

Емма Андіївська



Шухлядні краєвиди



Емма Андієвська

Шухлядні краєвиди

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=12270251

Анотація

«Шухлядні краєвиди» Емми Андієвської – найновіша збірка, в якій у традиційному для свого ідіостилю жанрі сонету авторка репрезентує свої рефлексії. Світову славу письменниці принесли прозові твори «Герострати», «Роман про людське призначення», «Подорож», «Джалапіта», «Тигри», «Казка про яян», поетичні збірки «Народження ідола», «Наука про землю», «Вілли над морем», «Міражі», «Міста – валети», «Шухлядні краєвиди» та ін. Емма Андієвська – українська письменниця та художниця, яка працює у стилі сюрреалізму та герметизму. На бажання авторки у книзі збережено особливості авторської мови відповідно до норм українського правопису 1929-1933 рр. та «Правописного словника» Гр. Голоскевича, а також особливості авторської пунктуації.

Содержание

Сонети	14
Могутнє – духа – пророста – зерно	14
Бо – кожний – поле бою – і наварх[2]	16
Й знов – дух – на барикади – і траву	17
Та вже – вороний – і вершник – із краплини – вирина	19
Щоб – мисочку – й для часу косарів	20
Ледь – мінідощик	21
Вуста – до вуст, – дух – крізь буття – іде	22
Де – вічність – з проминальним – у триктрак	24
Світ – з додатками – в Силур[15]	25
І про зміни	26
Й увесь світ – серце, що – з очей – мости	27
Заграва – над містом	28
Із серця – стяг, що – на весь світ – росте	29
Де – стежку – існування коліща	30
Як пахне – звук – буття, що – долина' [21]	31
Де є – джерела, із яких – майдан	32
Щоб – бодай – мить – свідомість – світла – вдих	33
І про – грозу	35
Амур – в пісочку, що – підкови – гне	36
Єдине серце – мандрівний – атол	37

Зсуви	38
На коротких – і довгих – хвилях	39
Галака[35] – світ	40
Й свідомість: юна – відьма – на мітлі	41
До потопельника, що – ще – кричить	42
Крен – у напрямі – півдня	43
Амурчик – з хаосу, – на квітці, – вирина	44
Флюктуація	46
Стереокіно	47
Буття, – вкотре, – міня – орієнтир	48
Вісь – існування – на новий – бігун[50]	49
Ще – одна – ідилія	50
На коліщатах – в пік зими – весна!	51
Й чекає – в тіні – вічність, – крокодил	52
А ж поки – з песиком – дівча – мару	53
За гілочку, де – разом – три граки	54
Де – форм всіх – не встигають – погасить	55
Вміщається – у ложці – й океан	56
Гурт – вершників	57
Народжується – все нове – життя	58
На пірсі – гевал – булочку з чечугою[76]	59
Лиш – жебрак	60
Дійсности – око – ще – на кілька – луст – видючіших	62
Ідилія з гонгом	64
Й стрічки, що – свято, – парки – і метро	65

Як – до стерна – надії – вже – рука	66
В циклона око – із нових широт	67
Смак – волі	68
Й знов – легіт, що – й малих – не зупиня	69
Й на кутні – аж до неба – дідуган	70
Буття – міняє – зір	71
На тлі – зорі	72
Абecedарій[97]	73
Невтільного – сіті буття – хорти	74
Світ – желатиною – з-під – свіжих – скирт	75
Єдині—діти	76
Й порожня – пляшка – всесвітом – в траві	77
Осяяння, що – ціль свою – знайшло	79
Нутром – почути, як – росте – трава	80
Й, минаючи, ніщо – не промина	81
Зимовий краєвид – з просвітком	82
На тему – змін	83
Крізь – дивень[113]	84
Потоп, що – на усміхнене – маля	86
Лінії, що – переходять – в криву	87
Дужа'к[122] – дозорець	88
Й невтільне – ледь – завісу – прогорта	89
Ще – вимір – свята	90
Краєвид – із бічним – розтином	92
Під усі кутні – молодий – моцар[128]	93
На тему – розвіювань	95

Буття – на зламах – часом – і Панаса[134]	96
Просвіток – навскоси	98
Серсо – амурчика	99
«Тут – щось – не так!»	100
Існування – волокно	101
І чути – тілом, – як – світи – пливуть	102
Й буття – цілодобово – гризуни	103
Й знов – немовля, яке – плянети – й тло	104
Як – існування – знов – черговий – цикл	106
Пов’язане – з весною	107
Перелази – у невимовне	108
Знов – день – настав	109
Що – моровиця, як – на дотик – лель	110
І – про леду	111
Й знов, – стрімко – існування	112
Короткий – рецидив	113
Вже – унаочнюються – всі дивниці	114
Збоку	115
Й дивується – курча	116
В тайфун прозріння, яке – нароста	118
Все вище – і коня, і – булаву	119
Калі, або змінні аспекти дійсности	120
Як зірка – комусь – раптом – за мету	121
Лиш— зблиск, як – дух – серця – перемика	122
Й нутро – за несусвітнім – навздогін	124
Ще – крок, ще – вдих, й долонею – мету?	126

Та – в нових міхах – знов – нове вино	127
Наближення ночі	128
Відкрився – в найроздрібненіше – люк	129
Серце – водій: в незнане – каботаж[211]	131
Мить – й папороть – у нетрях – зацвіте	132
Дахи' – набік, – усесвіти – із гонт[218]	134
Й знов – небо – губкою – від ям – біплян	135
Буття, – недогризки, – в невловне – старт	136
Рай. – лише серце, плачучи, – пече	137
Й легені – стугонять: нові шляхи	138
І рятівник – вже – ручкою – маха	139
Черговість – змін	141
Й родзинки – з неба	142
Вслід – горобців музичних – із литавр	143
В найпершу – з дір, щоб – далі – за межу	144
І марно – пошук – істини – в вині	145
Чергова – зміна – напрямних	146
Лиш – безголосся в вусі, як блоха	147
Й кетцаль[241] – весь світ – до світла – знов – несе	148
Заки – підводна – світла – течія	149
Наближення – вечора	150
Де – риба – за рибалку – у човні	151
Й чуже – маля – в вир, – з братом, – на брилі	152
Краєвид, як трамплін – у невимовне	153
На малих – відтинках	155

Деякі аспекти – літа	156
Далі – йти	157
Ідилія – на змінному – тлі	158
Пісня – про волю, – стяг, – палахкотить	159
І раптом – видно:	161
Буття, що, – віддаляючись, – щемить	162
Й перед – новими – ворітьми – диман[274]	163
Краплина – існування – мерехтить	164
Лише – вахтер, аби розгардіяш, до цирку – контрамарки роздає	165
Й амурчик – цілить	166
Все – буде – добре, решта – тлін – й плітки	167
В чуттях – зблиск – колеса	169
Щоб – в слово – виштовхом – нутро – і зір	170
Міняє – віхи – й поторки – доба	172
Лиш бджоли, що – над квіткою – гудуть	173
Тест	174
За тим, що – є, – незнане – визріва	175
Сіль – існування, – ще – пунктир, – горить	176
Як – невимовне – в світло – просяка	177
Як – неспинна – воля – до мети	178
Дна – розперізаність – у сліпий кут[305]	180
Без матері – стооке – дитинча	182
Й мізкує – дух, як – поле – силове	183
Лець – озирк[314]	184
Сватко[318] – з нутра – троянду	185

Пов'язане з сутінками	186
Волосожару – ніби – ось – кім'ях	187
Незначні перетасування	188
На ніжках курячих – стрибо – яйце	189
Рука – вгорі	190
Лиш – в затінку – забуте – потерча	191
Вогні	192
Виміри – коливань	194
Заки – до швидших – вимірів – тайфун	195
І вже – із – зі лаштунків – їжатець[341]-	196
Гермес	
Ще – мить, ще – віддих, – й сонце – схил	197
Лиш машталір – на козлах[346] – дзигонить	198
За зірку – дух, єдиний – заводій	199
А серце, – завмираючи, – щемить	200
Заки – в буття копальнях – світ – джаган	202
Й біжить – по трупах, – сміючись, дітлах	203
Поле – полуниць	204
І юнка – прочиня – в життя – вікно	206
Під – шелестіння – надокатих – трав	207
Де – вкотре – дух – кістяк буття – ладна	208
Й самі—серця, що – замість – парасоль[369]Із	209
циклу «Відозви»	
Новий – день	210
Й – циклопом, увесь – око, – світ – щеня	211
Щоб – тишу – новим – вибухом – цвіркун	213

«Чи дійсність – те, чого – ніде – нема?»	214
За нетлінну шхуну	216
Зсувів – командор	217
Серед галактик – чи – ще – серце – десь	218
Краплинами – подрібнене – буття	219
Бо – двері – навстіж, й лазар[385] – званий – гість	221
Повіви	223
Різні виміри дійсности	224
Та – ще – стабільно – дихає – асфальт	225
Фрагменти – південного краєвиду	227
Ледь – маятник – у почуттях	228
Аж – серце – надмір – в кілька тисяч – ват	230
Коливання – в межах – видимого	231
Й вже змієборці – на весь світ – чуби	232
«Які – титани, – і які – часи!»	233
На – повні – груди – просвітку – озон	234
Маяк	235
Й вже – близнюки – пипки – вовчиці ссуть	236
Аж дощ з вогню, що – з хмар, – назад іде	237
Ще – одна днина	238
«Яке – то – щастя – у таку – добу!»	239
Хоч – дійсности – й пильнує – гамівник[420]	240
Тільки – тому, що – в твань – аквареліст	241
Хоча – в гнізді лиш – черв'яка – пташа	242
Як – знов – буття, що – за межу – змело	243

Щоб – кризь – буття площини – батискаф	244
І про свідомість	246
Пересування з цяткою – й без	247
Аж – видно:	249
Ідилія – з надтятим – обрієм	250
Змінність – відблисків	251
Лиш – тінь	253
Пришвидшившись, – все – сповільня – ходу	254
Дівча	256
Працюють – пересипники – печей	257
Поодаль	258
Кімоно, що – до карнавки – все, що так – мина	259
Аж – поки – знову кілька бадилин – свідомости	260
У присмерку – ще – світяться льохи	261
Розгін – із грудочкою сиру	262
Чоловік – із зеленим чубом	263
Базар у свято – на малому відти'нку	265
Й потвора, що – буття – перегорта	266
Телій[466] – навколо, та – вже – з трун – столи	268
Ще – є – земля! —	270
Вже – отвір – волі, яка – ґрунт – речей	271
Міський краєвид – на тлі – блискавки	272
Переходове	273

Маяк	274
М'якуш – майбутнього	275
Буття – знов – черговий – переворот	276
Де – човен – сніп веселок – й нечупар	277
Аж – гупа – серце, провітку – квазар	278
Й вже – німбики – видмухує – свиріль	279
Стоніжкою – посілості – нові	280
Й дійсність – ковток – лиш	281
Захід сонця	282
Самі – коржарні, дискотеки, диски	283
По колу – коней, що – на довгій – корді	285
Де – воротар – із губкою – тавро	286
Маяк, що – нитку – для нових світів – снує	287
Й при космоплавцях – змієборотьба	289
Байдуже – камінь – око – чи – лемур	290
Щоб – з надр – дідів, які, – святі, – горшки	291
І про гувльвісу	292
Постать – на тлі – міста	293
Смуги	294
Різні фази – перепочинку	295
Як – лука асфоделева – імлу	296
І – однак	297
Білі вірші	298
«Осипалося листя...»	298
«Дороге, промивальне, незаймане...»	299
«Ніщо – не відлунює...»	300

«Самотність – циклоп...»	301
«Спалахують вогні...»	302
«У небі – ані хмарини»	303
«Усесвіт?»	304
«Три голови»	305
«Клубок гадюк, яких – прибуває. —...»	306
«Кохане моє, найдорожче...»	307
«Ще тільки – ковток!»	308
Зі збірки «Хвилі»	309
«Все існування – ти. Єдине – ти...»	309
«Ледь – доторкнутися. – Єства – єдиний – дотик...»	310
«Ти, що – водночас – і рівнина, й скеля...»	311

Емма Андiєвська

Шухлядні краєвиди

Сонети

Могутнє – духа – пророста – зерно

Із циклу «Вiдозви»

Обрушуються – й обрис інший – барви.
Ротата – дійсність – вівців – до обори.
Незнані – риси – проступають – в збірнім,
Готуючися – до звитяг – і збурень.

Й найпроминальніше – могоричі.
Із неба – душі – розтина – смичок.
Гадючники – в свiдомості – й очу.
Красуню – смерть – за кіски – парубчак.

Й де шойно – зазімки,¹ – буя – весна,
Пунктииром – й геть – левині – брами сну.
І те, що – в оберемки – легковажно,

¹ Зазімки – початок зими, перші холоди.

Гуляє – неподолане – без віжок. —
Бо й там, де – ані – нив, ані – стерні,
Могутнє – духа – пророста – зерно.

Бо – кожний – поле бою – і наварх²

Не в той бік – погляд, і на айсберг – лиска.
Й сполучна – ланка узвичаєнь – луска. —
Ляска – батіг. – Запобігають – ласки.
Ще світ – молюск, заки – колос – Родоський.

Відтинки – тлуму, що – сади – й колюччя.
Та – намір, – й лячне – миттю – на нелячне.
Не встиг і – пальця, – й дійсність – вся – на клоччя.
І лише – ріг, який – хортів – десь – кличе.

Рівнина, що – й на гори, – до останку.
Та – більш, ніж – всевіт, – вахлярем – з-під тиньку
Найневимовніше, – вже – й око – мружить,

Щоб – не чекав – ніхто – на роздоріжжі,
Коли – на нього – з нетрів – хижий – звір. —
Бо – кожний – поле бою – і наварх.

² Наварх = у Старод. Греції – начальник флоту.

Й знов – дух – на барикади – і траву

Із циклу «Відозви»

Навккілля – кольорова – желатина
Півдотиків, півшерехів, півтонів.
Могутні хвилі: павзи – і хитання —
На півдорозі – у несусвітенне,

Деперепони – сталому, – чаклун,
Що, – присмоктки – невтільного – й зі скла
Й на жужелицю, щоб – циклон
Заговорив – тією мовою, що – й клен,

І, стиснувши – загубник³ – акваланга,
За рибкою – у доозонний – лінкос,⁴
Заки – буття – ковтне всесвітня – мульча,⁵ —

З заглибини – височуючи – мовчки —
Все, що – енергію – подальших існувань,
Й, ще – в сповиточку, – паростки – нові. —

³ Загубник = Гумовий наконечник дихальної рурки акваланга, яку вставляють між губами й зубами.

⁴ Лінкос = штучна мова, створена для спілкування з інопланетянами, яку запропонував голландський математик Г. Ф. І.

⁵ Мульча = дрібна солома, листя, торф для мульчування ґрунту

Й знов дух – на барикади – і траву! —

Та вже – вороний – і вершник – із краплини – вирина

Із циклу «Відозви»

Дошки – рожеві – від звуковідтворень, —
Від – прощавань, відїздів – і повернень. —
Як – густо – крила, де – птахи – у вирій
Крізь смужку – спогадів, що – ледь – від вару.⁶

Час – нескінченностей. – І час – обмежень.
Межу – рухому – галактичні – мажі.
Хоч – голі – й босі, – щит, – єдиний, – мужність,
Куляста блискавка, що – сили – множить.

На кожнім – кроці – вири – й роздоріжжя, —
Шлях – до – щораз – стрімкіших – перероджень. —
і Бацяла духа – напрям – і собори —

Повз вовкулаків – всіх віків – й забарвлень,
Де – каліч – волю. – Та вже – вороний
І вершник – із краплини – вирина.

⁶ Вар – спека

Щоб – мисочку – й для часу косарів

Із циклу «Ненормовані відтинки»

На брамі дійсности – стовп – біоробот:
Цим – лусту – хліба, тим, які – маршрути,
Весілля – верх і низ – ефемериди. —
Кожний – собі, – мірою – змоги, – раду,

Заки усіх – небес – двигтюща – лійка,
Хоч навкруги – ще – регіт, охи, – зойки. —
Тлін – у руці – колоду карт – й махлює. —
Хлопчина – до колонки – чортопхайку.⁷

На площах – гучномовці – й велелюдно.
Та – течії – хто – в світло, – непідвладні.
Маля – на коника – при мамі – вйока.

Вирує, згортуючись, – гомін-накип. —
Й на розі – варить – бабця – риж-сирець,⁸
Щоб – мисочку – й для Часу Косарів.

⁷ Чортопхайка – тут – мотоцикл

⁸ Риж – сирець – повноцінний, не цілком очищений риж

Ледь – мінідощик

Із циклу «Відозви»

Ледь – мінідощик, – й зацвіли – мімози —
На втіху – і статечним, і замурзам.
Дійсности – вузол – пробує – й омизник.⁹ —
Природа – ширше – зір, серця – і м'язи.

Пошкандибало – неутульне – вбік —
Під – мильні – бульбашки, які – байбак.
Очищень – лазні – знов – цілу – добу:
Той – випростався, інший – у клубок.

Й крізь – омахи – в ущільнення – рябе, —
Русалки – і в калюжах – арибал.¹⁰ —
З-під – плівок – й пелюшок – назовні – оклик —

Доріжку, до якої – ще – не звикли:
Ще – палить – ноги – світлом – в світло – йти,
І поруч – доги, що їм – гном: «Ату!» —

Та дух – єдиний – воля – і мета.

⁹ Омизник = кокетник

¹⁰ Арибал = давньогрецька туалетна посудина для запашних олій

Вуста – до вуст, – дух – крізь буття – іде

Артерію, – пів неба, – затискач.¹¹
Пом'якшав – слід, що – атмосферний – корч.
Лон долоні – ніжно – громіздке. —
Й все більші – ноги – й пальці – сонця куц.

Й де під ребро – ножа – засалабонив¹² —
Навкіллю – вир, – сліпучішають – бані,
Що – просто – з ґрунту – повівом – в обійми —
Найневимовнішому, яке – буйність —

На цуценя, що – хвостиком – меляє¹³
Від чого – світу озія – маліє.
І дійсність – знову – нескінченний ранок,

Який – нові усесвіти – із ринви. —
Аж – голову – на лікоть, – снів вапняк —
Бар'єри, – нездоланні, – розіпхнув —

Й, не кліпнувши, суцільним – оком – вдих:

¹¹ Затискач = хірургічний інструмент.

¹² Засалабонити = всадити, увігнати.

¹³ Меляти (хвостом) = вертіти хвостом

Пусти до вуст, – дух – крізь буття – іде.

Де – вічність – з проминальним – у триктрак

Із циклу «Відозви»

Поснули – пильнувальники – циклопи,
Й назовні – те, яке – в труні – у склепі.
Й потвора – м'ясорубка – всмак – чалапа,
Й за нею – почет – з гідр, клоак, поліпів.

Та – із мачини – й інший – полігон.
І дійсности – міняється – нога.
Гонг, і ковток – прозріння – й на бігу, —
І яблуневий сад – із вух – й легень. —

На перетрус – буття – ідіофони.
Й знов – вагонетки – з трупами коханих.
Попід – навіяним – хребти – й первинне —

Під тягарем – процесів – виживання.
Та – намір – й найстабільніший – конструкт,
Де – вічність – з проминальним – у триктрак.¹⁴

¹⁴ Триктрак = старовинна гра, яка міститься в пересуванні по дошці дамок, відповідно до кількості очок, що випали на кісточках

Світ – з додатками – в Силур¹⁵

Нащадка – пильно – ненька – і татусь.
Попід ногами – жовті зябра – Стікс.
Ледь – на мікрон, і – прірвою – «не так!» —
Всі з'яви – з невимовного – ниток.

З тунелів сну – і піші, і – комонні.
Заки й вони – на цяточки – туману.
Перед – непізнавальним – з крихт – й імунне.
Й не блиснуло, а вже – глобальні – зміни.

Поверх – притоптаної – типчини¹⁶ —
Пливуть – лиш – наречені – у човнах. —
У фіялкове – переходить – сіре,

На – тлі я кого – залишки – косарок. —
Без пензлів – й рук – нових буттів – маляр —
Вхистився – світ з додатками – в силур. —

¹⁵ Силур = третій період палеозойської ери історії розвитку Землі.

¹⁶ Типчина = багаторічна пасовищно – кормова рослина ми родини злакових зі щетинистим листям і вузькою волоттю; Вівсяниця борозниста.

І про зміни

Із циклу «Відозви»

Летовище. Вправляється – літун:
Фіксацій – цятку – в невагомий – стан.
На крилах – річка, де – мигтять – плоти,
Балькон з тітусею, брезентний – тент.

Поодаль – віник – місто – підміта,
Щоб – кожний – кусник – буханця – й мету. —
На розі – репетує – газетяр:
Щез – хмаросяг, а небом – ліфт – й ліфтер,

Якого – в пік – години – гомініди,
Що – крізь – усі – нашарування – й надми.
В нові подоби, – їм – нема – вже – ліку, —

Витягується – світ, – тремтить, – галака. —
Й – за голову, аж тіпа – очману:
Як – впоратися – з тим, чого – нема? —

Й увесь світ – серце, що – з очей – мости

Із циклу «Відозви»

Єдиний – дух – і стрижні, і міцели.¹⁷ —
Весь обрій – спух, – кряж: стегна – й парасолі.
Лакрицею – пів неба – позвисало,
Готуючи – перехідну – посілість,

Де – людству – новий вимір – альбатрос. —
Й біжить – факір, на голові – матрац,
Бо – кожному – щемить – й місяцетрус,
І конче – буфер, щоб – до норми – стрес. —

Відвіяв – час – і рідних, і матусю,
Й доводиться – самому – те, що – тисне. —
Женуть – із прірв – потвор – маховики. —

Та – і граніт – колоссям – пророста. —
І море – знов – солончаки – пустель.
Й увесь світ – серце, що— з очей – мости.

¹⁷ Міцела = калюїда частина, заряджена енергією, б) множ. = кристалічні частинки, з яких складаються колоїдні речовини тіла рослин і тварин.

Заграва – над містом

Літають – щастя – й намірів – пір'їнки.
Малому – на подряпину – зеленку.
Два дженджики – змагаються – за юнку.
Добродій – в брилику – усмак – кров'янку.

На мить – з кущів – біля каварні – скрекіт.
Повішений – пішов – до бару – з крокви.
Обслуга – закладу – в циліндрах – круки.
Зідхання. Галас. Співи. Охи. Крики.

Ворожку – робота – з намету – чути.
Моряк – на дощі – вибива – чечітку.
Тут – ковтачі – вогню, там – ливоскоки,

Гіпнотизери, картярі, макаки.
Хто – душу, хто підметки – залиша. —
Хто – й заграву над містом, – чвал лошиць.

Із серця – стяг, що – на весь світ – росте

Сенс існування – гілочкою – глоду—
У склянці, – і свідомість – на боліди.
Дзвін – дійсности – у грудях – ледве-ледве.
Згорнулася – і скатом – геть – полуда.

Ще – поруч – чути: озія' – талапа.
Та і її вже – присмерку – поліпи.
Хвиля, бува, – й агар агару – хлю'пне,¹⁸
Щоб легше – вдосконалення – халепу.

Глуха – стіна – ще – пам'ятає – трактус,¹⁹
Хоч – легіт – не дає – себе – підстригти,
Клітини – вміст – для – світла – просякання.

І лицарі на тиграх – підвіконням, —
Знов – переорюють – і душу, й степ. —
І юнка, що – буття – на автостоп,

Із серця – стяг, що – на весь світ – росте.

¹⁸ Хлю'пне' = має 2 наголоси.

¹⁹ Трактус = спів римск. меси, який виконують у дні Великого посту чи жалобної служби.

Де – стежку – існування коліща

Кипить – по краєвиду – у кастролі. —
Їх – час від часу, – неквапливо – кралі.
Навколо них в повітрі – хлопець – кролем:
Відрощує – собі – й навкіллю – крила.

Копилить – губи – при ляльках – лялькар.
Від сонця – в сизій мряці – кілька – шкур.
Біжить – собака, – весь світ – набакир.
Мокриці – тягнуть – в гай – тенісний корт.

Сидить – на гілці – нерухомо – леліт.²⁰
В грудки – латаття – гусне – прохололі:
Вода – сліди – скубальної – машини,

Яка – за співом – інколи – й вільшанки.
Й лише – лоза – ще – коротко – тріщить,
Де – стежку – існування коліща.

²⁰ Леліт = сич.

Як пахне – звук – буття, що – долина'²¹

Працює – над годинником – дзигар,²²
Нема – коли – й пляшчини, що – кагор.
Час – вивітрився, – кілька – кучугур
Та горб на плечах, – для майстерні – герб.

Заснув на дзиглику – лихий – порадник,
Ногою геть – і рідне, і нерідне.
Дроти – над дахом – вагонеток – з ру'дні.
Вилоги – дня – від покладів – природніх.

Рибалка над струмком – додому – вилов,
Зозуля – груш – на вербах – накувала.
Й до зірки – міст – на палях – вдалині. —
Як – пахне – звук – буття, що – долина'.

²¹ Долина' = від долинати

²² Дзигар = годинникар

Де є – джерела, із яких – майдан

Бігун – бар'єр, аж – завидки – беруть.

Замість – світила, в небі – зяє – рот.

Навколо – густо – світлова – кора.

Пік існування: жодних правил гри.

А серце – ще – ніяк – від ошелешень.

Взнаки дається – мілководний – лишок. —

Від обр'ю – лишилася – калюжа —

В процесі – відмирань – і відмолоджень.

Та скрізь – поволі – утвори – кремезні,

Що – мить тому – по скверах – світ – мімозний.

І хмаросяги, кольорові – бутлі,

Що – звикли – доти – линтварі – дубити,²³

Крокують – по – одинці – хто – куди,

Де – є джерела, із яких – майдан.

²³ Линтварі дубити = жорстоко бити, карати. Линтвар = бараняча шкура.

Щоб – бодай – мить – свідомість – світла – вдих

Із циклу «Відозви»

Райони – хмаросягів – торботряси,²⁴
Цивілізацій – нестабільний – трусок.
Хоч порт – вирує: крани – й альбатроси. —
Одних – звитяги, інших – лихо – трусить.

З бальконів – в горщиках – цвіте – ляванда.
Каліка – у візку – справляє швенді.²⁵
У мізках – знову – гін – до форм – первинних.
Загусто – мертвих, й жодного – подзвону. —

Як пальцем – гудзик, – й світ – на лабузиння,²⁶
Мала – великою – одразу – зона. —
Мовляв, чубрій²⁷ – кобилу – укодокав²⁸

За те, що – нахилів – занадто – диких. —

²⁴ Торботря'си = жебраки

²⁵ Шве'нді справляти = вештатися

²⁶ Лабузі'ння = бур'ян

²⁷ Чубрій = людина з довгим волоссям, селянин

²⁸ Укодокати = заморити

Й чекають, аби – злу – поїхав – дах,
Щоб – бодай – мить – свідомість – світла – вдих.

І про – грозу

Двоє базік – на небо – зирк – та зирк:
З кількох – вогнистих – картоплин – гроза —
Без жодних – попереджень – і цезур, —
Візок – з кістками хма'рок²⁹ – до озер,

Де голови, як – із окропу, – риба,
Яка – почула – Єрихонські – труби. —
Й навкілля – знов – новий – хребет – і ребра. —
Проголюється – із дівчиськом – робот.

Й де – дійсність – намацальна – закоротка,
Там – Провидіння – сил – рухомі – грудки,
Що – за – дороговкази – і заляття,

Які, – як треба, – й лютих – тигрів – з клітки, —
Хоч – перш, ніж – їх – поновно – в глухий – кут,
Стихії – нишком – партію – в крикет.

²⁹ два наголоси: «хма'рок і хмаро'к.

Амур – в пісочку, що – підкови – гне

Глухий район, а – із вікна – бельканто.
І кожен – звук – гірські масиви – кондор.
Від існування – лічені – секунди. —
Ворушиться – в куцах – природи – кендюх.

Атланти, що – з-під брили – вхід – до банку,
Як стихне, – колискову – в дві – гребінки,
На сходах – до каналу – з псом – спить – бенькарт. —
Над ними – обома – долоню – бункер.

Буття, – не часто, – виправля – й описку.
І на стежину – рятівну – і пасквіль. —
Дійсність – бар'єр, та – дух – не знає – греблі.

Й дитячий – погляд – і навіки – згрубле.
Знов – вздовж – галактик – все нові – вогні:
Амур – в пісочку, що – підкови – гне.

Єдине серце – мандрівний – атол

Із циклу «Відозви»

Ще – світ – не світ, а сурми, що – кришталь,
Який – стежки – крізь – тлін – і сліпоту.
Єдине – серце, – мандрівний – атол, —
Яке, – хоч – й тіло, поза – межі – тіл —

Й за вуха – тих, хто – в немощах – капарить,³⁰
Вряди-годи – за парашутик – й пір'я.
Дарма що – двері – в невимовне – поруч, —
Прочинені, – й останнім, які – перші. —

І річка – віник, й Авгієві – стайні
Аж сяють. – Й промінь – в суліях – настої —
Для свята, що – еони – на марниці

В процесах – переміщень – і стагнацій. —
Мізерний – вузлик, – й знову – карусель, —
І сад – цвіте. – Й нові – канали – сил.

³⁰ Капарити – партачити, бідувати.

Зсуви

На пральній дошці – ще – білизну – будні,
З-за хмаросяга – на пів неба – бадя.³¹
Зникає – місто – у погодні – бодні. —
Вага, що – рівнодення – пообідне.

Знов – мапу – існувань – розчинومت. —
Поверхню – хвиля – й те, чого – нема.
Принишко – прицвяховане – й німе.
И коріння – закладають – динаміт.

Дівча – на дійсність: «цур тобі – і пек!» —
Яка – ніяк – не лізе – під ковпак.
Лиш усміхається – блакиті – мічман,

Котрий, – ногою – спогадів – курмаччя,³²
Хоча – стріла – чека – й серед кодол:
«Ти – тільки – ти! – І вже – рука – багдаль³³

³¹ Ба'дя = ледачий віл.

³² Курма'ччя = дрантя, лахміття.

³³ Багдаль = сап'ян з козиної шкіри.

На коротких – і довгих – хвилях

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Не дійсність – крани; – час – перебудови.

З ніг – валяться – спужири³⁴ – і складуви.

Дозорці тліну – не виходить – з дива:

У шапокляках – з фіфами – удави. —

Від вічності – ледь – невеличкий – змилок,

Який – за борт, як – корабель – до молу. —

Й на тому – місці – сад – й город, де – мальви.

Й на мить – весь світ – у роті – карамелька.

Хоч – поруч – барва – пік буття – спроквола,

Навкілля – підіймаючи – на вила. —

Й на інший лад – свідомість – і літопис,

Де – ще – пропасниця – пів літа – тіпа —

Й примат – в долонях – звук – перетира,

Задіявши – нечинний – електрод.

³⁴ Спужа́р – пастух, до обов'язків якого входило підтримувати вогонь, заготовлювати дрова, носити воду.

Галака³⁵ – світ

Із циклу «Ненормовані краєвиди»

Із автомата – у каварні – джаз.
Крізь – соломинку – дві школярки – джус.
В кутку – друзяки – підлітки – маджонг.
Кінь – зі стіни, – мальований, – ірже,

Сідаючи – на стільчик – волохатий —
Під дубом, за яким – томатом – хутір, —
Й дідусь – з ковінькою, що – око – хитро,
Чи – кіт, – не впавши, – верхом – по штахету.

Трави – зелене – мерехтить – волосся,
Де – вдосвіта – хмарина – пролилася.
В бік парку – віддаляється – фальцет.

Спідниця тітки – гнізда – горобців. —
Галака – світ, вибулькує, – лящить,
Викрешуючи – за'мки – із ніщот.

³⁵ Гала'кати – голосно розмовляти, базікати.

Й свідомість: юна – відьма – на мітлі

Усесвітів – пласкі – акордеони —
Матерію, що – береги – туманні, —
На – диски – й сфери, – існування – іней.
Що – макотирию³⁶ небуття – імунну.

Й одразу – папороть, – і серце, – й мозок,
Де – шойно – хаос – скрізь – свої валізи,
З яких – і духи, й ящури – вилазять,
Нових площин – виповнюючи – лузи.

Аж видно: іншу дійсність – розкуйовда,
Що – сам – на колесі складчастім – їде,
Пришвидшуючи – існування – цирк,

Котрим – часами – й просвітків – моцар,
Який – всевиддю – глибший – вміст – і плян —
На – ще – незрушному, – форпости, – тлі. —

Літають – бублики. Кидики³⁷ – тлум. —
Й – свідомість: юна – відьма – на мітлі.

³⁶ Макотиря = стрижена чи голена голова

³⁷ Ки'дик = малий чоловік. Множина: кидики.

До потопельника, що – ще – кричить

За маківками³⁸ – у вінку – правує³⁹
Сила – й над тим, яке – давно – травою.
Піском – повітря. Пес – у парку – виє.
Підземка – павзу. – Ніч – куня – в трамваї.

На ратуші – півмісяцем – й плазун,
Як – невимовне – кронами – з низин.
Кипить буття – примружений – казан:
Амурчик – пальчик, – й сірка – на озон.

Й знов дійсність – вшир, – набік, – у довжину,
Буття – щораз – цупкіш – драговина.
Із калабані – дзвін – задеренчав, —

І – вмить – з кошами⁴⁰ – тліну – збирачі. —
Та вже – з-під квочки, – оком – світ, – курча —
До потопельника, що – ще – кричить.

³⁸ Ма'ківка = голівка маку.

³⁹ Правува'ти – мати владу над ким, чим.

⁴⁰ Кіш = великий кошик для зберігання борошна, зерна тощо

Крен – у напрямі – півдня

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Музей: акваріум, де – й макроподи.⁴¹

Пара закоханих – серед – опудал.

Вся галерія – з воску – водоспади.

З продохвин – запах: цвіт – олив – із півдня.

Міня – квадрати – фауна – і фльора.

В повітрі – весла: крізь стіну – трієри.⁴²

На сходах (мармур) – голоси – школярок.

На вході – голуби – Орфей – й ліру

Цементну, – замість – голови – рогач. —

Просто – з-під даху – скапує – сургуч

На кольоровий брухт – уздовж доріжок,

Що – профіль й торс – сегментів – антуражу.

Набаврався – й вже – руку й серце – день. —

Й спіднички – молодицям – Купідон.

⁴¹ Макропо́ди = рід тропічних і субтропічних з риб підряду лабіринтових, деякі види розводять і в акваріумах.

⁴² Трієра = судно, човен з тьома рядами весел у давніх греків.

Амурчик – з хаосу, – на квітці, – вирина

Із циклу «Ненормовані відтинки»

В повітрі – зблимує – крилатий – м'ячик.
Па'рка – набік – одну – зі своїх – ми'чок,⁴³ —
Чекає, коли – сяйво – після – мочви.⁴⁴ —
Садівникові – заважає – мульча.

Загортується – краєвид – в могор.
Бджола – найменший – промінь – на пугар.
Тоненькі – ребра – вітерцю – із гір.
В каварні – двоє, – з вуст – до вуст, – й кагор.

Не закрут – існування – перескік.
Буття – для кожного – і небо – в череску. —
В вощині – завелася – метениця!⁴⁵

Біжить – з мітелкою – вже й всесвіту – панунця.
Й за нею, – рукавиці – шкіряні, —
Амурчик – з хаосу, – на квітці, – вирина.

⁴³ Мичка = з ми'чок і мичо'к в род. відмінку у Голоскевича = 2 наголоси.

⁴⁴ Мо'чва = сльота, мокреча.

⁴⁵ Метениця = вощинна міль

Флюктуація

Із циклу «Паралакси»

Відкрилися – посілості – бездонні,
Що їх – у шкірки втілень – господиня,
Котра – із хаосу – шматками – цілоденна.—
Ще – існування – дівка – на виданні. —

Й струмує – дійсність – в обриси – голчасті,
Де – кузов небуття а потвори – чистять,
Заки – і їм – дадуть – з заглибин – чосу,
Щоб – з дерева буття – чергову – чухру.⁴⁶

Й скрізь – на відтинках – з форм нових – варіння!
Коріння – часу – крізь – бруньки – й вмирання. —
Народжуються – й лускають – пухлини,

Аби – всі ядра – в висхідному – пляні —
Й голівку – й серце – кожний – елемент,
Який – надто усталене – лама.

⁴⁶ Чухра = зрубані гілки дерева.

Стереокіно

Повіяло – отавою – знадвору.
З басейну – у дворі – дитячий – вереск,
На хмарці – гуска – дошкільнятам – варить —
З веселок – борщик, кому – конче – в вирій.

На листі⁴⁷ – полиск – лагодить – бляхар,
Аби – в обхід – защемлене – й лихе.
Неблжно – небом – риб'ячий – міхур.
З найближчих – шхер – легіт – русалок – хор.

Сандалі – існування – знов – пустельник —
Там, де площин ущільнення – настало. —
Чотири – світу сторони – зручніше —

На плечах, – й зрівноваженіше, – ношу.
Щоб – там, де – щойно – обрію – кінець, —
Лазівка – в дійсність, – стереокіно.

⁴⁷ Листя – як збірне поняття

Буття, – вкотре, – міня – орієнтир

Буття, – вкотре, – міня – орієнтир.
Проміжні – ланки – перебрави – старт. —
Нові світи, – опеньками, – етер —
Із чергових – галактик – гарнітур.

Ледачий – простір – геть очемерів:⁴⁸
На власну – руку – і струмки, й – моря.
Піраньї щелепи – ростуть – з дерев,
Й ніхто – і пальцем, щоб – набік – мару.
Хоч – вже, – частинами, – жонглер-вигадник —
Ущільнює – відхилення – погодні.
Вертихвости – тлін – мелють, де – нестули⁴⁹

Блюкують – дійсности – рухому – стелю,
Заки – бодай – один – з небагатьох —
Вогню з грудей, що – його – волі птах.

⁴⁸ Очемері'ти = здуріти.

⁴⁹ Несту'ла = ні на що не здатна людина.

Вісь – існування – на новий – бігун⁵⁰

Світає. – Краєвид – черговий – виверт:
Вздовж – улоговини – крилаті – леви —
З веж – перегони – гідр – семиголових. —
Від жертв – і сліду, а – ліжка – кривавлять.

Із вати – міст. Вокал – блукає – вутлий,
Де ще – сторожу – триметрові – нетлі. —
Скрізь – никають – макітри – синюваті,
В яких – з кістками – часом – й самоцвіти.

І знову – тиша. Лиш – дівча – вараска⁵¹ —
Стрілою – сіно, щоб – з-під тамариску —
До іншої площини – василіск, —

Й лазівку, де – він, – місто – і село —
Назавжди – мідницею.⁵² – Й старт: розгін —
Вісь існування – на – новий – бігун.

⁵⁰ Бігу'н = і бігун, який бігає, – і полюс. Тут – полюс.

⁵¹ Вара'скати = перевертати сіно

⁵² Мідниця = мідний таз

Ще – одна – ідилія

Пірс. Мазуни, дівулі, діти, шльондри.
Трохи поодаль – перегони: люнтри.⁵³
На стовпчиках, які – з води, – гірлянди.
Замість світила – небом – сколопендра.

Із вілли – побіч молу – мадригал.
Гравці – в тенетах⁵⁴ – забивають – гол.
Поруч – хлопчисько – сальто – на бігу.
Свято – буття, що – додає – снаги.

Зупинки – й напрямні – спотикача'.⁵⁵ —
Хоч – й криво, – світ – в Атланта – на плечі.
Маля – колиску, – крок в життя, – штовха.

Інше, – трирічне, – песикові – хвіст.
Сміх, схлипи, – радість – груди розрива,
Дарма що – вищир – черепа – в траві.

⁵³ Лю'нтра = вузький довгий човен

⁵⁴ Тене'тка = дуже поношена сорочка. «Не мати й тенетки на плечі» – бути голодранцем.

⁵⁵ Не плутати зі споти'качем.

На коліщатах – в пік зими – весна!

Не атріум – навкілля – атонія,⁵⁶
Що – нетямущим – голови – стинає —
За цельофаном – поруч, – за стіною, —
Ви полум'ям – в горнятку – атенею,⁵⁷

Хоч – пасмо – гір – ще – асфальтозавод,
Куди, до цирку, – гевал – зазива —
Й замість – смокталок – всім – громовідвід,
Як – дійсність, – креля, – куснями – пливе —

Несправними, щоб – просвіток – в затулі,⁵⁸
Де – обрїїв – пульсаторів – не стало,
Лиш де-не-де – шматочки пуповини

Буття – для проминального – за ванну. —
Та вже – викочується – з нетрів – сніп —
Й на коліщатах – в пік зими – весна! —

⁵⁶ Атонія мед. = ослаблення або втратапружності та еластичності тканин і м'язів організму, їх в'ялість.

⁵⁷ 2 Атене'й = атенеум = храм Атени в ант. Греції.

⁵⁸ Затула = предмет, який щось затуляє.

Й чекає – в тіні – вічність, – крокодил

Галактики – ще – скиртоукладач.
Луску – навколо – кольоровий – дощ.
Непізнавальне – заціпки – й ходу.
Проходи, що – струмують – із грудей.

Свідомість – очі – на нове – й кліше,
Щоб, – бодай – згрубша, – існування шок.
Витрушують – глибини – свій капшук.
Й від – лінеарности – лиш – щему – пшик.

Хоч – дійсність – диха. – Простір – віреле.⁵⁹ —
Дари – маляті – йдуть – три королі.
На лавці – висіли, як горобці, бабусі:

Навколо – правнуки – в тенетках – босі. —
Й чекає – в тіні – вічність, – крокодил, —
Коли – наступна – жертва – до води.

⁵⁹ Віреле' – танцювальна пісня, поширена в Іспанії, Італії, Франції у XII – XV ст. серед трубадурів і труверів.

А ж поки – з песиком – дівча – мару

Уздовж каналу – походжає – качур.
За ним – вікно, – все вище – діда скаче⁶⁰
Відьма – коня, лишивши – саму – кичку.⁶¹
На патички з картоплі – шкетик – кетчуп.

Поруч – татусь, – біля човна, – скандзюбивсь,⁶²
У нього – з тіла – по коліна – зябра. —
Дві м'ясорубки – на ковбаски – обрій.
Міняють – шкури – люди, речі, зебри.

Новий рій – дядько – щільно – до рійниці.⁶³ —
Куняється – на лавці – літній – няньці.
Летять світи, і ближчають – комети.

Квачем з гадюк – проноза – чортик – мітить
Відхилення в думках – і серця – ритм.
Аж поки – з песиком – дівча – мару.

⁶⁰ Скакати діда = плигати на одній нозі.

⁶¹ Ки'чка = підхомутник; повстяна прокладка під хомут.

⁶² Скандзюбитися = зігнути, викривитися

⁶³ Рійниця = роївня = обтягнений тканиною кошук, куди збирають бджолиний рій, щоб пересадити до іншого вулика.

За гілочку, де – разом – три граки

Поверхню – позривало – із озер,
Аби – гостріше – почуття – і зір —
Тим, які – ще – в загатах – унизу
На тих відтинках, що – колись – гроза.

Лиш – де-не-де – свідомість, – двигунець, —
Щораз – інакший – розмах – й пано.
Й опудалам, що – ходять – по стерні, —
Не перегінний куб – переганя

Енергію – в дедалі – тонші – луски
Навіювань, що – із оаз – імливих, —
А в сталому, що – обрис – тимчасовий,

В осяяння – щораз – стрімкіші – зсуви.
І вже – без тіла – знов – саме – трико —
На весь світ – майоріє. – Аж рука —

За гілочку, де – разом – три граки.

Де – форм всіх – не встигають – погасить

Мале – в піску – квадраті – якотить,⁶⁴
Що – аніяк – в долоньки – хвіст kota.
Із коробка – плин скла – антен монтер.
На дощці – двоє – сенс буття – з котурн —

Й без них, – де переправами – кістяк,
Попід яким – клубочеться – місток —
Із недовтіленим, бо – дужча – тиск
Площин, котрі – корчами⁶⁵ – густоту

Енергії, – й незнаного колючку,
Яка – ще – ані ратичок, ні личка. —
Межу – розмило – рятівну – незнане,

Лиш намір – за кітву – неулузненну. —
Кіно – об'ємне, що його – й гуся,
Де – форм всіх – не встигають – погасить.

⁶⁴ Якогі'ти – галасувати, лементувати (про дітей)

⁶⁵ У Голоскевича наголос: «корча'ми»

Вміщається – у ложці – й океан

З «Лукавої скриньки»

Мандрівники – униз – і вгору – трапом.
Шляхи – ведуть – до намірів – й роздрібнень.
Калата серце: бунт – в підвалі – трупів,
Яких – на волю – відпустити – треба.

Та води – й суходіл – від чередільниць,⁶⁶
Які – затято – гараздів⁶⁷ – і долі.
У трюмі – стогнуть – вантажі – сандалу.
Цвіте – на розплід – в горщиках – цибуля,

Що – пам'ятає – ще – сади – мигдальні
Й одіння – одалісок – на кодолі,
Й – в повітрі – для зерна – нові – горлахи⁶⁸

Щоб – і нестула – самотужки – лихо. —
Вміщається – у ложці – й океан,
Як – простору, щоб – дихати, – нема.

⁶⁶ Чередільниця = відьма, що позбавляє корів молока.

⁶⁷ Гаразди' = достатки

⁶⁸ Горлаха = яма для зберігання зерна.

Гурт – вершників

Із циклу «Міські краєвиди»

Дідусь – з ковінкою – шука – ілісій.⁶⁹
Верейки – й кошики – плетуть – колоси. —
За муром – стукіт, – потягів – колеса. —
Ніде – нікого, а батіг – ще – ляска.

Сидять, стоячи, – втомившись – від грабунків,
Злодюги, прихилившись – до драбинки. —
Кіт – покришку, щоб – до сметани – в дзбанку.
У бінго⁷⁰ – грають – у куточку – бомби.⁷¹

Поодаль – у наметі – бенефіс:
Самі – носи – у профіль – і анфас.
Часами – площу – з гуркотом – й кіннота, —

Гурт – вершників, – воскреслі – белемніти⁷² —
Із сумом вслід – розслаблений – упир,
Як – далі – й далі – моряки – і порт.

⁶⁹ Ілісій = потойбіччя

⁷⁰ Бінго = в Англії азартна гра на кшталт лото.

⁷¹ Бемба = йолоп, бевзь.

⁷² Белемніти = група вимерлих морських молюсків.

Народжується – все нове – життя

Південною, – накрившись, – широтою,
Що – мантією – влади – з горностаю, —
Під лопухом – чаклун, що – макротію,⁷³
Жуків, які – мутацію, – рятує.
Амебний, – над свідомістю, – намет,
Поодаль – відьма – в осоці – шумить,
Аби – не чули, як – вона лама —
Стебельця, котрі – світу – каламуть.

Ще трохи далі – домовик – разовку⁷⁴ —
На – поріг – хижки, щоб – ніхто – лазівки
До потойбіччя, де – ще – зойки: ледач,

Де – треба – і не треба, – ляди – ладу.
Хоч – саме там, де – на межі – жовтець⁷⁵
Народжується – все нове – життя.

⁷³ Макротія = вроджена надмірно велика вушна мушля.

⁷⁴ Разо'вка = грубо змелене борошно.

⁷⁵ Жовте'ць = трав'яниста отруйна рослина родини жовтецевих, що живе переважно на вологих місцях і цвіте жовтим цвітом.

На пірсі – гевал – булочку з чечугою⁷⁶

Природа – крен, де їй – чардак – шатирять.
В тіточки – плечі – сидить – котяра.
Перевіря – таблицю, яка – шторми. —
Квітник – й бруківку – легіт – за котурни.

Дрібніші – духи – розмістились – зручно.
Кожна – чарупка – води – межиріччя.
Темп – втілення – об’ємно – і наочно.
За метроном – міні—відтинки – речет.

Бо мить, – й базаром – і малий – оцупок,
Що – спалахи – одноразових – зціплень. —
Й фортеці – віддаляються – зубці,

Щойно – жовток – подобу – із яйця. —
Та – заки – розумахи: що – й до чого,
На пірсі – гевал – булочку з чечугою.

⁷⁶ Чечуга – лосось.

Лиш – жебрак

З «Лукавої скрипки

Заледве – гілочка – не в той бік – глodu;
І раптом – море – почало – міліти. —
Дірку – в бутті вдалося – проламати, —
Й навколо – натовп, – пік новий – безлюддя.

Хоч – ще – і водогони, й комини.
Пучечок – в скляночці – «люби – мене». ⁷⁷
В акваріюмі – часом – скло – линок.
Світ – міниться, ледь – ручкою, – й мина.

І вже – до дії – й слова – ворохобник,
На вдосконаленнях – що – змалку – схибив.
Й за вітром – геть – сміттярки – інтернету,

Заки – новий замінник – тліну – надми.
Лютар ⁷⁸ – біжить, щоб – і собі – геон. ⁷⁹
І кожен – кожного – переганя. —

⁷⁷ «Люби' — мене'» = незабудка.

⁷⁸ Люта'р = те, що по-рос. «паяльник»

⁷⁹ Гео'н = будь – яка з простих тривимірних форм, які складають перцептивні компоненти складніших форм.

На вході – до підземки – лиш – жебрак, —
Що – духові – із усміхом – ребро.

Дійсности – око – ще – на кілька – луст – видющіших

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Крізь – марева – до ранку – тулумбас.
На дзиглику – в сопілку – літа – бевзь.
Розмиті – з’яви – протягом – доби.
Самі – огузки,⁸⁰ сенс – яких – забувсь.

З овечих шкур – намети – м’яко – вечір.
За плинні – отвори – дедалі – важче.
Проходи – скрізь, але – щоразу – вужчі.
Хоча – річки – ущільнень – дивовижу.—

Часом – з глибин – луна – й пересторога —
У формі – двометрової – мурахи.
Міняються – фасади, вміст – і речі,

Що їх – послужливо – тла – поторочі.
Й працює – існування – окуліст:
Дійсности – око – ще – на кілька – луст —

Видющіших, що – небуття – змело.

⁸⁰ Огу’зок, множ. = огузки = стегова частина м’ясної туші.

Ідилія з гонгом

Ідилія: дідусь – дола – пирхоту.

Двір: дошкільнята – в надсвіти – на хідлях.

Як завжди, – стовп – буття – розколихати

Силкуються – і моцарі⁸¹ – й плохути.⁸²

Для – декого – доконче – пертусин.⁸³

Ще – іншому – й легесенький – стусан.

Хто – самотужки – сам, хто – в унісон.

Кожний – на свій – кшталт – каганець – несе.

Один – вичікує, щоб – шал – прочах.

Інший – без жодних – зволікань – ковчег. —

Та – світ – сміється, скаче – і ячить,

Позначки – залишаючи – в очу.

І ручками – матусю – дитинча —

Ще – зовсім – юну, яке – груди – ссе.

⁸¹ Моца́р = силач

⁸² Плоху́та = несмілива людина.

⁸³ Петруси́н = протикашльов. лікарський препарат.

Й стрічки, що – свято, – парки – і метро

Майданчик. Крани. Портовий – вантажник —
Скабу – в повітрі – починань – потужних,
Де причаївсь – збитошник – нетутешній,
Який – з колоди карт – секунди – й тижні.

Й до слова – раптом – палі – і вориння,
Що – сілпо – нові – форми – оборони.
Й вже – внутрішнього – двигуни – згорання —
Свідомости – льодовики – й морени.

Й дівчатко, яке – пригорщі – деречі,⁸⁴
Із усмішкою – в капцях – вздовж – поруччя,
Де – мить тому – із гирями – атлет

На повний – оберт – існування – тло. —
Свою – чарупку – нетля – й моретрус,—
Й стрічки. що – свято, – парки – і метро.

⁸⁴ Деречі – гатунок кислих вишень.

Як – до стерна – надії – вже – рука

Із циклу «Відозви»

Тітуся – микавкою⁸⁵ – сіре – сіно,
Щоб – геть – ознаки – раннього – згасання.
Вчвал – існування коні – на осонні —
Й лакуни – дня, де – світ – навпіл – розсунувсь.

Й хаос – калюжі – з громом до вітальні,
З собою – всіх, – космічних, – й безпритульних
Що – центри – й плин буття – перемістили,
Слабке – поклавши – під – рухомі – стели.

І скільки – зору, – розвальцем, – штативи —
Суглоби – на свіжесеньку – отаву. —
Байдуже, – хлопець, краля – чи ожилий⁸⁶ —

Бодай – цеглину, щоб – дірок – не стало.
Й нулями – гучномовців – остракізм,
Як – до стерна – надії – вже – рука.

⁸⁵ Микавка = палиця з дрючком для висмикування сіна зі стіжка.

⁸⁶ Оти'лий = згорблений, сутулий.

В циклона око – із нових широт

Відвіялось – гризотне – й непосутне,
Звільнивши – місце, хоч – усесвіт – всотуй.
Тіста – шматки – з чавунного – корсету —
Потужні – кралі – пробують – місити,

Аби – опорні пункти – зрівноважень.
А то – маля, а слід його – ведмежий. —
Лише мигтить – від кольорових – віжок:
Ковтає – цятка – й тліну – переможців. —

Збирають – уздовж ліній – покуховне⁸⁷
Й по стружці – геть – і доли, – і верхів'я,
Де – щойно – ревно – фарбу – із маклюри,⁸⁸

Яка – зібгалась – в покрик – машталіра,
Що – сам – квадригу світу – до воріт,—
В циклона око – із нових – широт.

⁸⁷ Збирати покухо'вне = збирати податок із ку'хви (кухва = кухоль, глек)

⁸⁸ Маклюра – дерев'яниста рослина родини шовковицевих, із деревини якої видобувають помаранчеву фарбу.

Смак – волі

Із циклу «Відозви»

На міст – ніяк – не хоче – йти – віслюк:
Провалля – із шулік – і оболук.
Косинцями – вздовж скель – слід – переляк.
Хоробрі – у хоралах – залягли.

Навкілля, – карлик, – нагло – крила, – велет,
Ніяк – і вибухівка – від штурвалу.
Від світу – ледь – сегмент – посоловілий.
У просвітку – пульсар – індіче – воло.

Від краєвиду – сохне – три – руки:
Вогонь – свідомости – перетіка —
До лембиків, буття – прадавніх міхів,

Що – хоботочки – й щелепи – комахи, —
Та – серце – мотлох – й волю – вже – вдиха —
Повз лябіринти, що їх – крик – плохут.

Й знов – легіт, що – й малих – не зупиня

Із «Лукавої скриньки»

Свист – в зябрах: краєвид – повільно – дише,
Посунувши – за місто – сквери – й дачі.
Тапчан – літає – з тіткою, – гадючник
Долоні, – і шкет, що – колобочком —

Поруч в півсні – бурмоче – нерозбірне. —
Швець – ненароком – торс – стихій – розбурхав,
Які – на подорожі – дошкільнят – ембарго,
А тітка – в крик: вона – ніколи – боргу! —

Та – вартовий – знайомий— панголін,
Що – ножицями – небуття – гілля,
Над ними обома – серця – пальмету,

І пільма – сіла, хромаючи – мито. —
Перетворюють – буття – пано. —
Й знов – легіт, що – й малих – не зупиня.

Й на кутні – аж до неба – дідуган

Із циклу «Відозвії»

Пустир. Екран. Хвостатим – і безхвостим —
Ще – свято. Біля – рундучка, що – устриць, —
Верескотня, короткі – співи, свисти. —
Прокручують – для тих, хто – в автах, – вестерн,

Поодаль трохи – в надувній – печері —
Циркач – охочим – мотлох, який – вчора.
Треба лише – винуву кралю – й чирву,
І білим – чорне – постать – на гачурі.⁸⁹

Й ані – на цаль – вперед – жодний – розгудець,⁹⁰
Який – над кожним – по віночку – з гедзів.
Та мить, – й отрут – пакуночки – і паки —

Пекельників – під янголів – опіку. —
Й на кутні, – аж до неба – дідуган,
Який – зі смертю – хвацько – в три ноги.

⁸⁹ Гачу'ра = трирічна кобила, яка ще не жеребилася.

⁹⁰ Розгу'дець = знеславлював, обмовник. «Бог дасть купця, чорт розгудця» (Грінченко).

Буття – міняє – зір

Із циклу «Відозви»

Слух – качкодзьоб. Буття – міняє – зір.
Спалахує – і гасне – унизу,
Де – прохолода – жили – із озер. —
Картяр – пішов, й жар – на столі – квазар.

Завіса – навпіл, і на цей бік – чола.
Й долоня, яка – чільне – і нечільне. —
Не комашня, а – присмерку – мачули.
У надрах, мов – крізь марлю, – деренчало.⁹¹

Ти – з рині, яка – берег, – у лозі —
Назвоні головище – карнозавр.⁹²
І вже – задуха, твань, стіна – вологи —

Й хвощі, де – щось, – задовге, – гаджалага.⁹³ —
Й знов – дійсність, невсипущий – витівник, —
Тим, що от-от, – стежину – рятівну.

⁹¹ Деренча'ло = іменник. Те, що деренчить.

⁹² Карноза'вр = хижий динозавр з велетенським черепом і ножоподібними зубами.

⁹³ Гаджалагати = говорити нерозбірною мовою.

На тлі – зорі

Час – і жебрак, і душе= й землевласник, —
Переходовий – тліну – з духом – вузлик,
Й ледачий – дачник, який, склавши – весла,
Аж – поки – на шляху – черговий – ви смик,⁹⁴

Де – стрілка – в світло, а – чи в глухомань.
Ефемерида. – Зміна, що – без змін,
Яка – чуже, як власний – елемент.
Гадюка, котру – дійсність, – іхневмон.

За ним – побігши, – дехто – і вершки,
Байдуже – чуйний – бемба – чи – глушко,
Чи – фіфа, що – обсмикує – горбочку,⁹⁵

Хоч – навкруги – зітлілі – халабуди. —
Та – відгулень⁹⁶ – вже – в дикім – табуні —
На тлі – зорі – з джерельним – оком – дня.

⁹⁴ Ви'смик = підвищення на шляху.

⁹⁵ Горбо'тка = спідниця.

⁹⁶ Ві'дгулень = свійський кінь, що прибився до дикого табуна.

Абецедарій⁹⁷

Не Прометей – до скель, – стебло – прикуте, —
Заглибоко – вдихнуло – плин – строкатий.
Й зима – під ночви – геть усі – макети. —
Вздовж – обрію – серсо – комаха – котить.

Серед буття – із бриж – поволі – грубас —
Вигулькує, – до половини – риба,
Одноклітинні – перше місце – спробу.
Й знов – перелічує – вцілілі – ребра —

Прим'ята – дійсність, де – ще – жук – щипун —
Примірює – хітиновий – жупан. —
Навколо – черговий – абецедарій,

Що – пори року. – Й найхутчіше – діри,
Щоб – невідомого – стозуб – повзун —
Не зжер – джерел, що – світу – кармазин.

⁹⁷ Абецедарій = форми середньовічної поезії, в якій перші літери кожної строфи або кожного вірша розташовані в абетковому порядку.

Невтільного – сіті буття – хорти

Із циклу «Відозви»

Гуде – свідомість, – рій, що – димом – вулик.
Хоч – посмики – й затримки – в інтервалах,
Де – ще – вовки – й гієни – далі – виють,
Аби – назавжди – й слід, що – пагін – волі.

Зів'януть – крильця – й міцности – запас —
Потоншає, як – пільма – свій – форпост
Тренованих – убивць – і шантрапу,
Що – в саме – серце – існування – спис,

Й безкарно – всезагарбницька – шальга⁹⁸ —
Світ – на трупарню – й дійсність – до ноги. —
Та обрій, – лиш – про око,⁹⁹ – поступовець,

Насправді – крит, що – швидкісну – рапавість
На самородки – духа – оберта. —
Й невтільного – сіті буття – хорти.

⁹⁸ Шальга' = скаженість, шаленство

⁹⁹ Про людське о'ко = про – око

Світ – желатиною – з- під – свіжих – скирт

Світ – желатиною – з-під свіжих – скирт.
Летючий – скарб, який – незмивний – карб,
Щокрок на м'ячик, що – тенісний корт,
Й дає дорогу – дійсність, – панікер.

Буття – хитається: миттєвий – наріст:
Матерія – на всіх відтинках – нерест.
Здавалосьь – навік – застигла – норма, —
А воно – знову: затісна – конурка! —

Зібгався – антрациту – оксамит
На колесо, що – далі – вже – саме,
З будівничого – болотознавець, —

Й перерозподілу – колони – й нави. —
Й хробак, всі – розуми поївши, – визира:
Як – довго – до наступної – зорі,

Єдині—діти

Фіксацій – згусток – висить – ще – в повітрі,
Лиш відсвіт – на всі боки – перламутру.
Свідомість – нескінченні – кубометри.
Загусто – колонад, фонтанів, матриць.

Та вже – на шворці – джинси – і спідниця —
У світлі – вітрових – ілюмінацій.
Хоч – почуття – у інший напрям – гнуться. —
Шкетик – м'яча – на стежку, й дід – сміється.

Привіти – й прощавання – щиросерді.
Де – з вітряками – Лицарі Абсурду,
Що їх – десятим шляхом – й далі – щезник,¹⁰⁰

Аби – від наглих – нападів – завчасно. —
Єдині – діти – взимку – й навесні —
У дійсність – сміх – з обійм – котячих – сну.

¹⁰⁰ Щезник = злий дух, лісовик.

Й порожня – пляшка – всесвітом – в траві

Із циклу «Не нормовані відтинки»

Зі скверів – на бруківку – крок – погруддя:
Обтяжливо – вночі – нове – поріддя.
А тут – ще – й небо – надто – густо – градом —
Саме тоді, як – кілька – павз – природа.

А вулиця – гутірка – з полатайком.¹⁰¹
У тісній будці – смачно – смажать – стейки.
Поруч – два йога:¹⁰² кожен – своєю – стійкість, —
Хоч – тлін – навколо – з віником – застою.

Та вже – на розі – і жебрак – рогулю,¹⁰³
Аби – м'яча, якого – шкет – загилив.
В кіоску – пунш, хлібці – з гарячим – сиром. —

Принад – багато, а просити – сором.
Хто дасть, хто – ні, бож – харч – сама – розмова,
Дарма, що – кусень – з рота – часом – й мева. —

¹⁰¹ Полата'йко = той, хто лагодить взуття.

¹⁰² Йог, два йога = двоїна

¹⁰³ Рогуля = палиця з розвилкою, розгалуження у вигляді рога на кінці.

Ще щастя – бачити, як – світ – живе. —
Й порожня пляшка – всесвітом – в траві.

Осяяння, що – ціль свою – знайшло

Знов – оприсутнюється – все знико́ме.
Хоч – цілу вічність – там – ніхто – стежками.
Прохід – в стіні. При фіртці – скаче – кундель,
Що – клапті – неба – лапами – прудкими.

Занурення, яке – на виринання, —
То – серед – полинів, то – гайвороння.
Проти – лихого – ока – жменька – ріні —
Й від мерехтіння, де – гладінь – перуни.

Здається, пучку – й існування – пипку.
Стеблину, що – крізь мозок, – крильця – бабки¹⁰⁴
Від уповільнення – біжить – мережка —

На – яку край – із кізкою, що – ріжки. —
Й назовні – повінь кам'яну – зі шлюз —
Осяянням, що – ціль свою – знайшла.

¹⁰⁴ Ба́бка, бабки = комаха

Нутром – почути, як – росте – трава

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Й предмети – інколи – на зизоокість,
Щоб клаптик – дійсности, яка – спонуку —
Свідомости – тенета, де – ще – накіп:
Вінок – весільний тліну – і туніка.

Й на мить – знов – існування – солопій,¹⁰⁵
Який, змалівши, – в носі – колупа. —
Песиголовці, – друзі, – й антипод¹⁰⁶
Учотирьох – один – велосипед. —

Буття – усім – насельникам – полиці.
Байдуже – хто, коли – в якій – сполуці.
І чи – малий, – чи завеликий – досвід,

Аби лише – прорив – за межі – вдався.
Й, щоб, заки – в вічність, – кожний – по кривій, —
Нутром – почути, як – росте – трава.

¹⁰⁵ Солопій = неуважна людина, розвора.

¹⁰⁶ Антипод = мешканець 2—х діаметрально протилежних пунктів земної кулі. Взагалі про що – небудь, що своїм характером, особливостями протилежне іншому.

Й, минаючи, ніщо – не промина

Не мальви – духа стрижні – навкруг – хати.
Коза – застрягла – й мека – між штахетин.
На – хідлях – гном (сад стереже), – як хитрість,
Щоб – більше – моці, – леопарда – хутро —

На плечі, що – сьогоднішнє – й вчорашнє. —
Й нечищеними – Авгія – конюшні.
Й світ – на всі боки – догори – і нижче,
Щоб – при кабиці – дітлашня – яєшню. —

Й на гілці – досипає – сон – сипуха,¹⁰⁷
Заки – мечі – тлін – знов – добу – із піхов¹⁰⁸ —
І грядка – полуниць – колони – стої,¹⁰⁹

Де – в спеку – й птеродактилі – літають.
Аж – упорядники – буття – із ніг:
Й, минаючи, ніщо – не промина! —

¹⁰⁷ Сип'ха = совоподібний птах

¹⁰⁸ Пі'хва, мн. пі'хви, в род. відмінку має 2 наголоси (у Голоскевича): пі'хо'в

¹⁰⁹ Сто'я, сто'ї = в давнього. архітектурі: громадська споруда, галерія = портик

Зимовий краєвид – з просвітком

Красуня – й красень – кола – на льоду.

На розі – прав – людині – голодюк.¹¹⁰

Повітря – й помисли – наждак.

Здавалось: прихисток, його – ж – ніде.

Вряди-годи з вікна – вправи – сонатні,

Що – пробують – свідомість – вбік – зігнути. —

За невимовним – й натовпом – гонитва. —

Замість – китів, – на яких – світ, – три нетлі.

Поширюється – звуку – клітковина —

На одалісок – й коропів – у ванні,

Дехто, – більш – для годиться, – й для порядку, —

З – під хмар – і голови, і язики – й борідки. —

Одні – драглі, ще – інші гексаніт,¹¹¹

Заки – за нирку – Цербер – кусоне, —

І замайорить: хто – і коли – в ніщот —

Одвічним – лігві – чи – в блакиті – щез.

¹¹⁰ Голодюк = той, хто голодує

¹¹¹ Гексаніт = надміцний матеріал

На тему – змін

Сидить – на стільчику – в куточку – море:
Розгін – предмети – перебрали – й міру.
Й поворухнутись – боязко, бо – з мурів —
Потвори-мо'ри¹¹² – верхи – на омарах.

Навіть – до кухні – страшно: зорепад —
По баняках – буття – на самий – спід.
Ганя – по стелі – спрут, що – за мопед —
Для страхопуда: загубився – кут

Чуття – і зору, який – напрям – досі,
Й орієнтир, що – гору, – десь – подівся.
Бо – раптом – усі – діри – на квазари,

Й новий – і вибір, – й хвилі – неозорі.
Та – вітер: око – черговий – вулкан —
Серед – світів – на кін, з якого – кінь —

Із вершником, що – духа – Рубікон.

¹¹² Мо'ра, ч. = хатній чорт, дідько

Крізь – дивень¹¹³

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Попід бальконом – дійсність – гомонухи.¹¹⁴
Вгорі – над ними шкет – кусає – нігті:
В природі – до роздвоєнь – дужча – нахил.
Цирк – площу. Видно – слоненя – й слониху.

Факір – ковтає – голубів – й мечі,
Домитер – дракона, де – струмок – тече.
Поспати – в шапокляку – вліз – вовчок.¹¹⁵
Вздовж – паркана – квітує – гребенчук.¹¹⁶

Коротку злагоду – мале – й велике.
Дзіндзівер-зух,¹¹⁷ що – й асфоделю – луки,
Виповнює – скрізь – рівноваги – вакуум. —
Весілля. Наречена – вже – крізь дивень
Спостерігає – родичів – прадавніх:

¹¹³ Ди'вень = хліб у вигляді доброго кільця; його печуть для нареченої, яка повинна крізь нього подивитися на гостей.

¹¹⁴ Гомону'хи = говорухи

¹¹⁵ Вовчо'к – сонько = невеличкий ссавець із ряду гризунів, що впадає у зимову сплячку,

¹¹⁶ Гребенчу'к = рослина, подібна до терну,

¹¹⁷ Дзіндзівер – зух = по-рос.: хват-удалец.

Гароти¹¹⁸ – щезли. – Лиш – жених – в імлі —

Вздовж столу – на коняці – гатала¹¹⁹

¹¹⁸ Гароти = обруч, стягуваний гвинтом, знаряддя катувань в Іспанії й Португалії з середньовіччя.

¹¹⁹ Гатала' = гальопує від «гатала'ти» = гатала'є

Потоп, що – на усміхнене – маля

Пихтить – навкілля: калачі – калашник,¹²⁰ —
Подобу – іншу – вимірам – колишнім.
В калюжах – часу – плавають – калощі.
Серце – то важче – гупає, то легше,

Й посеред – ночі – нагло – палі – дніють,
Й вороже – рідним, – шпиль – напливів – знову.
На камені – вже – проступають – невми.¹²¹
Незнане – з пелюшок, – під борозною.

Й у всіх – клітинах – воля – гуляй – поля,
Заки – ество – шаблі – нових – розпилень.
Зібгався – обрій – на живу – краплину,

З якої дійсности – тремткі – рулони —
Млість – Й незміреним – крихітне – з імлі. —
Потоп, що – на усміхнене – маля.

¹²⁰ Кала'шник = пекар, який випікає калачі.

¹²¹ Не'вми = (одна = невма) – музичний термін

Лінії, що – переходять – в криву

Із циклу «Ненормовані відтисню»

У небі від жарптиці – кілька – пер.
Поволі – в парку – до метро – упир.
Ще – дехто – на балконі – ревно – спорт.
Канал. – Красуню – на містку – гепард.

Від хмаросягів – світлова – спіраль.
Замість – склепінь етеру – мочарі.
З екранів – телебачення – король —
Із тих країн, де – живність – швидше – мре, —

За твердженнями, що – науки – точні. —
Хоч – з центру – вже – розряди – електричні, —
Поодаль – площу – і магічне – тло,

Де – походжає – маг, який – зітлів
Ще – за неандертальців. А тепер, —
У джинсах – й шапокляку, – вздовж – ступа —

Карнизів – під сопілки – коропів.

Дужа'к¹²² – дозорець

По'вів калюжам – торочки – обсмикав,
Де – ще – світи – переходові – мокнуть, —
Частки – свідомости, пелюстки – маку,
Із поторками, що – подобу – смертну,

Щоб згустки – сили – притьмом – в інший – вилам,
Бо – всіх – вже – переміщення – поволі —
За видноколом, – в мушлю, – в паралелі,
Що з хвилями – буття – заночували,

Заки – і їх – до швидших – розгалужень,
Й лише – сліди – і досі – Цербер – лиже, —
Чекаючи – на небуття – відпливи,

Аби – щільніше – залишки – дуплаві,
Які – зажуру – просвітків – ажурних —
Й уздовж – стіни, що – без зупинки, – жорна. —

Та вже – прокинувся— і голову – дужак —
Дозорець, аж під ним – земля – дрижить.

¹²² Дужа'к = силач

Й невтільне – ледь – завісу – прогорта

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Похитується – у сідлі – мазун.
Хорти – відкрили – полювань – сезон.
Лускою – мідножовтою – сазан —
Пів неба, яке – ребрами – низин.

На всіх відти́нках – знов – новий – розгін,
Заки – скабою – тіло – саксаган.¹²³
Та розпорядник – дійсність – на бігу,
Хоч – вужчає – і зір, і – полігон.

Кіоск – при сквері. – Жебраки – кизлярку.¹²⁴
Двоє молодших – поглядами – хльорку.¹²⁵
Скакали – досі – по життєвих – вирвах,

Аж – нагло – посеред – буття – перерва. —
Й невтільне – ледь – завісу – прогорта —
Над світом, де – мисливський – ріг – хортів.

¹²³ Саксага́н = смерть

¹²⁴ Кизля́рка = горілка з виноградних вичавок

¹²⁵ Хльорка = повія

Ще – вимір – свята

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Джерел – пильнують – сойки – берегині —
Й дівча, що – з кухликком – високий – ганок.
Земля – переміщається – й трогони.¹²⁶ —
На всю – лягуноу із дзвіниць – легені.

Видющість, що – буття – й найменшу – лусту.
Із люстр проточних – вивихи – хвилясті —
На – довгі – вікна – з конюшин – імлистих. —
Одним – ще – лестять, іншим – щедро – хльости.

Свідомість – знов – під сімома – вітрами.
Лиш – в павзах, – збоку, – раптом – ледь-ледь – дримбу.

—
Часом – німфетки, денді – й сільчаки¹²⁷ —

Ще потяг – із вокзалом, що – тіка —
Й рівнину – в грудях – на легенькі – брижі. —
Тла – спалахи – із нетривких – зображень,

Що – на суденце, за яким – дельфін. —

¹²⁶ Трогони = ряд птахів, що водяться в троп. лісах Азії, Африки і Америки.

¹²⁷ Сільчак = житель села.

Ще – вимір – свята, хоч – за ним – тайфун. —
Й шипить – світило, – на столі – сифон.

Краєвид – із бічним – розтином

Свідомість – брижі. – Випорожні – ловить.
Упир – ранкову жертву – до галявин.
Цвітуть – блакиті вихристи, – оливи.
Ще – спалах – шкур, що їх – колись – делювій.

В хвостаті – коло – простір – порина.
Клейноди – порожнин – гість, – геренук.
Все дужче – міхи, де – весь обрій – зник,
На рудименти – дике – й навісне.

Ганчує – світ, – на ногу – з ним – й кобила, —
В офіру – існуванню – порубали
Й ніяк – шматків, що – на століть – підгрунтя,

Які – ще – цвинтар, – мармурова – принда. —
Й загускле – де-не-де – слід – рідини'. —
Лише – поронник – зміну – рятівну.

Під усі кутні – молодий – моцар¹²⁸

Роздерли – дійсність, й – висипалась – дерть,
Яку – на гайді¹²⁹ – на зірки – гайдарь¹³⁰ —
І цінні кінні – низом – командор —
В межах – структури – галактичних – дір.

Сховалася – кагляночка¹³¹ – в каглу.
На полі бою – тиша – залягла.
На схилах – урвищ – розцвітає – глід,
Залишилось – і ніяк – порон – тягло,¹³²

Та дошкільнятко – ревно – мапу й глобус,
Дріма – дідусь – на лавці – й часом – хлипа:
Не хотячи, колись – десь – завинив, —

Й очима – сумно – в душу – зайвина. —
Й вапно – помішуючи, у руці – глицар¹³³

¹²⁸ Моцар = силач.

¹²⁹ Гайда = рід пастушої свирілі (Б. Грінченко).

¹³⁰ Гайдарь = музика, що грає на волинці (не плутати з (не плутати з гайда'р = вівчар)

¹³¹ Кагляночка = попелюшка

¹³² Тягло = широкий ремінь зі шкіри, пристосовують для тягнення вантажів; лямка для тягнення порону.

¹³³ Глицар = палиця, якою перемішують вапно під час його гасіння.

На – усі кутні – молодий – моцар.

На тему – розвіювань

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Обличчя людські – раптом – глиця – й стебла.
Мандрівний – лицар цока – на кандибі.
Смеркає. Скрізь – перехідні – подоби. —
За мить – прозріння – все життя – віддав би.

Біля каварні – існування – в ступі —
Красуні—Парки, яких – зрідка – й тіпа.
Калюжки – подорослішали. Тепло.
Буття – чергує – моди – і етапи.

Від пацюків – знов – тіточка – матрац —
Клепалом, де – ще вчора – сажотрус
(Заки – до рук – гітарний – самовчитель) —

Природу. А тепер – стоїть – на чатах,
Аби – на голову – не зліз – ракетодром —
Із силами, що – ліпше – у ядрі.

Буття – на зламах – часом – і Панаса¹³⁴

Із циклу «Ненормовані відтинки»

В космічних – джунглях – клаца – телеграф,
Лелеченятам – черногуз – вугра.
На ратуші – з пісковика¹³⁵ – в крик – гриф, —
Попереджає: світ – шахрайську – гру.

До пірса – причалапала – істота,
Яка – не встигла— чимось – певним – стати.
Хлопець – в сльозах – біжить – від тет-а-тету.
Маля – гарцює, за волосся – тітку.

Замайорів – і на пів неба – ви'шар.¹³⁶
Канали – побурхли'вішали – й вужчі.
Буття – на зламах – часом – і – Панаса.

Атлет (змагання) – діжку з громом – носить,
Й після – рибалки, – у руці – кукан,¹³⁷
Йдучи додому, – друзі – язики.

¹³⁴ Панас = гра в піжмурки.

¹³⁵ Пісковик, ку, ч. = осадова гірська порода, що складається з домішкою глини; ґрунт такого складу.

¹³⁶ Ви'шар = торішня трава.

¹³⁷ Кука'н = у рибалок – тонка мотузка, на яку нанизують пійману рибу.

Просвіток – навскоси

Повіяло – пунктиром – із лягун.
Дахами – походжає – галаган.
Стільник – росте – все вище – із легень.
Поблимує – за містом – полігон.

Роз'єднується – те, що – досі – спільно. —
Розподіл – і крізь душу, і – крізь спальню, —
Погуркує – прадавній – привид – в штольні.
Самому – без живого – неутульно. —

За щит – непроникнений – всі – дружки.
Лиш – час від часу – пацюки – в мішку. —
Одне – ледь-ледь, а інше – перестигло.

Міняються – фарватери – і тяглість.
Хоч – садівник – і щепить, й – підріза —
Під сонцем – і під небом, що – грозу.

Серсо – амурчика

Струс, і – цидулками – буття скрижалі —
З рук розважальника, що – тварин жуйних,
Й за вітром – серце, мозок, сила, жили,
Крім – споглядання: як – на квітку – бджоли, —

Струмок – поволі – довгий – жолобок,
Уздовж якого – воду – голуби.
Голівку – з нірки – й навкруги – байбак. —
Дідусь – в кашкеті – у бінокль – добу.

В повітрі – на пів неба – м'яз, – жовток. —
Вирує, – оприсутнившись, життя.
На розі – в джинсах – шкетик – задерика —

Змінити – пробує – вскач – пори року.
За петельки – силкується. – Й трясє —
Серсо – амурчика, який – в ясир —

Зі сміхом, – ледь – бровою, – всіх – і все.

«Тут – щось – не так!»

Природу – розкрутили – на всі сто.
Лиш – де-не-де – то ікла, то – ласти.
На боці – сонця – із луски – остюк.
В вікні – бабуся – онучат – листа.

Ще – б'ється – серце, – вутлий – острівець.
Козі – шворчина – заважа – траву.
День – ліг – у дрейф – й пів площі – отруїв.
Хмарини – зникли, а гроза – трива.

Та вже, – де світло – глибше – просякати,
Заворушився – із води – трикутник.
Сполучні – ланки – раптом – перетліли,

І попливло – за течією – стале.
Й – з-за скелі – визира – парапітек¹³⁸ —
З ним – й півмавпоїди: «Тут – щось – не так!» —

¹³⁸ Парапіте'к = різновид однієї з найдавніших людиноподібних мавп

Існування – волокно

За обрій – дощик, – з ринв – ще – ляпа – трохи,
Й від дійсности – скрізь – кольорові – льопи.¹³⁹ —
Замість – блакиті – кочові – халупи. —
Дозорці – тліну – новий – вимір – ліплять.

Й посеред днини – око – інший – день – мляво,
То – мляво, то – із підстрибом – ходу. —
Драбинки – із бальконів – лабуди.¹⁴⁰
Весела – тітка – з молоком – бідон.

Розгін – і лад чіткий, – і неосудне.
Перед каварнею – циркач – лянсаду.¹⁴¹
Набік рукою – джмеликів – й фотони.

Дідок – світи – при келишку – маргіні.
А навпроти'¹⁴² – два шкетика¹⁴³ – з вікна —
Казан, що – існування – волокно.

¹³⁹ Льопи = плями від розливої рідини.

¹⁴⁰ Лабуда' – жарг. = дурниця, нісенітниця.

¹⁴¹ Лянсада = в цирковому кінному спорті – крутий високий стрибок верхового коня.

¹⁴² Навпро'ти = у Голоскевича 2 наголоси.

¹⁴³ Двоїна

І чути – тілом, – як – світи – пливуть

«Люби-мене»¹⁴⁴ – у склянці – світла – бульку —
Перед – хлоп'ям – кучматим, що – футболку.
Чекає – річка – на човна – й рибалку.
Застигла – на стеблині – смерть-кобилка.¹⁴⁵

Серед – книжок – куняє – юний – книжник:
Гомункули – у снах – пізнання – множать.
Вітрилом – у незнане – кожний – нашепт —
Тих сил, які – на самоцвіти – й нужу.¹⁴⁶

Й знов – колесо, з якого – м'якуни.
Ледь – зародок – прокинувся – й вже – кона.
Та – щойно – пагін – плівку, – прямо – в світло.

Й мигтять – серця, краватки, – сталє – й вутле. —
Ще – найтремткіше – пучками – й живе. —
І чути – тілом, як – світи – пливуть.

¹⁴⁴ «Люби-мене» = незабудка

¹⁴⁵ Кобилка – рослинноїдна комаха родини саранових із видовженим тілом, короткими вусиками й двома парами крил

¹⁴⁶ Ну' жа = воші

Й буття – цілодобово – гризуни

Сильніша – тиск – від – дійсности копалин,
Веранда. Каву – з бабцею – скрипула.¹⁴⁷
Гравці – за клюмбами, де – поле, – в польо.
Краля – з балькона – килимок – від пилу.

Листа – тисячоліття – листоноша.
Залізний виряд – привидів – у нішах.
Куня (чекає – серед брухту) – нечисть.
Палають – юнки – крізь – кохання – нашепт.

Відтинок, де – рибалки – тягнуть – тону.¹⁴⁸
На блискавки – кулястим боком – тіні.
Водою – вулиці – віз – забарний.

День – із самих м'язів, – голий – у борню.
Мати – цілує – й пестить – мазуна.—
Й буття – цілодобово – гризуни.

¹⁴⁷ Скрипула = стара дівка.

¹⁴⁸ Тягнуть тону = одноразовий вилов, сіті з рибою.

Й знов – немовля, яке – плянети – й тло

Із циклу «Відозви»

Від існування – забілка¹⁴⁹ – до кави. —
У п'ятмі – ледь-ледь, – з віддалі, – підкови.
В свідомісті – дзьобато – зирить – ківі.¹⁵⁰
Матерія – прозріння зблиск – святкує.

Ропуха – дійсність, – на мішках – скупар, —
Під ребра – хмару, – попиває – спирт.
Майбутнє – пару, – вентиль – вже – тепер. —
Крилата – молодість, що – смерть, як – спорт.

Буття – від очутливлювання – зору:
Від нап'яму – редиска – чи квазари.
Ледве – рука – із тулубом – із крісла,

Як крига, що – віки, рожевим – скресла. —
Й новий – і вміст, і казани – кітляр.¹⁵¹ —
Й знов – немовля, яке – плянети – й тло.

¹⁴⁹ Забілка, ки, ж. = сметана чи молоко, як приправа до рідкої страви.

¹⁵⁰ Ківі = птах.

¹⁵¹ Кітляр = казаняр = той, хто робить казани або обслуговує парові казани.

Як – існування – знов – черговий – цикл

Розсотуються – вежі – і парсуни,
Що – доти – дійсність – в скойки – по – росині.
Часина – інші – торси – на осонні,
Міняються – гравці, лаштунки, – сцена.

На тигра – паперового – володар,
Якого щойно – звірі, духи, люди.
Десь – коліщатко – коротко – із ладу,
Й медузу – на пісок, що – ледве-ледве.

І світ – у серці – замашне – коріння. —
Цвіте – за межами – садиби – ранник.
Дзявчить¹⁵² – з веранди – й муху ловить – цуцик.

Буття, пожбурена – до цятки – цяцька,
Яку – дитина. – Й з-під рядна – пацюк,
Як – існування – знов – черговий – цикл.

¹⁵² Дзявча'ти = дзявкотіти = «дзявчить» – і «дзя'вка».

Пов'язане – з весною

Хвилястий – легіт, нянька – і городник,
Прополює – і рідне, – і не рідне.
Заки – стихії, – тіточки – огрядні
(Де – сад зацвів – під час – відлиги – в грудні), —

Всіх – неслухняних, які – з-під ножак
Морозів, – знов – на витвір – Фаберже,
Аж поки – пролуна – весни – ріжок,
Й, у лапках – небо, по стеблині – жук.

Й складчастий – гомін – стулок – звідусіль:
Переінакшення – і намірів, – й осель. —
Буття, що – плянки, плівочки – й вощини.

Й цілодобово – вантажі – дощаник.
Лиш – дійсність – сяйва – в груди – долива,
Хоч – вже – й сама – без ніг – і голови.

Перелази – у невимовне

Сторч – по'смиками – вахлярі – лепетя,¹⁵³
Аби набік – буття – загусклі пута:
Зблиск, що – невтільне – пробує – вхопити
Й назад – річки, котрі – тамують – подих.

Переформовується – в м'язи – кволе.
Ніщо ніде, а птах – з квадратів – квилить.
Ущільнення процеси – в інтервалах —
Катамаран, який – дірчастий – велет.

Ледве – й плохута – шию – з'яв – полимзав,¹⁵⁴
Як – вмить – у невимовне – перелази.
Й все намацальне – на води леління,¹⁵⁵

Що – де-не-де – покручені – колони. —
Й ледь – із колиски, – з квачиком – мазій:
Мазнув, – й під пензлем – дійсність – розмерза.

¹⁵³ Лепетя = базіка.

¹⁵⁴ Полимзати = «Полимзав трохи з мисочки, та й знов ліг, сказано, недужий».

¹⁵⁵ Леління = тиха течія.

Знов – день – настав

Світає. Вершник – у руці – бердиш.¹⁵⁶
Обрієм – ящур – викопний – іде.
Калюжки, де, – вночі, – зелений дощ.
На мотузочках – очі із піддашь.

Тим, кому – крил – могутніх – бракувало,
Готуються у (без повернень) – виліт.
На карлика – зібгався – світу велет,
Щоб – стільники прозріння – серця вулик. —

Понад – ланами – простягайсь – лежанки.
Пружинить – простір: чергові – ужинки.
Женці – заклакли, – інші – в вир – прожогом, —

Хутчій – позаду – штурпаки – та жужіль¹⁵⁷ —
Лиш – морж – до відлітальників – ласти,
Легені – на сурму: знов – день – настав.

¹⁵⁶ Берди'ш = сокира з лезом видовжено – півкруглої форми, насаджена на довгий держак.

¹⁵⁷ Жужіль = жу'желиця, залишки після згоряння твердого палива; відпадки при випалюванні металу.

Що – моровиця, як – на дотик – лель

Хлоп'я, – за шворку – ляльку – смикунця,¹⁵⁸ —
За бубликом, щоб – й долю – у руці.
На розі – ще – каскадами – терцет. —
Світ – палички, аби – всю – дійсність – вцот.

Пасеться – у повітрі – стригунець¹⁵⁹
З кобилою – У кулі – цілину
Космічну – з лембиків¹⁶⁰ – переганя —
Час – вершник – під конем – і на коні. —

Спалахують – на стинах – ліхтарі,
Ворожка – на ослінчику – тарок¹⁶¹
Надто – свавільно – серця – прапорець,

Хоч – поруч – без угаву – упирі. —
Що – моровиця, як на дотик – Лель¹⁶²
Вже кучері, які – до вуст – з імли. —

¹⁵⁸ Смикунець = Іван-покиван.

¹⁵⁹ Стригунець = 1–2 річне лоша, якому звичайно підстригують гриву.

¹⁶⁰ Ле'мбик = перегінний куб, кольба алхеміків

¹⁶¹ Таро'к = у Даля – «тарок», а не – «таро».

¹⁶² Лель = поганське божество шлюбу й кохання.

І – про леду

Басейн. – Навколо – лежаки, що – ледач. —
Второвані шляхи, що – раптом – з ладуг.
Забули – ляду, й серце – гілка – глуду.
Й світ – покотився, набоки – полуду.

Й на всю свідомість – задвигтів – жовток:
Запрацював – космічний – водостік. —
Й знов – річка, пагорб, – унизу – тартак.
Ще – вбік, де – вілли, – краля, що – латук —

Із миски – на веранді, – день жалоби,
Хоч – шию – крила – двометровий лебідь. —
Дійсність – невпинно – скрізь – свої жувальця,

Зіпершись – ліктем – на вогнисті – бильця. —
Й від усмішки – буття – вмить – завмира. —
Розпилення? – Обійми, що – мару? —

Й знов, – стрімко – існування

Бабуся, – у руках – метеомапу,
Онукові – тривалість – амонітів.¹⁶³ —
Хребці – навколо – простору – розмиті. —
Тремтить – Даная: падають – монети.

Пес – хлєпче – в затінку (пунктир) – лєхварю.¹⁶⁴
Хлопчина – дійсність: сир, який – у ворок.
Блакить – легені: пухирці – й каверни, —
За шию – гуску, – й шкет – крізь них – у вирій.

Дехто – із підлітків – ще – з калабані —
Висновує – із бульбашок – драбини —
У надсвіті – повз – острівці – чекання,

Де – постаті – то джигу,¹⁶⁵ то – чакону¹⁶⁶ —
Й знов – стрімко – існування, – кінь – баский —
На волю – без погонича – й візка.

¹⁶³ Амоніти = група викопних головоногих скойок, Що жили в палеозойську й мезозойську ери.

¹⁶⁴ Лєхва́ря = несмачна юшка

¹⁶⁵ Джи́га = старов. англ. парний танок

¹⁶⁶ Чако́на = старовинний еспанський танець із кастаньєтами

Короткий – рецидив

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Не продихнути. Все нутро – розмиви.
Часом – на мить – дівча – із гурту – мавок,
Яких – при скелі – стереже – підмовник.
Порожній – пляж. Лиш – скойок – дві – три – мєви

Буття, що – досі – цятки – на папері,
Сховалося – в залізному – гіпюрі.¹⁶⁷
Лєдь – новїх – утворів – найменший – порух, —
Й – з заглибин – і красуні, – й нечупари.

Будівлі – щєзли, – і етер – горищем,
Звідки – в'язкий, – живиці – й гуми, – розчин,
Що – віялом – із ядриці¹⁶⁸ – навкілля, —

Де вже – ані – структур, ні виднокола:
Знов – хаосу – короткий – рецидив —
Із сонцем, що, – зійшовши, – не сіда.

¹⁶⁷ Гіпю'р = сорт мережки з опуклим узором, різновид тканини.

¹⁶⁸ Я'дриця = неподрібнені гречані крупи

Вже – унаочнюються – всі дивниці

Ледь – існування – на мікрон – мізинця,
Нові – сполуки – кварки¹⁶⁹ – і мезони.¹⁷⁰
Переформовування град – сльозами. —
Зідхаючи, – двоногі, звірі – й зела.

Й мить. – клаптик саду – і подвір'ям – кури,
Уламок світу: ріг, де – перукарня.
Сквер. Водогін. Й навпіл – нутро – сокира,
Що пробує – щоденту – непокору.

Та – вдих і видих – літака – закрилок.¹⁷¹
Й щораз – щільніше – пам'яті – макрелі,
Вже – унаочнюються – всі дивниці,

Про які – ще – прапрадіди – онуці —
Й часом – в осяянні – маляр – жанрист,
Хоч – морок – й там, – хвостом – мазнувши, – хрест.

¹⁶⁹ Кварк = гіпотетична частинка, з різновидів якої згодом побудовані інші відомі елементарні частинки.

¹⁷⁰ Мезон = загальна назва нестійких елементарних частинок, маса яких є проміжною між масою електрона й масою нуклона.

¹⁷¹ Закрилок = хвостова частина крила літака, яка відхиляється вниз, створює, збільшуючи головним чином ефективну кривизну крилового профілю, додаткову підйомну силу крила при злітанні й посадці.

Збоку

Ще – літа оливо, що – золотом, – у тиглях
Кипить – і на пів неба, – в білих цятках, – тогу.
Заник – й народження – буття – ротом – нетяга.¹⁷²
Пульсує – невимовне, – й серце – пучки – туги.

Не існування, – лещата, які – хабарник.
Вибулькує – в окреме – те, що – доти – збірне:
Відшвартування – від причалів – і обернень.
Скрізь – тиші острівці – серед – найбільших – збурень.

Сороку – чути, як – сороченя – картає,
Що – затялося – конче – стежкою – крутою.
У пляшці – плаче, яке – сил – ніяк – назовні. —

В кишені – кожний – Кракатау – чи Везувій. —
А тліну упорядник – при відрі – й кінчак.¹⁷³
Хоча – при боці – і – в осяяння – ключі.

¹⁷² Нетя'га = бідна, неїмуща людина

¹⁷³ Кінча'к = меч із вузьким лезом

Й дивується – курча

Із циклу «Відозви»

З козою – козенятко – шалапутне.
До огорожі – поміж вілл – лопатник.¹⁷⁴
По небу – ранок – ще – сліди – копитні,
Що їх вказівним – пальцем – гасить – шкетик,

Щоб – за гусьми – в незнане – навпростець. —
Крізь – щець¹⁷⁵ – вже інша дійсність – пророста:
Видовжуючись, – нескінченний – тюль, —
Що – краї площі – вмить – на перистиль,¹⁷⁶

Який – набік – з вікна – рожева – куштра,¹⁷⁷
Щоб – тиск – й без – бронекамізельки¹⁷⁸ – кожний,
Й потвори пекла, – хижі – і примарні —
Назад – до пляшки, – ризик, що – комірне.

Й кесони – існування шумовиння,
Аби – процеси – світло – грудкування. —

¹⁷⁴ Лопатник = старий лось з рогами у вигляді лопати.

¹⁷⁵ Щець = по-російському «облепиха», укр. калька «обліпиха»

¹⁷⁶ Колонами, з іншого стіною будівлі.

¹⁷⁷ Куштра = розкуйовджена голова.

¹⁷⁸ Бронекамізелька = бронезилет.

Й дивується, з-під квочки – дзьоб – курча,

Як – в ньому – волі джерело – дзюрчить.

В тайфун прозріння, яке – нароста

Корч – Ранок, – під пахвою – літотеку,¹⁷⁹
В свідомість – кусником нефриту – стука.
Йому по черзі – ринви – й водостоки,
Й блакить, – паркет, що – пітьми – геть – мастику.

Й змагун, який – спросоння – напрокудив,¹⁸⁰
Перемика – буття – на інші – коди,
Уцент – закаляне – до люків – кида —
Розпилення, щоб – світу – новий – кендюх¹⁸¹ —

З суцільних – голосівок, – й логопеди,¹⁸²
Міцне один – два – подмухи – зі споду. —
Нехай – мудрій, бамбула¹⁸³ – й непосида

Якнайретельніше – нутра – розсаду.
І пуп'янки, що – світло, – навпростець —
В тайфун прозріння, яке – нароста.

¹⁷⁹ Літотека = колекція каменів, гірських порід.

¹⁸⁰ Напрокудити = вчиняти щось погане

¹⁸¹ Кендюх = 1—ий відділ шлунку жуйних тварин, у якому попередньо перетравлюється їжа.

¹⁸² Логопед – фахівець із логопедії, що вивчає недоліки мови.

¹⁸³ Бамбула = тюхтій

Все вище – і коня, і – булаву

Вже – засвистав – і покотивсь – металець:¹⁸⁴
Перші краплини – небо – з м'якших – стулок.
Земля – випростує – поволі – тіло.
По кісточки – в воді – й діди – гантелі.

Де галас – дужче, – тліну гамівник —
В скриньки – прозорі – похватне – майно.
Під парасольками – вистава – на кону.
Сплеск – пуголовків, як – буття – мина.

Прокинувшись, мале – рожево – гамрить,¹⁸⁵
Силкуючися – місце – у фургоні.
На мить – перемістилися – важки,

Й бузок – поновно – скрізь – позацвітав. —
Мигтить – в ярах, – і позачергових —
Все вище – і коня, і булаву.

¹⁸⁴ Металець = казковий змії, що вкладає хвіст у пащу, котиться колесом й свистить перед дощем.

¹⁸⁵ Гамрити = гаморити = «Я думаю, що воно гамрить, аж то ви балакаєте»

Калі, або змінні аспекти дійсності

Деякі – мертві – на живих – і в гробі. —
Крізь гладінь неба, – самі – зябра, – риба.
З цигаркою – у оці – обрій, – грубас,¹⁸⁶ —
За камізьку – груба,¹⁸⁷ – в руці – требник.¹⁸⁸

До прірв – скидає – дійсність – надприбутки. —
Й циклопи, – розпорядники – горбаті, —
Коли – потреба – дір – в бутті – добігти,
Знов – роботів шереди – до роботи,

Де – мороку – дзизчить – бензопила, —
Й ніщотників, що – тлін – і з-під поли. —
Й на шії – черепа – з-під оксамитки,¹⁸⁹

Красуня – дійсність – з'яви, – бергамотки,¹⁹⁰ —
Замість – спіднички – фартушок-басейн,
З якого – язик – бичий – провиса.

¹⁸⁶ Грубас = товстун.

¹⁸⁷ Груба = піч, що служить для опалювання приміщення

¹⁸⁸ Требник = богослужбова книга, що містить молитви для треб.

¹⁸⁹ Оксамитка = шийна прикраса з оксамиту.

¹⁹⁰ Бергамотка = сорт груш

Як зірка – комусь – раптом – за мету

Із циклу «Відозви»

Від ворога – страшніші – одnodумці,
Що – усім – жужмом, а не – поодинці.
Й кордони – вічних – мороку – підданців —
Жокеї—мавпи – до своїх – каденцій.

Шереги – упирів – і вдень – із гаю:
У світ – ступають – лівою – ногою. —
Убивці, що – за кров'ю – ностальгію,
Аби – клоака – світла апогеєм —

І на комп'ютерах – палеоліт —
Велику – територію – й малу.
Та часом – загарячою – печеня,

І звичні – категорії – не чинні. —
Й в баюрі – вмить – латаття – розцвіта,
Як – зірка – комусь – раптом – за мету.

Лиш— зблиск, як – дух – серця – перемика

Із циклу «Відозви»

Кричить – тітуся, розуму – несповна.¹⁹¹
Навколо – неї – бій – сягнисті – півні.
З вікна – поодаль – визири – хупавка,
Щоб – хто – де – як – останню – певність.

Аж – в гамаку – під соснами – спатун,
Зі сну – причманений,¹⁹² – й собі – пита,
Який – плянети – й всього людства – стан —
Й чи вже – пора – із існування – стін —

Й, де треба, слабшим – піддавати – й чмиру.¹⁹³ —
Бо – мить, і морем – на всіх рівнях – морок. —
До горщика – й під покришку – чмару.¹⁹⁴

Нехай їй – жаби – циці – й комарі. —
Й на всіх – площинах – інший – зору – кут.

¹⁹¹ Нespo'вна – і несповна' = 2 наголоси

¹⁹² Причма'нений = від «чманіти»

¹⁹³ Чмир = неприємний запах

¹⁹⁴ Чмара' = привид

Лиш – зблиск, як – дух – серця – перемика.

Й нутро – за несусвітнім – навздогін

Коса,¹⁹⁵ де – ще – прозора – електрівня,
Що продукує – березні – і травні.
Уздовж – доріжок стартових – жаровні, —
На палях, – храми – зі щитами – кревних.

Навкілля, – для бенкету – смаженина, —
Верх – з виноградин – і хрящів – вогненних,
Щоб – і непрошені – з площин незнаних, —
На блискавках – кулястих, – малій – ноні,¹⁹⁶ —

Згусток – енергії, що – сил дощівку,
На яку – пес, – ховаючися, – гавка.
Бо вже – кометний – хвіст – мелючий млин,¹⁹⁷

Який – кризь – острах – й помисли – імлу. —
Й нутро, хоч – скрізь – перекидний – вогонь,¹⁹⁸ —
Чимдуж – за несусвітнім – навздогін.

¹⁹⁵ Коса' = вузька наливна смуга суходолу в морі, річці тощо, сполучена одним кінцем із берегом; мис.

¹⁹⁶ Но'на = 9—й ступінь у гамі. Один зі складених інтервалів, який охоплює 9 ступенів. Мала нона = інтервал, який має 6/12 тонів.

¹⁹⁷ Мелю'чий млин = млин, що добре меле.

¹⁹⁸ Перекидний вогонь = вогонь, спрямований поверх військ, бойових позицій, у ціль, що розташована за цими військами або прикриттям

Ще – крок, ще – вдих, й долонею – мету?

Із ляскотливих – бульбашок – задуха.
З кодол – весь простір, який – ледве – диха.
З набряклим – черевом – віслучка – здохла.
Та часом – дехто – й смолоскипи – з даху.

З добою – змін – і душі, і подоби.
Амурчик – лучник – крильцями – на дамбі.
Чинбарить дійсність – молодий – задубник.¹⁹⁹
Бабуся – з кошиком – й онуком – диба.
Чаклун – із вабиком – із лісу – вовка.
Спалахує – і менша – сонця – вавка,
Дядько – на розі – з м'ясом – завиванця.²⁰⁰

В перлинці – шкетик, як – буття – по вінця,
Зблиск. – Лише – дике – серце – калата:
Ще – крок. – Ще – вдих – й долонею – мету? —

¹⁹⁹ Задубник = робітник – гарбар, що чинбує, задублює сирі шкури

²⁰⁰ Завиванець – пиріг, спечений із тіста згорнутого в ручочку кількома верствами, між якими міститься начинка.

Та – в нових міхах – знов – нове вино

Блідаве – небо – розтин огірка.
На передку – покунює – ванько.²⁰¹
На катафальку – пошепки – вінки.
Глухий кут – часом – найпряміший кут.

Сестричку – щастя, – замашну – біду,
Бодай – за груди – пробує – бодян.²⁰² —
Дівча – до річки – з молоком – бідон.
За кущик – щецю²⁰³ – заховався – день.

Перед гайком – поменшало – болітце.
Ніде – нікого, а залізо – клаца.
Під тином – неприв'язаний – бокшій.²⁰⁴

Малий – заплакав, неня – потіша.
Дійсність – ледь-ледь, утявши – боківні.²⁰⁵ —
Та – в нових – міхах – знов – нове – вино.

²⁰¹ Ванько' = візник

²⁰² Бодя'н = вічнозелена олійна рослина

²⁰³ Щець = по-рос. «обліпиха», укр. калька «обліпиха».

²⁰⁴ Бокшій = чорно-сіро-білий віл.

²⁰⁵ Утяти боківні = упасти набік.

Наближення ночі

З-під місяця – полискує – піроп.²⁰⁶
На полювання – вийшли – упирі.
Останню – смужку світла – низом – рапс.
найменшу – шпарку – кволе – і старе.

Ніч – збоку – натиска: болотохід.
В заплавах – дід, якого – лепеха.
Кентавренят – кентаври – на моху.
На землю – неба – з дірами – штахет.

Міняється – і тембр, – і звукоряд.
В три ока, – в казаночках, – знахарі —
Готують – рятівну – протиотруту,

Аби хоч – трохи – цілоденні – втрати. —
Й у павзах – чути, як – зідха – боксит,²⁰⁷
Який мандрує, щоб до серця – пса,

Щоб той – не вив, хоча – над світом – й серп.

²⁰⁶ Піро'п = дорогоцінний камінь червоного кольору, різновид гранатк.

²⁰⁷ Бокси'т = гірська осадова порода, що має в собі глинозем, найкраща алюмінієва руда.

Відкрився – в найроздрібненіше – люк

Відкрився – в найроздрібненіше – люк. —
Вздовж траси – палі – з гніздами – лелек.
Вогонь – присів – на колесо – й заляк,
Перетворившись – на одну – з гілок,

Там, де – найбільше – привиди – біляві,
Що – мотузочки – крізь – небесний – люверс,²⁰⁸
Щоб – рівновагу світу – й тигролови,
Під – ноги – здобич, – із кандійки²⁰⁹ – гливи.²¹⁰

І у площинах, які – де-де – млявість,
Очищувальна – на всіх рівнях – злива.
Хоча – «спочатку – й радість, – як – зажура, —

Лише – буття – гучніш – прозорі – жорна:
Живе, що – прокидається – і в склі. —
І знову – дух, який – був – й ручки – склав, —

За вуха – праліс, щоб – бурштином – клей.

²⁰⁸ Лю'верс = круглий отвір у вітрильнику чи наметі для вірьовки, щоб їх закріпити

²⁰⁹ Кандійка = миска з трохи загнутими всередину краями.

²¹⁰ Гли'ва = сорт груш

Серце – водій: в незнане – каботаж²¹¹

День – коротко – і в небуття – пірнув.
Від світла – лише – де-де – комини.
Дівча – на сходах – немовля грудне.
В присмерку – дійсність – обриси – міня.

З болота – голову – і плечі – водяник.
Пробіг – по небу – й заховавсь – фенек.²¹²
Низ: запах – камізельок з тютюну.
На волю – стулки смерку – рідина.

Двоє – мисливців, – як – надшвидкодія.²¹³
Спливає – світ безкостий – за водою.
Вапно для ночі – постать, що – глицар²¹⁴ —

В руці – до місяця – оберненим – лицем.
Серце – водій: в незнане – каботаж —
У супроводі – хоботів – із тиш.

²¹¹ Кабота́ж = пасаж, й товарне судноплавство, що його здійснюють уздовж узбережжя між портами того самого моря або різних морів однієї держави.

²¹² Фене́к = пустельний лисик.

²¹³ Надшвидкодія = підвищена швидкодія (про обчислювальну техніку).

²¹⁴ Глицар = палиця, якою перемішують вапно під час його гасіння.

Мить – й папороть – у нетрях – зацвіте

Із циклу «Відозви»

Ча́сом – буття – також – гне харамани,²¹⁵
Аби – дірки – й озон – щити – імунні. —
Й горобчик, який – тріпався – у жмені,
Змертвілим – розсипається – камінням,

Заки його – в життя – знов – духа – би́ло,
Про яке – бевзі – в поспіху – забули.
Аж поки – пам'ять – ядра – фрондиболі²¹⁶ —
В краватках – й шапокляках – канібалів. —

І слізно – розпалається – кодільник:²¹⁷
Було – життя – й покрокувало – далі,
Лишивши – за собою – кучугури —

Із черепів – і недовтілень – гори. —
Та – воля – за – надію – повитух:
Мить, – й папороть – у нетрях – зацвіте.

²¹⁵ Гну́ти харамáни = дурити, ошукувати

²¹⁶ Фрондибо́ля = метальна машина, за допомогою якої камінь – ядро кидали на відстань 100–150 метрів.

²¹⁷ Кодільник = той, хто виготовлює кодо́ли (канати)

Дахи' – набік, – усесвіти – із гонт²¹⁸

Стоїть – серед дороги – рівнокутник,
Біля якого – сторч – предмети – хатні,
Що їх – ворущать – паличкою – шкети —
Бешкетники, – усміхнені – й окаті. —

Один бік шляху – з кручі – огорожа —
А ж до піску – і далі – узбережжям,
Де дійсність – потойбіччям – очі – ріже,
Хоча – буття – мішечки – від примружень,

А часом – й рани, що – земне – тяжіння:
Ховають – молодого, діда— женять.
Бо – щойно – із гніздечка – голопуцьок,²¹⁹

Як вже – Горгони – просто – з-за копиці.
І тло – одразу – кінь – кольору – мо'ркви,
Що втілюється – із-під клаптів – мо'року —

З гравцем у польо, що, – їздець – джигун, —
Дахи – набік, усесвіти – із гонт.

²¹⁸ Го'нта, ти, ж. = гонт, ч., множина ж.р. = із гонт.

²¹⁹ Голопу'цьок = безпере пташеня.

Й знов – небо – губкою – від ям – біплян

На хмарці – проплива – годинникар —
Повз – сонце, – дзбан – прозорий, де – пічкур
Поволі – лінії, що – двоє – скирт
Вздовж – обрію, – на віддалі – ескорт, —

Який – неквапно – на боки – пісно'ту,²²⁰
Щоб – кожний – міг – на повні груди – снити
І – крізь щодення – нескінченні – надми —
В ті верстви, котрих – ще – не прогорнути,

Хоча вони – майже – над вухом, – ніби —
Запечений – у колобок – пісне'пів,²²¹
Що – вскач – повз – інтернатні – умивальні —

Й поля – тераси, де – на мить – полільник —
Ікара, як – його – востаннє – плин. —
Й знов – небо – губкою – від ям – біплян.

²²⁰ Пісно'та = усе пісне

²²¹ Пісне'пів = співання молитов або псалмів під час церковних відправ.

Буття, – недогризки, – в невлонне – старт

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Синка – з колиски – молодий – татусь. —
Мандрують – і водойми, і – міста.
На клапті – дійсности – посиливсь – тиск.
Й дробаркою – із закутків – гротеск, —

Й вал²²² – шатківниць, які – буття – синхронно,
Де – рот, без тіла, – смак – навкілля – хрума,
Заки – й його – на слизь – без тіні – ремінь —
Впорядника, котрий – на каліч – грима.

А ж поки – знову – шал – гедзика – вкине²²³ —
До короба – і схарапудить – коней,
Які – гладінь, – на дні – коралі – й губки. —

Й видиме – сторч, – навприсядки – і гопки. —
Й де – щойно – лиш – бородавки – пустир,
Буття, – недогризки, – в невлонне – старт.

²²² Вал = висока хвиля.

²²³ Гедзика вки'нути = сказати, зробити щось дратівливе, обурливе.

Рай. – лише серце, плачучи, – пече

Ні мурів, де – ще – мить тому – палац, —
Ні, – Вкрив – й доценту – вічності – млинець.
Лиш пам'ять – раз – в століття – стоянець²²⁴
Аж до джерельця – й мертвим – паляниць.

Час – інколи – й Пилипом²²⁵ – з конопель,
Щоб – нові – очі – й м'язи – з тліну – пил.
Весь – легіт, що – без леготу – ступа.
Ридван, що – в спеку – по листках – тополь.

На клюмбах – світ – гвоздики – і соки'рки.²²⁶
Малий – від нені – ручкою – цукерку.
Бабуся – варить – у саду – варення.

Й смерть, – вічно – юна, ліктем – на вориння.
Медові – краплі сонця – височінь. —
Рай. – Лише серце, – плачучи, – пече.

²²⁴ Стояне'ць = вид глечика

²²⁵ Вискочив, як Пилип з конопель

²²⁶ Соки'рки = трав'яниста однорічна рослина ряду жовтцевих, цвіте фіялкою, зрідка – рожевимий білими квітами.

Й легені – стугонять: нові шляхи

Зненацька – й простір – поросям – кувіка,
Утворюючи, де – світила, – вакуум,
Котрий – новими – утворами – око —
З форм – і згромаджень, – до яких – не звикли.

Й у пляшці – час – на шворці – не до шмиги
Тим, що – вилазять – в цей світ – із фрамуги.²²⁷
Кількаметрові – світяться – комахи,
Що – з пилу – вгору – посеред – дороги.

Міняється – кут зору – і широти,
І рифи, що – при них – добро – пірати. —
Й ворожим – і чужим – раптово – й рідне.

Бо ледве – дух, – й шипшина – квітне – в грудні.
Й легені – стугонять: нові – шляхи! —
Хоч – поруч – стяті – голови – штахет.

²²⁷ Фраму'га = верхня частина віконної рами або дверей, яка звичайно відчиняється.

І рятівник – вже – ручкою – маха

Із циклу «Відозви»

Пам'ять – загиблих – в серці – фумароль. —
Доба – випробувань, – хоч – в око – стрель.
Та вже – нові – усесвіти – з відра.
Хоч – ще – в квадратах – мороку – кадриль. —

І небуття, що – харкає – й кемзує,²²⁸
Як – все живе, – знов – до палеозою —
Й від світла – не лишилося б—і заїд,
А рештки – людства – на потвор – музейних,

Яких – лиш – час від часу – килимар, —
Забутий – в товщі – міжсвітів – лему²²⁹ —
І поспіль – таргани, Горгони – й кобри:

У грудях – й мозку – на всіх рівнях – кембрій,²³⁰
Що – існуванню – добива – пухи, —
Заки – вся дійсність раптом – задній – хід,

²²⁸ Кемзу'є = міркує.

²²⁹ Лему'р = півмавпа.

²³⁰ Ке'мбрій = перший період палеозойської геолог. істор. Землі, який розпочався 510 мільйонів років тому й трив. 80 мільйонів років.

І рятівник – вже – ручкою – маха —
З суденця – в сповиточку – з лепехи.

Черговість – змін

В природі, – ледве – вловно, – осеніє.
Поздовжні – сили – ходять – за стіною,
Ще – літо, але – розмах – засинає.
Й лакуни – одесную – і ошую.²³¹

Частішає – поріддя – одновухих,
Яких – у смерку – часом – збоку – вихор.
Ще – стугонить, але – вже – м'якне – вохра,
Водойми – верші.²³² – І бар'єри – вершник.

Від існування – де-не-де – огребки.²³³
В підвалах – направляють²³⁴ – рури – й грубки,
Кутастішає – й крильця – сонця скат.

Вилежується – довше – й лапки – кіт.
Й дідусь, – у брилику, – черговість – змін, —
Чека – на постать, яка – кризь – туман.

²³¹ Одесную = праворуч; ошую = ліворуч

²³² Верша = сплетена з лози риболовна снасть, що має форму лійкоподібного кошика.

²³³ Огре'бки = рештки сіна, збіжжя тощо, підібрані граблями після скиртування.

²³⁴ Направляти = лагодити

Й родзинки – з неба

Між видимим – й невидимим – двобій.
До дірки – свою кулю – й скарабей.
Хоч – світом – голови. – І знов – ва-банк.
Кожен – на свій лад – вічність, мить, добу.

Щоб – ховраха, – в повітрі – висить – птах.
Й на закрутах – потрошені – хребти.
Та просвіток – з надр – пам'яті – росте.
І – з песиком – дівчатко – на мосту.

В очеретах, які – поодаль, – цюник.²³⁵
Над морем – вілли – й скелі – з-під гліциній.
У переміщеннях – буття – на карб —

І сонця й грон, що – ними – винокур. —
И родзинки – з неба – ловить – й шалапут
Із калача, що – дійсність – колупа.

²³⁵ Цю'ник = тростяний горобець.

Вслід – горобців музичних – із литавр

Куняючи – у горщику, – столітник
Міркує, як – без болю – постуляти!
Всеіснування, яке – ледве-ледве,
Бо – дійсність, – ледар, – живчик – на колоди,

А тут – світи – і на листку – з капусти —
‘Тієї миті, як – рука – їх – пестить,
Не даючи – до пащ – розпилень – впасти.
Хоч – щелеп – ближча – й знов – щезає – по’стук,

В безвузлій²³⁶ – тиші – лише – буфер – баца
Щодення, що – лишилося – на боці:
Весна – обов’язки – посудомийні —

Із хаосу – булькастого – розмаю. —
Й музики – вслід їй – небом – на лету —
Горобенят – музичних – із литавр.

²³⁶ Безвузлий = безвузлови’й = без вузлів.

В найпершу – з дір, щоб – далі – за межу

Буття – на шворку – і брокати, й лахи.
Батутою – часами – і шелихвіст.²³⁷ —
На хідниках – ранкова – ще – вологість.
Тіло – біжить, а мозок – клига – мляво.

На розі: «Пробі!» – на весь світ – проноза,
Що – випадково – на гіпотенузу.
Лиш – де-не-де – сновиди – по карнизах.
Бо – день – вже – м'язи – і свою – кінезу.²³⁸

Рибалки, – до човна – з виловом – кімлі,²³⁹ —
Витягують – і те, що – доти – в комі, —
И його – на дотик – оком – і руками.

Найбільша – здобич, та – малий – ужин.
Хоч – уздовж берега бігун – попереджа:
В найпершу – з дір, щоб – далі – за межу.

²³⁷ Шели'хвіст = пуста, нерозсудлива, легковажна людина

²³⁸ Кіне'за = кіне'зис = вивчення рухів тіла та їх комунікативних функцій.

²³⁹ Кімля = сіті для ловлення риби.

І марно – пошук – істини – в вині

На набережній – пари. – Дама. Пінчер.
Дах з черепиці – жінка – замість – пончо,
Її – партнер, – долоня – склянку – пуншу, —
Шолом – із перами – й кільчастий – панцир.

Атлет – до цирку, – як рекляму, – бонус.
На вході – арлекін – і кольомбіна.
Обличчя – з крейди, брухту – і ебену.
Пахне – лякрицею, бузком, грибами.

Над тентом – електричне – кільцювання.
Спалахує – і гасне – хвіст – павиний.
Докупи – голови – зрослись – неробам, —

Й ніяк— вперед, як – дух – ні рак, – не риба,
Трохи – сміливіші – пробують – в кімлю²⁴⁰
Хоч тих – дівчаток, що – рахат – лукумом,

Щоб – знов – життя – з веселок – зайвину, —
І марно – пошук істини – в вині.

²⁴⁰ Кімля = сіті для ловлення риби.

Чергова – зміна – напрямних

Від – фарби – ясно – жовтої – відступник —
Сховався – за амебні – прототипи:
Перечекати, коли – стане тепло —
Й метопи – часу – дійсність – допотопну.

Бо – береги – малу – альтернативу,
Коли – хто – звук – усе – лиш – на готове. —
Та – вже квадрати – світяться – гаркаві,
Хоч – кіски, вусики – і шлейф – миттєвість.

Буття – фазан, – якого – ли'сик – патрав, —
Знов – голову, – й погнулися – пюпітри,
Аж – диригент – заляк – у високо'сті —

Й на – клешні – помаранчові – лянгусты,
Що – видиме, – стільник, – пересипа —
У вимір, де – циклоп – і його – пес —

Вже – перевал – і в напрям – гірських – пасм.

Лиш – безголосся в вусі, як блоха

Новіший – повів – світ – переколошкав
І мов – не він, – півбубликом – на ліжко, —
До видовжених – в рурку – вуст – півпляшки,
Й на голову, щоб – далі – гомін, – клешні.

І раптом – зір, подрібнено – прозорий, —
На бульбашки, що – рештками – квазарів. —
В повітрі – смужку – пари, що – мазурку.
А ж пес – на власника – у кріслі – зирка.

Й на болотах – один – за одним – вогник.
Дух запахів – сережки тліну – вигнув —
На семикутню, – сну приплив, – карбівку,

Що серед тиші – нагло – билом – бовкне,
Щоб – ясновиддям – й кутики – глухі,
Звідки – димар – покручене – й лихе. —

Ще струс, – і в невимовне – перехід. —
Лиш – безголосся – в вусі, як – блоха.

Й кетцаль²⁴¹ – весь світ – до світла – знов – несе

Помах – крила, – і глобуси – із ями. —
Об'єм буття – приємне – й неприємне.
Мить, – й незнайоме – давнім – і знайомим.
І птеродактиль – з голуба – пір'їни.

Дійсність, яку – на змилки – й до каністри,
Раптом – нову – подобу – з-під стамески.
Фіфи – в обіймах – красенів – і монстрів. —
Круті – стрибки – навкілля – вміст – і настрій.

Тиск – далі – межі: з арами – й коаті²⁴² —
З гілки – на гілку – існування – квоту.
Розгін, що – вимір, – несполучне – зглобив²⁴³ —

Й на radoщах, – аж існування – хлипа.
Мікрон – прозріння – на глобальний – зсув. —
Й кетцаль – ввесь – світ – до світла – знов – несе.

²⁴¹ Кетца'ль = птах (лат. Америка)

²⁴² Коа'ті = рід широконосих мавп родини капуцинових, поширений в південній Америці.

²⁴³ Згло'бити = злутувати, з'єднати.

Заки – підводна – світла – течія

Зсув, – й вимерлі – живими – гіпурити,²⁴⁴ —
Лиш – стрілка: переміщенням – широти.
Квадратні двері – коліщатко – крутять.
Й від існування – клаптики – церати.

Здавалося, – назавжди – глухий – кут.
А тут – по обрій – видовживсь – паркет.
Хоч – з мотлохом щодення – ще – мішки —
На вежу – тягне, щоб – мару, – глушко. —

Вже – в кошику, – ковток – повітря – й гло'сик²⁴⁵ —
Услід – розпиленню, що – його – глісер.²⁴⁶
Вгорі – манаття – майорить – чисьь,

Що – черговий – у грудях – глясіяль.²⁴⁷
Заки – підводна – світла – течія —
Краль-Парок – з веретенами – в човні.

²⁴⁴ Гіпурити = ряд вимерлих 2—стулкових скойок

²⁴⁵ Гло'сик = один із різновидів камбали.

²⁴⁶ Глісер – плоскодонне швидкохідне судно, яке внаслідок швидкого руху ковзає поверхнею води.

²⁴⁷ Глясіяль = глаціал

Наближення – вечора

Гонг, – й краєвид – за мить – переозброївсь,
Покидавши – в латаття – стріли – й зброю.
Хоча – стеблини – і моря, і реї. —
Й з клітин буття – матроси – визирають.

Виструнчується – діамантна – кваша —
В процесі – прополіскувань – і звощень. —
Каскади – дійсности – то ширшають, то – вужчі
За ними – й хмаросяги – з коренищем,

Де – вже – плятформи – диски – пазуристі. —
Крізь – існування – скрізь – триває – розтин,
Аж – не встигають – чіткі – форми – згустки

Матерії, – лиш вусики – смугасті. —
Й по скверах, де – ще в дамки – чатові,
Все довші – тіні – вечір – на траву.

Де – риба – за рибалку – у човні

Як рукавичка, – вивернувсь – гобой,
Хвилясто – закопиливши – губу.
Й – з металу – дрофи, півні, голуби. —
До смерти – зсув, і вже – нова – доба.

Усесвіту – хробак – крізь – плинну – глипку²⁴⁸
Височує²⁴⁹ – буття, що, – склавши – лапки. —
Чумацький – Віз – дівчаткам – канталупки.
Сміється – дядько, – в вир – останню – клепку.

Одіння – сушиться – на линві, – каніфас.²⁵⁰
Із надм – пустельний – лисик – вгору – хвіст.
Дехто – вправляється – й в сонцестоянні, —

Одна – нога – пів – неба, друга – рінню,
Де – риба, – за рибалку – у човні, —
Все – проминальне – в пляшку – надувну.

²⁴⁸ Гли́пка = вовчок, візитерка

²⁴⁹ Висо́чувати = вистежувати

²⁵⁰ Каніфа́с = легка бавовняна тканина з рельєфнотканим малюнком

Й чуже – маля – в вир, – з братом, – на брилі

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Із молоточком – у руці – сейсмолог —
Плянеті – діагнозу – непомильну. —
Праворуч – стадіон – передфінальний.
Ліворуч – потічок, на кладці – мулик.

Звисає – з сонця – в море – ланцюжок
І кораблів, – «циклон», – попереджа.
В цю дійсність – з іншої – рогатий – жук,
Щоб – павзу – від сягнстих – ненажер.

На пірсі – тата й маму (креп – жоржет) —
У джинсах – підліток – супроводжа.
Всі троє – конче – хочуть – на криву,

Де – вже – із коцом – й поросям – кривак,²⁵¹ —
Й зі смолоскипиком – із крем – брюле —
Й чуже – маля – в вир, – з братом, – на брилі,

²⁵¹ Крива'к = посуд, у якому смажать поросят

Краєвид, як трамплін – у невимовне

Гай. Акведук. Не краєвид – кутнянка²⁵² —
Від гірських – паєм – геологічні – клунки.
Трикутник – моря – брама – для циклонів, —
Між – небом і землею – плінтус,²⁵³ – плянка.

Тенісний – корт, що – збоку, – в жменю – глузд,
Побіг, де – між плятанів – перелаз —
До моріжка – і хлопчик, – горілиць, —
Покидавши – ласти, рукою – тло,

Що – віллу – у каскадах – із гліциній, —
І дівчинка – в рожевих – джинсах – цанцу²⁵⁴ —
При джерелі, – крізь муркотіння – цвига²⁵⁵ —

Лишаючи – вгорі – прозорий – вогник,
Який – під скло – веранду – і кущі:
Ворухиться – й от-от – назовні – щось,

Щоб світ – на цятку – і назавжди – щез,

²⁵² Кутнянка = пряма кишка.

²⁵³ Плінтус = вузька дерев'яна або пластмасова плянка, рейка для закриття щілин між стіною й підлогою.

²⁵⁴ Цанца = африканський щипковий музичний інструмент родини ідіофонів.

²⁵⁵ Цвигати, цвига = струмує

А ній – весь – зів, – веселкою – в очу.

На малих – відтинках

Хмарина, – в ній – пірати, що – дубльони, —
Їх – в кріслі – дід – з балькона – тороплений.²⁵⁶
Від світу – ледь – ледь – обриси – пухлини,
Понад якою – щораз – вище – планер.

З-за річки – часом – вдих – розлогу – пісню.
Рівнина, що – на шворці – гірські – пасма.
Відлунює, де було – місто, – пустка —
З епохами, – шухлядами, – на посмик.

Крізь – пам'ять – ще – з веселок – ланцюжок,
Хоч – навкруги – посвистують – ножі. —
Нейтральнішу – поверхню – вир – розрунтав,²⁵⁷

І вже – зі шпарки – мури – лябиринти,
Звідки, – форпости – хаосу, – кліщак²⁵⁸ —
Спостеріга, як – всесвіти – в ніщо.

²⁵⁶ Торопле'ний = по-рос. «чокнутий».

²⁵⁷ Розру'нтав = від роз рунтувати = зрушувати з місця.

²⁵⁸ Кліща'к = щипавка

Деякі аспекти – літа

Знов – рихви – діжки існування – бондар.
Й жеоди, що – затоптане – й забуте,
Де – кожен – свої радощі – й турботи.
Лиш дітлашня – регочеться – щербата,

А з нею – й час, – опудала – пискаті,
Що – живим – тілом, – навсібіч – розкидав, —
Аби – на волю, хоч – шапинку – скуте,
Бо вже – пониззям – шатківниця – котить. —

Й на ланцюгу – на спеку – люто – жерва,²⁵⁹
Де – сквар²⁶⁰ – винову – кралю – й чирву. —
Що з того, що – в лісочку – десь – ласкавець,²⁶¹
Як від вогню – ні захисту, ні схову. —
І її в кузні – дим: у кліщах – світ, – Вулкан —
Кус – новий, – ще – весь – із патиків.

²⁵⁹ Же'рва = злий пес.

²⁶⁰ Сквар = спека.

²⁶¹ Ласка'вець = трав'яниста, переважно лісова рослина родини парасолькових

із блідо – рожевими квітами

Далі – йти

Внизу – зубатий – походжа – бузок,
Цибато – зирячи, коли – гроза.
На сто смичків, хоч – двоє – лиш – музик.
Блюзку грезетову – коза – гризе, —

Реклама, яку – фіфи – при коржарні —
У ковпачках – ажурних – так – безжурно.
Життя – й мажор, та – заповільно – жорна.
Одним – затонко, іншим – надто – жирно.

Й дозорець, що – в серцях – теплопровід,
По змозі – кожному – і вольт, і ват,
Щоб – більше – моці – й гідність – й солітони,²⁶²

Попри – навкруг – отруйне – павутиння. —
Й бодай – на мить – сопілку – палахку,
Яка т над прірвою – місток – леткий —

До себе – і від себе, – й далі – йти.

²⁶² Соліто'ни = поодинокі хвилі, що пружно взаємодіють, не змінюючи своєї форми й швидкості.

Ідилія – на змінному – тлі

Брак – й леготу, а вири – простір – крутять. —
До цятки, що – на обрії, – домкрати,
Міняються – шляхи – і повороти.
Дні кралечки – повз кльумби з канн – левретку.²⁶³

Береговий – працює – семафор.
З веранди у гліциніях – узвар.
Зі щік – рукою – сльози – легковір,
Що – помилився: не йому – коверт.

Поблизу – пірсу – продають – селяву.²⁶⁴ —
Хто – далі, – шкети – кісточки, що – сливи.
Малого – щастя – й долі – продавець —

Із кадібка²⁶⁵ – реклямки – на траву.
Аж одноногий, – боком – шелюгу,²⁶⁶
У невимовне – вибухом – розгін.

²⁶³ Левре'тка = з породи кімнатних короткошерстих собак – карликовий хорт.

²⁶⁴ Селя'ва = шемая = промислова риба род. корпових, поширена в басейнах Чорного, Азовського, Каспійського й Аральського морів.

²⁶⁵ Кадіб, кадуб = велика діжка, ка'дібок = зменш. до «кадіб».

²⁶⁶ Шелю'га = верба гостролиста.

Пісня – про волю, – стяг, – палахкотить

Із циклу «Відозви»

Ворушаться – півобрії – лускати —
Повз – небуття – форпости – і пікети.
І стале – нагло – вигини – в розкутість,
Хоч – дух руїни – інше – там – микитив.

Після дощів – солоні – хвилі – шоти.²⁶⁷
Дійсність, – нитками білими – ледь зшита, —
Сама дрейфує – в пашу, ціль – нещадну. —
Та світ – обгавкує – щенятко – щуте,²⁶⁸

І дзявкіт – урухомлює – вітри,
Що – і колоса з глини, і – шатро. —
Й ледь – жменя, – пір'я – від космічних – згущень. —

Й знов – юний голос – з-під землі – мугиче.²⁶⁹
Й де – щойно – бевзі («ги-ги-ги»!) – ката,
Пісня про волю, – стяг, – палахкотить.

²⁶⁷ Шо'ти = замкнені западини на Північному Заході Африки, вкриті верствою соли або мулу; після дощів наповнюються водою.

²⁶⁸ Шу'те = безхвосте

²⁶⁹ Муги'ка і муги'че (2 вар. у Голоскевича)

І раптом – видно:

Із циклу «Відозви»

Глиняні – маски, які – біг – по колу, —
У грудях й мозку – потерть – й штучні – скелі.
Дехто – вхищається – й по вертикалі, —
Ануж бо – люк – до сновидінь – окультних. —

Постукують – виделки – і ножі
В коржарні, де – дівчатка – оранжад.
Між – видимим – й невидимим – межу —
На себе, – в малих – функціях, – женьшень.

Ще – пекарчук – розвозить – палянички.
У дитсадку – малеча – у віночках —
Святкує – день, аж пес – у тон ій – виє —

Й на розі – швець – латальник²⁷⁰ – берлом²⁷¹ – швайку. —
І раптом – видно: уздовж – неба – кінь —
Стрибки – все вищі, щоб – буття – паркан.

²⁷⁰ Лата'льник = той, хто латає

²⁷¹ Бе'рло = палиця, оздоблена коштовним камінням і різьбою; символ, знак влади.

Буття, що, – віддаляючись, – щемить

Юнак, – із серця – визира – фенек.²⁷² —
Ногою, – серед тлуму, – Зодіак —
І вже – на круглому – відтинку – зник,
Де – підлітки – кочергами – пано —

Із – живих – груш – до тих, що – в тіні – в покер,
Хоча – над ними – пищавки – й опуки.
Й біля стільців – щити опуклі – в паках,
Що – за опору, – брижі, – пакіл²⁷³ – спеки. —
Розкришується – легіт. Кралі – в шортах,
Яких – дозорець – часом – з гурту – шарпа.
Скрізь, – скільки – зору, – лагодять – й шпаклюють. —

Гірлянди – з бульбашок, – перлинок, – клею.
Аж завойовник, що – на мить – намет, —
Буття, що, – віддаляючись, – щемить.

²⁷² Фене́к = пустельний лисик

²⁷³ Па́кіл = кілок

Й перед – новими – ворітьми – диман²⁷⁴

Світанок – уздовж – обрію – лямпаси,
Що їх – обгавкує – з веранди – песик.
Гості – пішли, і господиня – посуд.
На себе – віжки – час, заки – попустить.

Гасає – день, щоб – діри – в володінні,
Звідки – піраньї, які – торс – щодення.
Занурившись – в лягуни – споглядання,
Все – дужче – кільця – кочове – бездоння.

Крок – від поверхні – клацають – дверцята,
Що— ядра – мурів, – розпорошень – цитру.
Ти у кутку – комаха – серп – мантачить,

Аби – тунель – з завихрень – єретичних,
Яким— знов – яблуко – процеси – змін. —
Й перед – новими – ворітьми – диман.

²⁷⁴ Дима'н = темнокоричневий віл.

Краплина – існування – мерехтить

Вже – й світ – зітлів, а млин – і далі – меле:
Буття – закоротко, – й прозрінь – замало.
Хоч – день – без павз, й там, де – ледь-ледь – замуливсь,
Вмить – замість світла – продукує – змилки.

Й нутро – змовкає, – й двері – на замок.
Бож – дух – шаленець, – й віри – ще – не ймуть,
Щоб – змиг, – й серця – закаляні – промив,
І – голос – без'язике – і німе.

Для декого – дух – це – хижак – й отарник,²⁷⁵
Що – часом – і в вінку – кривавім – з терня.
Чи – гуска, що – як інші, – храм Юони —

В процесі – виринань – і поглинання,
Що – свій, – надлюдський, – намір – і мету. —
Й краплина – існування – мерехтить:

То – сторч, то – рівно, – й кожна – метастаз.

²⁷⁵ Ота'рник = чабан

Лише – вахтер, аби розгардіяш, до цирку – контрамарки роздає

Розквітли – пуп'янки півоній – в вазі,
І Гордіїв²⁷⁶ – сам – розв'язався – вузол. —
Із гамака – спостеріга – розвеза²⁷⁷ —
Світи, що – напхом – на Чумацькім Возі.

Його – і річку – із вікна – кербуд,
Що – пильно, чи – до пірсу – пакетбот.
Бо вже – неспокій – хлопчаків – юрба —
І камінці – у небо, що – флєбіт.²⁷⁸ —

Час – м'ясорубку – і дає – всім – диптю,²⁷⁹
Хто – заповільно – увімкнув – адаптер.
Не в той бік – струм, і з хвилі, – восьминоги, —

Вже – й серце – вирвали, лишивши – нігті. —
Й лише – вахтер, аби – розгардіяш,
До цирку – контрамарки – роздає.

²⁷⁶ У Голоскевича: Го'рдїїв, а не Горді'єв

²⁷⁷ Розве'за = розво'ра

²⁷⁸ Флєбіт = запалення вен

²⁷⁹ Ди'поть = побиття. «Дають ди'птю» = б'ють.

Й амурчик – цілить

Споруди – ще – без вікон – і воріт
На лябіринти, крізь – які – вперед,
Не оглядаючися, чи – з нових широт —
Почвари – із-під ніг – посмиком – ґрунт. —

Міняється – і дійсність, – й її – фільтр.
Кінцівка – боса, – другу – ще – ботфорт —
Напівзітлілий, – походжає – ферт,
Якого – вцент – заполонив – рефал —

Завинувшись – по очі – в фередже,
В личині – кралі – перехрестя – й джин:
Чи вигулькне – з дір – фея – у фіякрі,

Котра – гаразди – навкруг себе – й вохру. —
Й амурчик, поплювавши – на стрілу,
Вже – в принца – в клітці, який – торс – кроля.

Все – буде – добре, решта – тлін – й плітки

Із циклу «Відозви»

Ледь – зблисне, як – навкілля – макроподи.²⁸⁰
А в грудях – все стрімкіші водоспади.
Й на шкірі – лише – плями, як – при пінті,²⁸¹
Й світ – віддаляється, – рожевий – пундик —

В повітрі – на тарілці – металевій. —
Й на тому – місці – привиди – кістляві,
Що – затинаються – і на півслові,
Гадаючи, що – кожний – це мисливець —

Й на них – полює, щоб, – як харч, – до шаньки,²⁸²
Аби – від них – ніде – і порошинки. —
Й дозорці – й вартові – на мотонартах,

Уже, – Пилипом – з конопель, – із нурту.
А тут – ще й хаос – боком – походжа,
Аби довірливіших – й без – ножа. —

²⁸⁰ Макропо́ди = рід троп. і субтроп. риб підряду лабіринтових.

²⁸¹ Пінта = хвороба, рід троп. трепонематози.

²⁸² Ша́нька = торбина для годівлі коней у дорозі.

Та їх – галактик – потіша – щіткар:

Все – буде – добре, – решта – тлін – й плітки.

В чуттях – зблиск – колеса

В чуттях – зблиск – колеса, – вічний – двигун
Буття, яке – з підскоком – сновига,
Річки – за п'яти – й далі – навздогін —
За наміром, щоб – автомутоген²⁸³ —

Вцот, а шляхи – і вівці, і цистерни.
Навіть – в повітрі – скупчення – отарні.
Хоч – дехто – з духів – хідлі – і котурни —
Набік – й ретельно – палубу – шатирить

Невидимого, яке – пре – з розколин,
Куди – тлін – в лузи – фосфоричні кулі —
Й на спину – виднокола – позира,

Чи – довго – до найближчої – зорі.
Бо обрій – бовдур, що – свій родовід, —
Й ледь – голову, на світ – самі – дива.

²⁸³ Автомутоге́н = хем. Сполука, яка виникає в клітинах у перебігу їхньої життєдіяльності й спричинює спадкові зміни – мутації.

Щоб – в слово – виштовхом – нутро – і зір

В безпросвітку – світлішає – потроху —
Її стежину, яку – денді – і отряхи.
Знов – пуп'янки, де – щойно – й сяйво – струхло,
І вже – з горнятка – на півнеба – стріха,

Яку – на схилах – постаті – отилі,²⁸⁴
Що – намагаються – вздовж плину – сталє. —
Із хаосу – всепоглинальних – стулок —
Нового – воза – надгалактик стельмах. —

Й щораз – жовтіше – зацвіта – ріпак²⁸⁵
Для коропів, які – в години – пік —
Силкуються – бар'єри – термограми,²⁸⁶

Що – скупчення – буття – в розрядах – грому,
Котрих – ще – не ковтнула – рогоза. —
І зябра та легені – рогозуб,²⁸⁷

²⁸⁴ Оти'лий = згорблений, сутулий.

²⁸⁵ Ріпа'к = рослина, цвіте жовтими квітами.

²⁸⁶ Термогра'ма = знімок об'єкта, що його одержують за допомогою тепла, що випромінюється або відбивається.

²⁸⁷ Рогозуб = велика австралійська прісноводна риба, що дихає зябрами й легенями.

Щоб – в слово, – виштовхом, – нутро – і зір.

Міняє – віхи – й поторки – доба

До щокі' – м'яко – прихиливсь – підбіл²⁸⁸

Міняє – віхи – й поторки – доба.

На кухні – господиня – шкірку – з бульб.

Кобольд – в кутку – з дощиною – кобол.²⁸⁹

Свідомістю – петляє – моноплян.

Від дійсности – пала – кілька краплин.

Ледь – нагідки – нових – одбігли – пльомб —

Від сміху, як – тайфун – їх – миттю – з клюмб.

А на їх – місце – кольоровий – набряк —

Зі смужками – шафрану – і цинобри.

Бо – під землею – брязкають – кнеміди,²⁹⁰ —

Як спадок – ящурів, який – й примати,

Хоча – хоробрим – вистача – й топуз²⁹¹ —

Й птах – угорі, що – в пузурах – топаз.

²⁸⁸ Підбіл = по-рос. «мати-й-мачуха»

²⁸⁹ Кобо'л = мова програмування

²⁹⁰ Кнеміди = металеві обладунки, що захищали гомілки дави, грец. воїнів.

²⁹¹ Топу'з = півметровий козац. мідний ніж, що його носили за поясом.

Лиш бджоли, що – над квіткою – гудуть

Захланний – простір – дійсність – заарканив,
Віки – й його – буття – в прозорий – кендюх. —
Лишились – на розплід – дві-три – лакуни,
Де – хаос – всі кінцівки – з підвіконня.

Бо – і процеси – швидкісні – забарні —
І – зми – чи вічність, – вівцями – в оборі,
Перш, ніж – стерничий – знов – кермо – оберне,
Й усесвіти – на мисочку – імбиру.

Й поновно – стереоскопічність – зору —
Матерії, що – черево – квазарів —
Мережею – вулканів – на стеригми,²⁹²

Що – виміри, – з наперсток – чи – з яругу, —
Осяяння, якого – ще – ніде. —
Лиш – бджоли, що – над квіткою – гудуть.

²⁹² Стеригми = вирости на органах спороношення у багатьох грибів, на яких розвиваються спори.

Тест

Закономірностей – кодифікатор —
Знов – дійсности – прочищує – макети.
Працюють – цілі доби – самоскиди.
Щоб – під – один дах – і багатокутне.

Безногий нуль – струну – переїжджа,
Що, – замість – пляшки, як – оселю, – джин,
Який – плете – й вмить – розпліта – межу,
Де – хаос – з існуванням – у маджонг²⁹³ —

Й де – із квадратів небуття – вужівки,²⁹⁴
Що – від найменших – переміщень – жовкнуть,
Щоб – дійсність – в ефимерне – ширше – ляду —

У найневловнішу – з усіх – мелодій —
Буття, – ледь – вусики – губу, – статист, —
Як – черговий, що – сенс – порогів, – тест.

²⁹³ Маджонг = одна з найдавніших ігор на землі, що зародилася на Сході; поєднує в собі риси шахів, доміно й покеру.

²⁹⁴ Вужівка = мотузка з лози.

За тим, що – є, – незнане – визріва

До світла – іншого – амеба – неба.
У затінку – з серпом – стоїть – Анубіс.
Паркан – щодення – похилився – набік.
З ґрунтів – поволі – і серпанки, – й німби.

Усесвіт – викида – за буєм – буй:
Знов – до клітин – новий – гобой – доби.
Агар – агар – крізь – ніжно – голубе. —
Де – космодром – колись, – шкет – у футбол.

Хто – уника, хто – прагне – утотожнень.
Бува – й сім п'ятниць – на одному – тижні.
В гайку, – поряд – з насадженням – сосновим, —

Продає – тіточка – й квітчасті – сніва —
Й втішає, – око – в оці – пацанву:
За тим, що – є, незнане – визріва

Сіль – існування, – ще – пунктир, – горить

Дійсність – і в ложці – творива – коронні —
В процесах, що – народження – й вмирання. —
Із картоплиною – в руці – киричник²⁹⁵
Відноги – хаосу – в сміттярках – хрума.

Буття – по закамарках – свій – заділ.²⁹⁶ —
Поміж – олівами – цвіте – й мигдаль.
Ворушиться – в піску – кілька – кодол,
Заки – свідомість – краєвиди – з дельт —

Й там, де – патик – навкілля – скаламутив, —
Поверхню – головою й пальцем – ментор.
Щезання – й вибруньковування – творив —

На – цілу вічність, – сплеск, – хвилясті – двері
В таку – двигтющість, де – лиш – сяйва – рот,
Сіль – існування, – ще – пунктир, – горить.

²⁹⁵ Кири'чник = забруднювач, бешкетник.

²⁹⁶ Заділ = запас заготівель, виробів

Як – невимовне – в світло – просяка

Із циклу «Відозви»

Сторука – дівчинка, яка – при касі —
З нулями – в кості, – вбік – рожеві коси. —
Не знати, чи від днини – бодай – кусник —
Без згустків – крові – й виливів – прокислих.

Та поторки – буття – й вісь – гілки – глоду. —
У гамаку – на хмарці – бульки – ледар.
В усіх площинах – прочиняють – ляди,
Щоб – продихнули – трави, – звірі, – люди. —

Два кидика²⁹⁷ – ще – скачуть – на кодолі.
Парсуни – дійсність – в парках – поскидала:
Черговий – спалах: в надрах – надзоря.²⁹⁸

Й стежину – в грудях – юні – косарі. —
Й пильнують, – за екраном, – ківсяки,²⁹⁹
Як невимовне – в світло – просяка.

²⁹⁷ Ки'дик = малий чоловік. Два кидика = двоїна.

²⁹⁸ Надзоря' = зоря, яка в тисячі разів – за своєю світністю та розмірами, переважає Сонце.

²⁹⁹ Ківсяки' = ряд членистоногих кляси двопарноногих багатоніжок.

Як – неспинна – воля – до мети

Із циклу «Відозви»

На інший бік – сприймання – учень – ручий.³⁰⁰
Із очка – третього – перлин – разочки.
Доба – хворіє – знову – на різачку³⁰¹ —
Та – зичить – щастя, – хоча – квітень – в січень.

З високої – могили – дим: рябе.
Свідомістю – нерівна – боротьба.
Ледь – світ – з трупарні, як – новий – розбій.
Квартал – зітлів, а – з надр – буття – гобой —

Про – присвітку³⁰² – й серед – руїн – каліку,
Що – вічність – на ніщоти – пробалакав, —
В руці – ще – лізиво,³⁰³ – в другій – розсоха,³⁰⁴ —

Дідівський – скарб, що – бурі – і посухи,
І розквіт; сила – орди – відверта —
В мить, як – неспинна – воля – до мети.

³⁰⁰ Ру'чий = беручкий.

³⁰¹ Різа'чка = кривавий пронос

³⁰² При'світка = присвічування в темряві.

³⁰³ Лізиво = драбина з вірьовок у бортників, лісових бджолярів.

³⁰⁴ Розсо'ха = розгалуження двох гілок

Дна – розперізаність – у сліпий кут³⁰⁵

Із циклу «Відозви»

Пасуться – на кривавій паші – доги.
На скелю – виліз – краєвид – сердега.
Орбіти, що – на еліпси – і дуги. —
Хрипить – в легенях, але – дійсність – диха.

Із сікачами – роботи'ська³⁰⁶ – будні —
У виярках – шатківні³⁰⁷ – пообідні.
Повилізували – дрібні – духи – з бодні. —
Кипить – у пельках – упирів – горбатих,

Що – потерпають – на пресбіякузу,³⁰⁸ —
Розсаду – в вусі – поз'їдали – кози. —
Й буття – розфасували – по верейках,

Щоб – по живому – трасу – піскорийки.³⁰⁹ —

³⁰⁵ Сліпий кут = глухий кут.

³⁰⁶ Роботи'ська = від «ро'боти».

³⁰⁷ Шатківня = приміщення, де стоять і працюють шатківниці.

³⁰⁸ Пресбіякуза = пресбіякузис = втрата чутливості до звукових стимулів у похилому віці. Укр. мова має тенденцію і перетворювати чужомов. запозичення чоловічого роду – на жіночі: не «оазис», а «оаза», etc.

³⁰⁹ Піскорійка = личинка міноги, яка має властивість зариватися в пісок.

Та вже – з-за рогу – із рогатки – шкет —
Дна – розперізаність – у сліпий – кут.

Без матері – стооке – дитинча

Комаха – із серпом – у сонця – лімбі.³¹⁰
На фіфу – вибалушується – лобур,
Й на друзки – небо: ця – його – полюбить! —
Ще – крок, ще – зсув, й саме – курчатко— в лапи. —

Над вулицею – линвоскок – по линві.
Міняються – порталами – колони.
Із горобцями – в листі – в мандри – й клени,
Що – за собою – різнобарвні – луни.

У кошиках – на берег – бризкунів³¹¹ —
Рибалки, де – прадавній – час— куня.
Викільчується – знов – в колодязь – зникле:

Із глини – вабики, – серсо, – моноклі. —
Й без матері – стооке – дитинча —
На світ, що, – захлинаючись, – мовчить.

³¹⁰ Лімб = вузький край чого-небудь.

³¹¹ Бризкун = риба ряду окунеподібних

Й мізкує – дух, як – поле – силове

Світ – підтич,³¹² на якій – рибальські сіті. —
На пірсі краля, з нею – ніжний – сетер,³¹³
Що – оболоко – пробує – кусати.
Шкет – пальцем – діри – в існування – суті.

Серед – опук – і прапорці – з юрби.
В візку – каліка – снів – довбе – асбест.
Кожен – на свій кшталт – ґрати, що – добу,
Скабу – кийком, – дідусик – шкандиба.

Віщунка – в буді – трохи далі – озирк:
Для спраглих душ – пустелі – на оазі. —
Долають – і матерію – ломоти? —

Лік: й соломина – сонце – з каламуті. —
Й мізкує – дух, що – в ступі – проплива,
Як – з купи – труску – поле – силове.

³¹² Підтич, ж. = палиця для розвішування рибальської сіті.

³¹³ Се'тер = порода мисливських лягавих собак із довгою шерстю, що їх викор. для полювань на пернату дичину.

Ледь – озирк³¹⁴

В заглибинах – джерела – прудководі —
Переформовують – буття – і краєвиди.
Півмісяць, де – дівча – майбутнє – вудить —
Для хлопчаків, що – молот – і ковадло.

Поодаль – проростає – риж – сирець,
Який – у грудях – зранку – косарі.
Тотеми – ще – загорнені – в зорю,
Хоч – вісь – плянети – кожен – зайвий – крок.

На переправі – постаті – похилі, —
В правиці – берло³¹⁵ – в лівій – тугий – фоліс,³¹⁶ —
Керують – хто – чи – по кривій, чи – прямо —

Повз – елексир, що – у бляшанці – примус,³¹⁷ —
Навкруг якого – біта – головань,
Котрий – скреблом, – ледь озирк, – від провин.

³¹⁴ О'зирк = поглядати кругом.

³¹⁵ Бе'рло = палиця, оздоблена коштовним камінням

³¹⁶ Фо'ліс, а, ч. = у Старод. Римі – опечатаний мішечок з монетами.

³¹⁷ При'мус = газовий нагрівальний прилад для приготування їжі.

Сватко³¹⁸ – з нутра – троянду

Вилущується – й всевіт – із ікрини, —
Щоразу – інший, коли – дійсність – креном.
Свідомість, що – на виноградні – грона,
З яких – в грозу – то манна, то – піраньї.

На дотик – палички чарівної – і Куми —
В канопах, – і світи, що – в ночвах, – в комі, —
На мулярів, і – знову – духа – кельма —
Поріг – з вогню, а серце – віжки – й скімлить,

Хоч знає: зараз! – Та – ніяк – вперед,
Дарма що – свічкогас – вола: «Пора!» —
Матерія – у мить – самозаглиблень —

Доценту – усі зацібки – й голоблі. —
Й ще – ноги – хаос, – на очах – сватко —
З нутра – троянду – у руці – витку.

³¹⁸ Сватко' = людина, яка за дорученням, хто хоче одружитися або його рідних, сватає обрану особу; пестлива форма від «сват».

Пов'язане з сутінками

На всю – потужність – телегенератор —
Буття, яке – продухвину – в піритах,³¹⁹
Щоб – на мікрон – наддійности – широти —
Й печеру, з словом – немовлям, – курети.

І зір – у сяйві – вмить: подвір'ям – кури,
Що – посередині – дійсносте – короб, —
Харч, – напрямок – і хвіст, що – карму, —
До перелазу, де – пала – трикирій,³²⁰

Який – ніщоти – тліну – спопеля,
Ще – заки – зуби – присмерку пили',³²¹ —
І з прадідами – дуб – телерозмову

З уламками – від чайок – кришталевих,
Що їх – хлопчина, – в жменях, – на картон,
Хоч – дід – онука – лагідно – й карта.

³¹⁹ Пірити = пірит = мінерал золотистого кольору у вигляді зернистих мас з металічним блиском; залізний колчадан.

³²⁰ Трики'рій = свічник з 3—ма свічками.

³²¹ Пила' = якою пиляють.

Волосожару – ніби – ось – кім'ях

... і цілу ніч – ні провітку – хорти.
Їх полювання – визнана – картяр. —
Картаять – долю: зупинивсь – мотор. —
Золоторунний – скелю – козлотур.

Куцан – дебіл – примірює – корону —
Під квочки – довгограйне – сокоріння.³²²
Ніч – глибшає, аж чути – завмирання.
Над – світом янгол – ще – тримає – крендель.

При джерелі – дріяда – шийку – кінви.³²³
Палають – скрізь – вогні – на підвіконнях.
Дівча – з мансарди – картопляний – крекер.

Підпилі – заздро, та – ніхто – ні – кроку. —
Волосожару, – ніби – ось – кім'ях,³²⁴
Заки – знов – дух – нове – буття – скує.

³²² Сокоріти = видавати звук «ко-ко-ко».

³²³ Кінва = великий дерев'яний кухоль.

³²⁴ Кім'ях = гроно. 2 наголоси.

Незначні перетасування

Вкотре рятуючись – від хижих – Кер³²⁵
Буття – переформовує тинькар,
Що – набакир – на лоб – тенісний – корт, —
Невпізнаний – й повз – пильнувальниць – скирт,

Які – скрізь – лад, де – дійсности – макети —
Не надто – нанівець – від хімікатів —
Чи – від проносів, що – не раз – закуте,
Хоч – обрій – їм – нові – плянети – котить,

Котрі – фіранки – з кульок – фосфоричних,
Які – не постраждали – від приручень.
І пітія – триніг – біля омфалу,

А юний – Одиссей – ще – вепра – схилом. —
Й простежує – в ґрунтах – океанавт,³²⁶
Що – стин в майбутнє, – як – нову – ману.

³²⁵ Керн = втілення смерти, крилаті жіночі духи, що хапають людську душу в мить, коли вона розлучається з тілом.

³²⁶ Океана'вт = дослідник океану, який провадить спостереження від водою.

На ніжках курячих – стриба – яйце

У нам'яті – громадяться – тороси.³²⁷

Навкілля частки – щезли – під обрусом. —

Крім – кущів глоду – та, – під склом, – тераси,

Що небом – далі, – щораз – інші – риси.

Бо змінами – керує – терапевт,

Який – на розкладайці – досі – спав,

Поклавши – під щоку – хвилясту – повсть, —

Й тепер, – партесний спів, щоб – більше – спин.

А то – розбіглись. – Декого – гузнянка³²⁸ —

Чи ненька. – Й паці – дійсносте – кінці.

На ніжках – курячих – стриба – яйце, —

Як епіцентр, – й ховається – за обрій:

Як буде добре, то й воно – назад:

Та спершу – хай – буття саме – грозу.

³²⁷ Торо'си = торос = нагромадження уламків криги на замерзлих річках і морях, що утворюється внаслідок стис-кання льоду.

³²⁸ Гузня'нка = пряма кишка.

Рука – вгорі

Рука – вгорі – видовжується – в дзвін,
Який – карбує – тло – з давніх-давен.
Хоч дійсність – мацаки свої – хова,
Куди – не досягає – й тахіон.³²⁹

Бо – серед тоні, будячиння – й терня —
Стерно – і далі, – без перерви, – штурман,
В площини – штилю,³³⁰ а чи – в шквали шторму, —
Каналізує – вибухи – отарні.

Щоб – в нетривалих – павзах – міг – сівач —
У серці – інше – поле – силове.
А тітка, – з люлькою – і в жиляках, —

Своїм – й чужим – онукам – шуляків,³³¹
Й рекляму – уздовж неба – гвинтокрил —
Про зустріч, – співи, – юнаків – та король.

³²⁹ Тахіон = гіпотетична частинка, яка рухається зі швидкістю, що перевищує швидкість світла у вакуумі

³³⁰ Штиль = безвітря. Відсутність вітру на морі, на озері.

³³¹ Шуляки' – коржі, политі медом з розтертим маком

Лиш – в затінку – забуте – потерча

Цирк – для дітей. Фігляр – черговий – фокус:
Вогні – з кишені, на які – він хука,
Заки – вони – склепінь – і вмить – на фікус,
Що – лопаті—ласти – кольору – хакі. —

Горгає – дійсність – інший – бік – аналів.
Із аркуша – на аркуш – скаче нулик.
До забігайлівки – пунктир – фонола.³³² —
Уздовж – алеї – походжа – дуб – нелинь.

Міняється – речей – набрякле – денце.
Цементних – левів – двоє – наодинці.
Шаленець – небом – й так – дверима – грюка,

Аж тиньк – шматками – з янголом, що – крокви.
Лиш в – затінку – забуте – потерча —
Очима – світ, який – повз нього – мчить.

³³² Фонола = механічне фортепіано.

Вогні

Із циклу «Відозви»

Прокинувся – і позіха – ебен.

З орбіт – найближчих – скакують – скарби. —

Дідусь – з веранди – підставляє – дзбан.

Повітря – гриви, – тарпанів³³³ – табун.

Реальність – зміни: швидкість – і тоннаж. —

Один – світ – іншого – перетина.

Хто – трохи довше – глипне – на стіну,

Ще – чітко – існування – етимон.³³⁴

В суглобах – завелись – мурахоїди.

З плеч – голови, а зрушень – ні на йоту.

Рибалки – вже – кружком – навколо – тоні,³³⁵ —

Найлегше, коли – дійсність – по частинах. —

Й поновно – виторцьовують – бруківку:

Хутчіше – збут. – Та – з сонця – каня – кевка —

³³³ Тарпа́н = вимерлий дикий кінь, предок свійського коня

³³⁴ Етимо́н = первісна форма або значення слова

³³⁵ То́ня = ділянка водойми з розчищеним дном для ловлення риби – сітями

На роботів, які – із помп – томпак,³³⁶
Щоб – зомбі – волю, що – вогні – в степу.

³³⁶ Томпа'к = різновид латуні.

Виміри – коливань

Знов – тигри – шаблезубі – із долівки. —
Міняє – дійсність – тиск – і замальовки.
Маля трирічне – з бабою – на лавці —
Вітрильник – в місці – шворкою – крізь – люверс.³³⁷

Із кручі – видно: обрій – таврограми:³³⁸
Понад – кущами – перехід – в незриме.
Як – з хрому, – днина, хочмз безхмар'я – й громом.
Уздовж – алеї – вершниця – із грумом.

Дегіт – навкілля, – зблиск, – розкабалив,
Й буття – на вибір – й те, що – не було.
На мить – вісь існування – розчепірів —

Плин – костоправ, що – й вічність – без припарок. —
І вже – веселе – личко – вигляда —
З вулкана – де – ще – вивержень – сліди.

³³⁷ Лю'верс = круглий отвір у вітрилі, наметі тощо для протягування мотузки, щоб її закріпити.

³³⁸ Таврогра'ма = тавровий знак.

Заки – до швидших – вимірів – тайфун

Активніше – на роздоріжжях – водень, —
Й тональність – іншу – й видмух – краєвиди.
Відвіялось – й те, що – на заваді.
Лише – із вікон – щелепи – ведмеді.

Свідомість – знов – випасують – тотеми:
Крізь – вушко голки – в невимовне – стимул.
Осяяння – часами – й серед – тлуму.
Джерела – б'ють – і в хащах, і – містами.

Стискається – вся дійсність – до вервиці,³³⁹
Щоб – ширші – полігони – в серці – й в оці.
Дідусь – у майці – попива – вишнівку.

Двоє – у затінку – буття – коновку.³⁴⁰ —
З каварні – поруч – снів – ідіофон,
Заки – до швидших – вимірів – тайфун.

³³⁹ Верви́ці = по-рос. «чотки»

³⁴⁰ Коно́вка = висока, здебільшого звужена вгорі кварта

І вже – із – зі лаштунків – їжатець³⁴¹-Гермес

Вирівнює – нутро – і мури – тиша.

Яка – бар'єр – процесам – розпорошень.

Світ – з чергового (форм – відбіг) – віра'жу:³⁴²

Металобрухт, шматки – церат – й мережив.

Ще обертається – в незнане – турніке'т.³⁴³

Сліди – щезають – з кров'ю – у піску.

Буття – нові – долають – дрижаки:

Щойно – з кута глухого – й знову – в кут.

Знайомий – нібито – і сквер, й провулок,

А воно – ледве існування – змилок.

Розбризкують – і пахощі, й єлей,

Та меншає – і так – атол – малий.

І вже – із – за – лаштунків – їжатець —

Гермес, де – тільки – но – ключем – життя.

³⁴¹ Їжате'ць = по рос. «дикобраз».

³⁴² Віраж, у, ч. = хемічний розчин, у якому промивають знімок для надання йому бажаного кольору. На відміну від Віра'ж, міражу' = рух по кривій літака тощо.

³⁴³ Турнікет = пристрій у вигляді перехрещених площин, що обертаються.

Ще – мить, ще – віддих, – й сонце – схил

Із брилика – розходяться – в світ – траси:
Протрушують – і дійсність, й її трусок.³⁴⁴
Грушоподібні – еліпси. – Тла – розквіт.
Розпізнавальні – риси – як передсуд.

Навкілля, що – джерела, – ще – піроп.³⁴⁵
Небо, – могутній ляйнер, – в серце – трап. —
Підводиться – з могил – за трупом – труп,
Яким – білизну – тіточка – пере,

Приспівуючи: «Усе – буде добре,
Як – з хатки – слимакової – знов – обрій». —
Втомивсь – погонич – і батіг, і – упряж.

На місці – коней – їжатці – та – кобри. —
В кишеню – очі, – й берег – позіха,
Хоча – ще – мить, – ще – віддих, – й сонце – схил.

³⁴⁴ Тру'сок = дрібний хмиз. Сухі тріски. Скіпи.

³⁴⁵ Піро'п = дорогоцінний камінь червоного кольору

Лиш машталір – на козлах³⁴⁶ – дзигонить

Прокинувсь – в смерку – витесань³⁴⁷ – сповитий.
Пластунський табір. Запалили – ватру.
Омахи – полум'я – сплітають – светри —
З гельмінтів³⁴⁸ – для патриціїв – й гелотів.

Із місяця – на ниточці – яйце —
На тих відтинках, які – гербіцид.
Для ночі – клеплють – із води – косу.
За річкою – в яру – квітує – сад.

Бікфордів шнур, де – невимовне – сквери.
Крок. – Елексир – буття – красуня – варить —
В мансарді – на спиртівці. Часом – й гонг,

Який, – без тіла, – сила – на бігу. —
Лиш – машталір – на козлах – дзигонить,³⁴⁹
Який – гієн, що – упряж, – поганя.

³⁴⁶ На козлах = сидіння для погонича спереду брички, фаєтона тощо; передок.

³⁴⁷ Витесань = твориво, що – витесане

³⁴⁸ Гельмінти = паразит. черв'яки, що живуть в організмі людини, тварини, рослин.

³⁴⁹ Дзигоніти = тремтіти від холоду, видаючи одноманітні звуки.

За зірку – дух, єдиний – заводій

Стоїть – у дверях – знову – завропод.³⁵⁰
Світ – завагався – й жужмом – карк – наспід. —
На гілці – у вікні – сорокопуд.
Вішак, – безоко – дивлячись, – сопе.

Забули – ланки – з'єднань – промастити,
Й поворухнулось, – й без голів, – затяте. —
На подіюмі – той, який – батуту.³⁵¹
Хлопчина, що – ніяк – від тет-а-тету.

Дорога – є, та рух – спинила – джурга.³⁵²
Від виднокола – лиш – тунелі – й черги.
Замість – таратури³⁵³ – рідка – джумига.³⁵⁴

Все – сам – на сам – і жодної – підмоги. —
Струс. – Вбивців – пам'ятає – і вода. —
Й за – зірку – дух, єдиний – заводій.

³⁵⁰ Завропо́д = травоїдний мезозавр з мезозою, пересувався на 4—х кінцівках.

³⁵¹ Бату́та = в 15–18 ст. паличка для відб. такту; дир. паличка.

³⁵² Джурга = скупчення людей чи худоби на дорозі.

³⁵³ Тара́тура = страва з варених буряків, солоних огірків, хрону й цибулі з олією.

³⁵⁴ Джуми́га = баланда.

А серце, – завмираючи, – щемить

Плече – ввімкнулось, – намір. – Й дійсність – нипа.³⁵⁵ —
Із нутрощами – при стіні – канопа.³⁵⁶
Стежину – запах: заячий – канутер.³⁵⁷
Набік – всі форми, невимовне – напад.

В руці – нову подобу, – каолін.³⁵⁸
Жебрак з візком – торби – біля колон. —
Мил і – басейн, – кожен – світи, – Колюмб, —
Їм меві – й суходоли – з-під крила.

Готує – тіточка – на розі – джур.³⁵⁹
Дідок – в кіоску – продає – інжир.
Біля господаря – скака – вівчур.

Юнак – поодаль – і анічичи'рк,
Лиш поглядом – з рум'янцями – дівча. —
Буття – ряхтить, – поновно – лишку – й чіт. —

³⁵⁵ Нй'пати = ходити туди й сюди, вишукуючи що-небудь.

³⁵⁶ Кано'па = посудина для зберігання нутрощів померлого або попелу після кремації

³⁵⁷ Заячий кану'тер = запах. трава

³⁵⁸ Каолін = біла глина, важл. для вироб. порцеляни.

³⁵⁹ Джур = страва з вівсян. борошна з конопляною олією.

Галака, – й попри галас, – ще – німе.

А серце, – завмираючи, – щемить.

Заки – в буття копальнях – світ – джаган

Черпа – михайликом – серпень – горілку —
З заглибин, з яких – шкури – поздирали.
Знов – не в той бік – примхливий – долі – ролик.
Чуби – палають, кіски, джегерелі.

Ще – господиня – пригорщі – разовки.
З вимені – кізки – існування – цівка.
На лавці – песик – на весь ротик – дзявка.
Малі – дрібниці – якнайбільші – зсуви.

Зідхають – утвори – чохлоподібні.
Шматками – здоби – двоє – ділять – здобич.
Бляшаний – в грудях – клацає – лічильник, —

Загата – від напливів – й перечулень. —
Свою – чарупку – і мудрак, й джигун,
Заки – в буття копальнях – світ – джаган.

Й біжить – по трупах, – сміючись, дітлах

Із циклу «Відозви»

Сидять – із ложками, – пильнують – копань.³⁶⁰
Блакить – з піпетки – просто – в мізки – крапа.
Мутантів – наближаються – екіпи.
Й навкілля – на драглисті – хижі – купи.

З туману – гучномовець – поіменно —
Пробує – й тих, в кого – хребет – імунний.
Збоку – підсилювач – гудки – оманні.
Клоаку – в серці, – закладають – міни.

Не продихнути – від живих – опудал.
Скрізь, – круподерні смерти – з веж – й зі споду.
Та – річка, що – над світом – протіка, —

На лузи, кулі – і більярдний – кий. —
Як страху – надмір, на солому – й страх.
Й біжить – по трупах, сміючись, – дітлах.

³⁶⁰ Ко'пань, = котлован (рос.).

Поле – полуниць

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Патик, – за голову – відро (вхід – пастка —
Як – брама – парку), – триметрова – постать. —
Візок – з малим. На лаві – баба – пестить
Онуку, – більшеньку, що – носик – в хустку, —

На – нескінченні – очі – усе – личко,
А – ручка – до червоного – яєчка,
Яке – долоня, що – з обійм – малючку.
Бо – оболочки – верх – і низ – на млачку.³⁶¹

Хоч – дід – човном – додому – патламу,³⁶²
Заки – навкілля – річку – на лиман,
Й ніде – ніхто, ні – хати, ні – півзини,³⁶³

Лише – околицю – вахляр – з озону —
Над клаптиком, що – поле – полуниць,
Серед якого – пара – лаганець.³⁶⁴

³⁶¹ Мла'чка = невелика заболочена низина, трясовина.

³⁶² Патлама' = погане болотяне сіно з осокою, очеретом тощо.

³⁶³ Півзина = жердина, якою прикріплювали соломку на скиртах і дахах, кладучи її зверху.

³⁶⁴ Лаганець = дерев'яний кухоль з обручами.

І юнка – прочиня – в життя – вікно

Міняє – всесвіт (і свідомість) – втулки. —
В кристалах – молоком – вогонь – весталок.
Драконів – пельки – з кожної – підстілки.
Матерія, яка – атоли – толку,

Що їх – дозорець – друшляком – збира,
Щоб – трохи – місця – для – нових борінь. —
І до мішка – бурунів, що мару:
Пере – буття – й ні кроку – уперед.

Хоч – пильнувальники – всю – дивовижу —
Хребтом – окатим, що – на світу – важіль.
Й на інші – рейки – і чуття, і – зір.

І вже – бабуся – в кошику – базар. —
Порушаться – відтинки, де – брукняк³⁶⁵
І юпка – прочиня – в життя – вікно.

³⁶⁵ Брукня'к = по-рос. «булыжник».

Під – шелестіння – надокатих – трав

Тло – виопуклюється: кінопоказ
На белебені,³⁶⁶ де – ще – рештки – спеки. —
День – видиме – розфасував – на паки, —
На Еверести – щастя і – розпуки.

Й світи – могутні – жужмом – до кишеньки, —
Яку – при боці – підліток – вішунка
Спостеріга – кущі, куди – вільшанка,
Дожовуючи – пів пелюстки – шинки. —

Навкілля – дзвін: надтяті – пуповини, —
Наосліп, – наслідки – жеребкування.
Та здалеку – акантом – триголосося,

Яке – липучкою під руки – лізе.
І полум'ям – і розум, і – нутро —
Під шелестіння – надокатих – трав.

³⁶⁶ Бе'лебен, бе'лебня = еволюціонувало в ж. ім. «белебе'ню, белебе'ні, тобто «белебе'ня, белебе'ні, ж. ім.

Де – вкотре – дух – кістяк буття – ладна

Із цикли «Ненормовані відтинки»

Прозорі – ткали – траси – тліну – тчуть.
Ще – день. А – клапті – дійсність, як – вночі. —
Нагулює – двох ямникі³⁶⁷1 – дівча.
З підвалу – виглядає – вуглярчук.

З каналу – красень – на коня – оброть.
А Дам – у сквері – Єву – із ребра.
Ворожки – в ночвах – час – новий – перуть.
Пішими – люльку – присмерку – гібрид,

І ви'щербні³⁶⁸ – на світлові – копальні. —
Життя – і у литаври, і підпільно.
І скеля – мертва – джерелом – на дотик,
Коли – щокою – їй – до серця – діти. —
Ще один – зблиск, – й вже – існування – дно,
Де – вкотре – дух – кістяк буття – ладна.

³⁶⁷ Ямни'к = рід собак. По – німецькому «Dackel».

³⁶⁸ Вищербень, ч. множ. = ви'щербні = подіб. до «відщепу», уламка кам'яної породи, відбитий рукою людини.

Й самі—серця, що – замість – парасоль³⁶⁹ Із циклу «Відозви»

Пірат – на скрині, у руці – габал.³⁷⁰ —
Гойдається, – припливи, – корабель.
Хмар дідусі, що – всесвіт – на горбі,
Сховавшись – під габу, в туман – гребуть.

Свідомість – розмагнітилась, – відлига.
Й цибате – ледве – клига: в м'язах – легіт —
Коротким – віником – стрімке – й розлоге.
Століть, – минулих – і майбутніх, – лахи —

З дахів – на глизяву, що – простір, – кашу,
Якої – пучками – й без ложки – кожен.
Аби лише – напарник – і другака,

Котрому – хмаросяги – лізуть – з ока, —
Бо – вітер волі – всіх – і звідусіль. —
Й самі – серця, що – замість – парасоль.

³⁶⁹ Парасо'ля = род. в. множини: парасоль, парасолем. Укр. мова – на відміну від рос. – має тенденцію перетворювати запозичені іменники чол. роду – на жіночі.

³⁷⁰ Габа'л = чаша з черепа.

Новий – день

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Часами – поріг – хати – й водяник,
Де в повню – піч, – і печивом – димок.
А на городі – нерозквітлий – мак,
У пуп'янках – якого – спів – соми,

Що річку – поруч – на – сипке – пальне —
І кожний порух – в невимовне – нурт. —
Мітаміста, що – стежку – й в рідині
Ц ми ж ким корінням – в тому, що мина —

І де – на мить – дозорець-світ – спочив,
В руці – розмитій – ще – водопійча.³⁷¹
Заки – і рештки – сутінків – циркон, —

Двигтюще – око, – на строкатий – кін. —
Й знов: шибу – плесом, – лахи сну, – водян³⁷² —
Виповідає – диво: новий – день.

³⁷¹ Водопійча = кухоль для води.

³⁷² Водян = водяний жук.

Й – циклопом, увесь – око, – світ – щеня

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Босоніж – краєвиди – у піжамах,
Тримаючись дієтного режиму, —
Пробіг – ранковий, – ланцюги – важенні
Лишивши – пагорбам, як рештки – жому, —

Від сталих – переміщень – і покут, —
Щоб – згодом – в павзах – грати – у пікет,³⁷³
Посівши – на колоди, давній – код —
Живих брокатів, спадок – світляків,

Задіяний, щоб – і малі – водойми —
За дзи́гарі,³⁷⁴ що – наміри – й події.
Аби – й амебі, і – найдальшій зірці:

За них – у кожній – гілці – чуле – серце, —
Промінчик, який – дійсність – прочиня,
Уламок – миті, що – й в віках – щемить. —

³⁷³ Піке́т = старовинна гра в карти, розрахована на 2—х, 3—х, 4—х картярів.

³⁷⁴ Дзи́гар = годинник; дзига́р = годинникар

Й – циклопом, – увесь – око, – світ – щеня.

Щоб – тишу – новим – вибухом – цвіркун

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Ще – стружка тла. Каналобудівник
Знов – вибіг – рятувати – на дзвінок —
Всю площу, де – пустелю – з надм – фенек³⁷⁵ —
Й до ривчака – світ – з пляшкою – вина:

Ноги – самі – кудись – від дискотеки.
Лишивсь – хребет, що – по бруківці – стука,
Ступаючи, де – ні вузлів, ні – стиків, —
Й буття – зі щілин – і зника – на дотик.

Й зі стегон – збоку – картярі – картярню —
Під звуки – пищиків – й (здаля) валторни.
І лише – небом – запізнiла – хура —

Та голос, що – виламується – з хору
І змушує – серпанком – говірке,
Щоб тишу – новим – вибухом – цвіркун.

³⁷⁵ Фене'к = пустельний ли'сик.

«Чи дійсність – те, чого – ніде – нема?»

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Цибато – світ – до філіжанки – кави. —
Один – зі сховища, другий – до схову.
Рух – регулює – зі штативом – ківі,
Що – кебу,³⁷⁶ як – найкраще – явищ кеглі.

Й повільно – зсув – навколо – все округлим:
Буття – на посмик – повсякдення – кригу.
Забулося – надбите, стяте, спрагле.
Посунувсь – простір, і поглибшав – прбгляд.

Хоч – ще – навкруг – трампліни – й фіглі—міглі.
Та свинопас – вже – й підсвинків – васюка:³⁷⁷
Започатковує – галактик – цикли.
Сам – увімкнувсь – підсилювач – чуття,
Випростуючи – наміри – й хребти.
Аж Аргус – з-під фіранки – крадькома:

«Чи дійсність – те, чого – ніде – нема?» —

³⁷⁶ Ке'ба = здібність, уміння

³⁷⁷ Васю'кати = кликати свиней

За нетлінну шхуну

Із циклу «Відозви»

Потужнішають – знов – броварні – зла.
Відбувся – злам: буття – у кут – зайшло. —
Скрізь, де – чавунні чоботи – мале,
Й краплина – океани – з-під – поїл —

Й поновно – вітром – сталє – і утульне.
Н уламків часу – рідко – згірок – толос³⁷⁸ —
Зі змагуном – із бронзи, що – гантелі.
Й лиш – пам'ять, – сотнерукий – золотильник,

Який – і їжатця,³⁷⁹ і горошину,
І серце, що – в віках – нетлінну – шхуну. —
Й прозріння – вкотре – плину – долива,

Щоб – виміри – незнані – в голові.
Й немає – й за'зору,³⁸⁰ де – мить – тому —
Тімах – крізь – шатківницю – на – комах.

³⁷⁸ Толос = монумент. кругла в пляні будівля (гробниця, храм) в егейській культурі й античному світі.

³⁷⁹ Їжате'ць = дикобраз (рос.)

³⁸⁰ Нема'є – й зазору = немає й сліду.

Зсувів – командор

Зі склянкою – нарзану – черевань
Все глипа – на стіну – із пляшок – вин
(Стара – винарня – із давніх – давен) —
Й на власника, що – на плечі – сову.

На місці – кахлів, що – пообсипались,
Прокинулися (туркус) – часу шпулі,
Котрі – повітря – лазуровий – полиск —
З глибин, яким століття – інший – пеленг,

Щоб і слабака,³⁸¹ кому – світ – знемилів,
Мав – і вітрильника, – із пляшки, – й моли
Для пришвартовувань – і відплиттів —

До краю, – матриць – швидшого – буття. —
І, виноградар, – зсувів – командор:
«Що, коли – мозок – й серце – з самих дір?»

³⁸¹ Слаба'ка = слабак

Серед галактик – чи – ще – серце – десь

Й матерія – біжить, підвладна – думці, —
На волю – повз – її – рабів – й підданців.
Бож – невимовне – й бевзям – духу – денце,
Щоб – кожний – і гуртом, і – поодинці.

Й материки, що – вічність – на припоні,
Дрейфують – можновладцями сліпими,
Вивільнюючи – і нутро, – і пам'ять,
І скелю, на якій – на здобич – пума.

Й знов – світ – переформовує – сітківка.
З гайка – сусіднього – лиш – каня – кевка.
На повні груди – вир – буття – й невільник,

Що ненароком – вимірів – щавельних. —
Міняється – й чуття діапазон. —
Мить, – й виструнченим – бігуном – й пузань.

І, перевтомлений, – шука – радист —
Серед – галактик, чи – ще – серце – десь.

Краплинами – подрібнене – буття

Шляхів – нема, хоча – й довір'я – вотум.
Крізь – кожну – цятку – проляга – екватор.
Вигортується – й чавуном – сповите.
Струс – й вибруньковується – з твані – вутле.

Природа – свій – задіює – домкрат,
Який – щомиті – блискавку – з ікри.
І полем бою – місце – й сталих – скрут. —
Щоб – в світло, – й зубочисткою – нутро.

Байдуже, – ледь живий, хто – світом – човга, —
Чи – гливого³⁸² – коня – й рясні – ічиги.³⁸³
Навкілля – у процесі – відмолоджень —

Найменшу – щілину. – За барву – й глижа.³⁸⁴
Часами – й тліну – ліліпут – володар —
В найглибшу – сутність – прочиняє – ляду. —

Й знов – цуцням, що – ласки, ряботить —
Краплинами – подрібнене – буття.

³⁸² Гли'вий = сіро-жовтий кінь.

³⁸³ Ічи'ги = високі чоботи з м'якої шкіри або кольорового сап'яну, інколи з м'якою підшвою.

³⁸⁴ Гли'жа = урвище, підлите водою.

Бо – двері – навстіж, й лазар³⁸⁵ – званий – гість

Із циклу «Відозви»

На шворках – з неба – цілий ліс – з бусоль³⁸⁶
Для кожного, – на вибір, – провиса.
Навколо – гомін – вухо – звідусіль,
Хоч – поруч – ні стежини, ні – осель.

Лиш – з обрію – у ковпаку – цукерник,
Який – перед собою – повний – короб
Солодощів, – та дівчинка з пекарні —
Поріг – з озону: індики – і кури—

Там, де – ще – мить тому – суцільні – о'зи,³⁸⁷
Яких – дитяча ручка – в живий – вузол,
Заки – дозорці – тісто – на стільниці,³⁸⁸

А решту, – клапті, – в зоряній – коновці, —
Хребет – латати тим, хто ще – кульга. —

³⁸⁵ Ла'зар = жебрак

³⁸⁶ Брусо'ля = компас; бусо'ль = множ., родовий відмінок.

³⁸⁷ О'зи = вузькі невисокі вали льодовикового походження з пісків, ріні.

³⁸⁸ Стільни'ця = дошка, а) на якій місять тісто, січуть м'ясо, кухонна дошка;

б) покришка столу.

Бо – двері – навстіж, – й лазар – званий – гість.

Повіви

Легенький – повів – схил – перекрохмалив,
Лишивши – збоку – фіалковий – змилок.
Й вітрильники – із порожнин – до молу.
В повітрі – лутки, із яких – омела, —

Під нею – пари, хто – кого – любив,
Заки – за борт – і їх, і всю – добу. —
Від свята – лиш – тарелі, що – тюрбо,³⁸⁹
Й зі столу – крихти, котрі – горобець,

Та – де-не-де – лунає – з ґрунту – ойкіт,
Як – з інших вимірів – нові – куфайки.
Бо вже – відбувся – глибший – перекрій.

Й світи – один – за одним – із ікри. —
Й вже – шкети – друзі – ніжно – на плечі —
Приручене, – дарунок, – кунича.³⁹⁰

³⁸⁹ Тюрбо = промислова морська риба ряду камбалоподібних.

³⁹⁰ Кунича' = маля куніці.

Різні виміри дійсності

Із «Не нормованих відтинків»

Процеси – брунькування – й розкладання,
Що – й форму – квітки – на краю – бездоння,
Де дійсність – вохру – скибочками – дині.
Й світи – незнані – в хлюпанні – щодення.

Агар-агар, що – на річки – молочні,
Вмить – довгі – очі – з кожної – гіллячки.
Повітря – із незмигних – чоловічків.³⁹¹
Забув – і стріли, й тулу³⁹² – юний – лучник.

На інший – рівень – і нутро, й – широти.
Краплинами – в рівчак – чавунні – грати.
Посунувся – портал – універмагу,

Щоб – поруч – лускохвості – й губоногі.³⁹³
Й крізь – хмаросяги – на старій – печі —
Дід: як – найкраще – з тлуму – онучат.

³⁹¹ Чоловічки = зіни'ці.

³⁹² Тула = сагайдак.

³⁹³ Губоногі = нижня кляса членистоногих із групи багатоніжок.

Та – ще – стабільно – дихає – асфальт

Із циклу «Ненормованих відтинків»

Закінчив – кіт – чергове – умивання.
З балькона – дід – у кріслі – теревені —
З самим собою, – хвилі Ахерону³⁹⁴
У павзах – крізь – музичне – баговиння,

Що – із каварні – поруч – і з осель.
Над ними – небо – в смужках – провиса, —
Де – пам'ять – колом – куби – й антресоль. —
Життя – вирує – й булька³⁹⁵ – звідусіль,

З якого – кожен – пробує – наддозу,
Хоча – й повітря – мороку – медузи. —
Та – ще – стабільно – дихає – базальт,

Що – маківку³⁹⁶ п— із-під – настирних – зел,
Щоб – впевнитись, чи – юний – офортист —
Із успіхом – навкілля – атетоз.³⁹⁷ —

³⁹⁴ Ахеро'н = річка сліз у підземному царстві, через яку мали переправлятися душі померлих.

³⁹⁵ Бу'лька = булькає

³⁹⁶ Ма'ківка = верхня частина голови людини.

³⁹⁷ Атето'з = мимовільне скорочення м'язів пальців рук і ніг внаслідок

Фрагменти – південного краєвиду

Із циклу «Ненормованих відтинків»

Покільчилась – за обрій – асфальтівка,
Струмки – лишаючи – вохристі – тюльки. —
На автостоп – в іршанках³⁹⁸ – краля – шалик,
Хоч – спека – тальком, тут – самі – бретельки – б.

Природа – волоцюга, злодій – й здирця,
В задуху – часом – й озеро – з відерця.
Укусить – й меду, – й душу – на бандурці,
Щоб – раптом – і шаленцям, і нездарцям,

Які – знов – плачуть – за торішнім – згріб'ям.³⁹⁹
Хай рівчаками – покручі – й незграби
Порозкошують – в тому, що – збутвіло.⁴⁰⁰

Буття – свій – чинш – за кожний – з перевалів. —
І зацікавлено дивиться – хлоп'я,
Як – віслучок – з джерельця – воду – п'є.

³⁹⁸ Ірша́нки, нок = шкіряні, хутові ногавиці.

³⁹⁹ Згріб'я = по-рос. «пакля», «охлопки».

⁴⁰⁰ Збутвіло = згнило, зіпсувалося, від «збутвіти».

Ледь – маятник – у почуттях

Із циклу «Ненормованих відтинків»

Ледь – маятник – у почуттях, – й предметів
Не розпізнати: вири і громаддя,
З якого, – рідко, – збоку – кілька – мідій —
І пес, який – на лапи – мокро – морду:

Господар – сірниками – необачно —
Прошкрябався – живим – до потойбіччя.
Йй назад – ніяк – тунелю, в котрий – збочив:
Клубочуться – скрізь – діри, яких – безліч.

Та пес – чекає, – може, – монорейка⁴⁰¹ —
Хазяїна – назад – крізь – чорторії.

Чи – допомогу, що її – таркач⁴⁰² —
Ще від таргелій,⁴⁰³ – який – найхутчіш —
Всі – межі, коли – струс новий – монтаж
Сил, – щоб – і з лябіринтів – до мети, —

⁴⁰¹ Моноре'йка = балка, яка лежить на опорах і призначена для пересувань по ній вагонів, вантажних платформ тощо.

⁴⁰² Тарка'ч = білий кінь з чорними або рудими плямами.

⁴⁰³ Тарге'лії = літнє свято на честь Аполлона, під час якого приносили жертву й співали пеани.

Важки' – у грудях, що – і там, і тут.

Аж – серце – надмір – в кілька тисяч – ват

Квачем – амурчик – парки – й душі – вохрить,
Щоб – глибші – стини – світла – перевагу.
Допомагає – барву – й кілька – віхол,
Яким – за ноги – служать – довгі вуха. —

Заки – броню – і напрям – носоріг, —
Буття – первинні – функції – ховрах,
Галактики – вибулькують – з яруг.
На спів – сирен – збивається – й сире.

Встає – із мертвих, – хто – десь – напрокудив,⁴⁰⁴ —
Що – тінь сірчану – на – навкілля – кида.
Та біля – герм – кипить: перлові – скойки —

Перлину – кожну – в дар. – Нове святкують. —
І землю – й небо – густо – вогнецвіт,⁴⁰⁵
А ж серце – надмір – в кілька – тисяч – ват.

⁴⁰⁴ Напрокудити = наробити чого – небудь поганого, неприємного, непорядного.

⁴⁰⁵ Вогнецвіт = рослина з жовто – синіми квітами.

Коливання – в межах – видимого

Із циклу «Відозви»

Павук – навкілля, – серце – й мозок – схрумав,
Заки – й його – на невеликий – ромбик. —
Почули – тільки – шелестіння – хрипле —
Та тупіт – ніг, які – бігцем – по трапу.

І тло – одразу – барву, – каротин:
У – невагомости – вся дійсність – стан.
А легкість – первісна – на твань – густу,
З якої – то серпанок, то – хітон.

На видноколі – жінка – маніок —
У ступі, – ступа – в землю – і ніяк. —
Щоб – тісто – існування – перебгати,

Доконче – більше – й зору, – і могуті. —
Це – навіть, – забарний, – до тями – кньох,⁴⁰⁶
Що – ледь – відерце – й валиться – із ніг.

⁴⁰⁶ Кньох = вайло, тюхтій.

Й вже змієборці – на весь світ – чуби

Із циклу «Відозви»

Здавалось, цих – нічому – не навчили.
Та, як – аортою – віольончеля, —
У грудях – порт, і моли, і причали, —
Й стара мачула – раптом – серце – чуле.

Забувся – і правець, і коматоз. —
В обличчя – з тілом – видовживсь – картуз.
Хоч – дехто – із зациклених – й протест:
Розбили – глек, й навкілля – метастаз —

Рожевого – на яблука – у мисці.
Лише – щити – на – черепи – у масках
На стінах – півпрочинених. А – з квітів

У горщиках – визиркують – коаті,⁴⁰⁷ —
Їх – із площин – далеких – талабан.⁴⁰⁸ —
Й вже – змієборці – на весь світ – чуби.

⁴⁰⁷ Коаті = рід хижих ссавців зі сім'ї єнотових.

⁴⁰⁸ Талабан = трав'янистий бур'ян, з насіння якого добувають олію.

«Які – титани, – і які – часи!»

Із циклу «Відозви»

Дідусь – на ковбиці – рубає – дрова.
Красуні – дефілюють – на екрані.
І гриви, й скакуни – на інший – рівень.
Розвіює – і ворогів, і кривних.

Місцеве – свято – на горі – святкують.
Два парубка – смакують – шинку – з ківі.
В горнятках – паперових – дехто – й кавуз.
Поцокують – бляшанки – і підкови.

Із голубами, які – зерна, – й клінтух 4.
Прямо – із воза – канталупок – лантух.
До слова – і солома, й паляниці.

Гора – із глини, але – скеля – в оці. —
Й зідхає – дичка (карк – вогонь – зчесав):
«Які – титани, – і які – часи!» —

На – повні – груди – просвітку – озон

М'якуш – ще – бильця, що їх – двоє – куштр.⁴⁰⁹
Стрімкішає – буття, яке – у кіш —
Непотребом, що – на Ліванський – кедр,
Котрий – доценту – існування – код,

Задіюючи – мороку комори.
Й навколо – ходять – м'ясожерні – мури —
Й серпом – гінців – зі слоїками – мирри,
Які – блакить – і крізь – сірчані – хмари.

Бо – смужки – світла – м'язи – і деліні.⁴¹⁰ —
Бува, – й п'ястук – дитячої – долоньки —
Не здужає, як – з-за плеча – Деметра

Легенько – пальцем – перетлілі – мутри.⁴¹¹ —
Й де – щойно – маслаками – світ – гроза,
На – повні груди – просвітку – озон.

⁴⁰⁹ Ку'штра, множ. = куштри = скуйовджена голова.

⁴¹⁰ Дели'на = колода, брус.

⁴¹¹ Му'тра = гайка, мутри = гайки = множ. родовий відмінок.

Маяк

Погойдуючись, ниточку – павук.
Малий – сочок – при неньці – попива,
Весь зір – на кропиву, яка – кювет.
Розширюється, зменшуючись, – світ.

На брамі – в невимовне – линву – лучник —
Для тих, які – крізь – існування – клоччя.
На вежі – дзигар – краплі – в морі – лічить,
Де – на піску, – ще без штанців – малеча. —

Перевертає човен – й павзу – юнка. —
В куцах – над шляхом – вухо – кропив'янку.⁴¹²
Приплив – високий заливає – марші.⁴¹³

Знов до життя, яке – давно – померши.
Й, від – плинної – звільнившись – сім'ї,
Неулузнений – з хвиль буття – маяк.

⁴¹² Кропив'янка = невелика співоча пташка ряду горобцеподібних.

⁴¹³ Ма'рші = низові смуги на узбережжі морів, яких затоплює високий приплив чи нагонні води.

Й вже – близнюки – пипки – вовчиці ссуть

Ледь вловний – зсув, – й позаду – крик – й завізне.

І пес, що гавка, – й течія – узвозу.

Один – розв’язується, інший – знову – вузол, —

Під – погляд квітки – у трикутній – вазі, —

Лиман, який – і ріки, і ставки. —

І дійсність – до площин – перетіка —

Рухоміших – повз – стале – й нетривке. —

Лиш – відсвіт – нитки, що – плетуть – в кутку.

Ти – часом – пашеку – параболоїд,⁴¹⁴

Який— непеоднальне, – вісь, – стуляє:

Бодай – на мить – вседумальний – м’якуш,

Котрий – із дір – сягните – і стрімке. —

Аби – бацилю – духа, що – усіх. —

Й вже – близнюки – пипки – вовчиці – ссуть.

⁴¹⁴ Параболоїд = поверхня, утворена рухом параболі, вершина якої переміщується по іншій нерухомій параболі, чия площа перпендикулярна площині рухомої параболі.

Аж дощ з вогню, що – з хмар, – назад іде

На пагорбах – навколо – м'яко – дніє.
Поволі – морок – в яр – свої – вінеї.
Світ – зовнішній – сповза – до тліну – в найми,
Заки, – оговтавшись – й сил, – війською.

Вуглик – дотлів, – і виснувалось – вухо
Слоняче, що – малому – перевагу. —
Дух – виструнчив – криве й прямизну⁴¹⁵ – вигнув,
Лишивши – за собою – куций – вогник,

Який – на «Пробі!» – й «Гвалт!» – цілодобово,
Де – ще – століттями – не мовкне – било —
Й де – пам'ять, – як сльозу, – гіполади.⁴¹⁶ —

Аж – дощ з вогню, що – з хмар, – назад – іде.

⁴¹⁵ Має бути не «прямизна'», а «прями'зна».

⁴¹⁶ Гіполади' = муз. стародавні лади, звукоряди яких побудовані від домінанти й містять тоніку посередині.

Ще – одна днина

З балькона – і все вище – жовтий – дутик,
Якого – з ручки, – граючися, – діти,
Й предмети – здатність – знов – до серця – дотик.
Ще – мить, – і товщу існування – дятел.

Весь світ – за рогом – аж до річки – сповз —
По вирвах, по лунких – зернинах павз.
На дощці – вздовж каналу – шантрапу —
Століть – минулих – катакомбний – спів.

Змінилися – позначки – і прикмети.
На коцику, – серед колон – прамати,
Перед яким (вхід – у музей) – снови'га —

Підводиться, що – раптом – рівновагу —
Й долонею: зника – з чола – тавро —
В весіллі, – навкруги, – ефемерид.

«Яке – то – щастя – у таку – добу!»

Із циклу «Відозви»

Наосліп – краєвид – гаммаскопію.⁴¹⁷ —
Парк, де – латаття – інколи – скипає,
Як – поруч існування – епопею —
Свого життя – ворона, що – напої —

Карнизом – з бару: газову – гангрену —
Лікує – грума, що – коняку – схрумав. —
Затявшися – буття – нову – програму,
Дезинтеграції – не вгледів – грона.

Бож – дехто – ніжністю – пала – й до вбивці.
Ще інший – в святі – покидьків – й плюгавців
(Защедро – і дідизни, – і бабизни).⁴¹⁸

Й навколо – льохи, бемби, дурні, блазні. —
Й, шойно – з гачка, за – голову – бабець.⁴¹⁹
«Яке – то – щастя – у таку – добу!» —

⁴¹⁷ Гаммаскопія = просвічування гаммапромінням для отримання видимого зображення внутрішніх структур будь-чого.

⁴¹⁸ Баби́зна = спадок від баби.

⁴¹⁹ Бабе́ць = бичок (риба), головач.

Хоч – дійсности – й пильнує – гамівник⁴²⁰

Із циклу «Відозви»

У затінку – конструкції – замурза, —
На боці – склянка – з журавлиним – морсом.
Телеекран: яке – життя – на Марсі.
Й чи – розмірзає, що – навік – замерзло.

Дехто – й обтічне – косо – й надкритично:
Чи справді – долю – в сонця – повиточку,
А чи – з колиски – ланцюги – і тачка. —
Бож Мойри – із собою – скрізь – й аптечку.

Буває, що – у пазусі – й гамза,⁴²¹
Як казани – киплять – уже – внизу.
Дехто – усе ще – приступці – ліцею —

Й, полисівши, – у цятці сну – тупцює. —
Хоч – дійсности – пильнує – гамівник —
Й задалегідь, де – прірва (марно!) – знак.

⁴²⁰ Гамівни́к = той, хто гамує, упокоює, заспокоює.

⁴²¹ Гамза́ = гроші, скарбниця, золото.

Тільки – тому, що – в твань – аквареліст

Із циклу «Відозви»

Світи – щораз – густіше – уздовж – стрічки,
Що – дійсність, – набік, сторч – і навкарачки,
Простягуючи – присмоктки – і ручки,
Аби – народженим – в сорочці – й без сорочки —

Для – зміцнення – на всіх шаблях – навару,
Заки – стежина – до проваль – поверне. —
Щоб – кожний – подув – волі – й щастя – виру,
Перш, ніж – без мозку – й без хребта – на шворинь, —

Лиш – зір, який: накульгує – антипко,⁴²²
Йому ж бо – тіточка – дверима – п'ятки —
Та ще – й кричить: «Ледащо, – на бабайку!»⁴²³ —

І за ковток – повітря – люта— бійка —
Тільки – тому, що – в твань – аквареліст,
Не думаючи, – знов – буття – реле! —

⁴²² Анти'пко = чорт

⁴²³ Баба'йко = велике весло, прикріплене до човна. «На бабайку = на весла»
– команда кер.

Хоча – в гнізді лиш – черв'яка – пташа

Заріс – ставок. Пішов – під землю – хутір,
Де часом – Вій – до перелазу – ходить.
Та намір – залишився – непохитно,
Що – дендропарк – колись – тут – пелехатий.

В ніч місячну – Вряди-годи – й гульвіса,
Який – в очеретах – переховався,
Пливе – вгорі, – ані вітрил, ні весел,
І цім ополоника, що – сторч – у вусі.

Давно – дружко⁴²⁴ (за гандж) – откалабанив,⁴²⁵
Аж – досі – в голові – рожеві – буни.
І П рівновагу – й каліч, і – віддарок⁴²⁶ —

Поволі – пам'ять – й невігойні – діри. —
Вже – ворухнулось – й майже – в погляд, – щось,
Кома – в гнізді – лиш – черв'яка – пташа.

⁴²⁴ Дружко' = запрошений ріднею жениха жонатий чоловік, що розпорядж. весіллям.

⁴²⁵ Откалаба'нив = отдухопелив, побив.

⁴²⁶ Відда'рок, рку, м. = віддаровувати: «Віддарки давати».

Як – знов – буття, що – за межу – змело

Як – горщик – рогачем – в бездонну – челюсть, —
Схитнувся світ – й до вимірів – відчалив,
Лишивши – за собою – шлейф – з лічилок, —
І тільки – його – й бачили – та чули.

Й на тому місці – всю свідомість – гвинт,
Що – в зародку – лежав – з давніх давен,
Де – Поліфем – ще – баранцям – траву —
Вздовж – присмерку, що – й досі – там – трива

Й чека, коли – вже – вітерець – подме,
Який – нарешті – берегів – підмив⁴²⁷ —
Всієї – дійсности, котра – дибулі,

Бо – й їй – хребет – поганці – підрубали. —
І дивиться – щербато – гомила,⁴²⁸
Як – знов – буття, що – за межу – змело.

⁴²⁷ Підми'в = іменник

⁴²⁸ Гомила' = по-рос. «верзила», «дубина» (у Грінченка: «Там така гомила аж під стелю заввишки»).

Щоб – крізь – буття площини – батискаф

Із циклу «Не нормовані відтинки»

І душ, – й навкілля – гудзуваті⁴²⁹ – з’яви:
Вогнем – й мечем – прийшовся – завойовник.
Портали – рештки – лев’ячого – зіву.
Адам – цементний – споглядає – Єву.

Змій – причаївся – і чекає – в тіні. —
Ти знов – земля – і паростки – й фотони.
Із псом (друзяки) – світ новий – баштанник. —
Крізь – серце – й мозок – суходоли – й шхуни.

Вздовж – пірсу – фіфи – при собі – левретку.⁴³⁰
Хто – кучму, хто, – обгирений, – борідку.
І парубки, і денді – в море – взуті,

Аби – не залишатися – позаду,
Де ще – зцілитель – вавок – й скоромовки,
Заки – на борщик – з пляжу – до домівки.

⁴²⁹ Гудзувати = нерівні, з гулями, з вузлами.

⁴³⁰ Левре’тка = порода кімнатних короткошерстих собак; карликуватих хортів.

Бож – дійсність – на'глить⁴³¹ – й гудзик – натиска, —
Щоб – крізь – буття площини – батискаф.

⁴³¹ На'глити = квапити.

І про свідомість

Із циклу «Відозви»

Сирицю – дійсносте – знов – кожум'яка.
У казанах – шкури – поверхень – мокнуть.
Тло – з отворами, які – всесвіт, зникло.
На деяких – відтинках – хвіст – гомункул.

Змінився – напрям – кольорових – глин, —
Знебарвленню – навкілля – улягло.
Гірський масив, що – кльошем, – на реглян.
Й частини, що – ніяк, дотичним – глум. —

Чути, як – серце – кожної – хвоїни.⁴³²
Верх – розвитку, що – протривав – еони.
Процеси – замерзань – і розморожень, —

Щоб – з норм, – обтічних, кволих, осоружних, —
Навіть – для тих, які – ледь-ледь, – створінь, —
Свідомість, що – від сяйва – завмира.

⁴³² Хвої'на = шпилька хвойного дерева, глиця.

Пересування з цяткою – й без

Ніщо – ніде, а відгомін – іде —
Вгорі – сопілок,⁴³³ унизу – мандор.⁴³⁴
Часами – чути: й весь балькон – рида. —
Повітря – рештки – давніх – городищ.

Вряди-годи – й напливами – аренга.⁴³⁵ —
На тих відтинках, що малого рангу, —
Й боксер – ледь-ледь, який – на павзу – в рингу,
Що – відлік – плину – постать – у саронгу⁴³⁶ —

Й чи гуркіт – лиш – на кухні – Салмоней,⁴³⁷
Який— стихій – грізющих – омина,
Для певності, – у руки – саксофон, —

Чи – осліп – існування – мчить – без фар
У напрямі, аж – дух – пересиха. —
Й бляшаний – бік буття – перегорта

⁴³³ Сопі'лка, мн. сопі'ло'к = два наголоси (Голоскевич).

⁴³⁴ Мандо'ра = мандола = струнний щипковий плект. музичний інстр. типу лютні.

⁴³⁵ Аре'нга = рід пальми в троп. лісах Азії та Австралії.

⁴³⁶ Саро'нг (а не са'ронг) = чол. і жін. одяг народ. Індонезії й Шрі Лянки.

⁴³⁷ Сальмоней = син Ео'ла, імітатор стихій.

Окати́й ви́р, що́ – землю́: шал – зати́х —
І мо́жна – з ні́р: є – небо́, сонце́, пта́х.

АЖ – ВИДНО:

Із циклу «Не нормовані відтинки»

Розгойдує – весь простір – картоплина,
Непередбачена – в проміжнім – пляні. —
Навкілля – кида – в жар, то знов – холоне. —
За свідків, – бруком, – в ногавицях – клени.

Порт. Митниця. Для тих, – хто – час, – й картярня,
Що – примхи – долі – кільцями Сатурна.
Набридле, – ще раз – погляд, – й неповторне. —
Залежить, як – фіранку – нашатирну, —

І зі сміттярки – в простір – з криком – ара.⁴³⁸
Щоб – за собою – праліс, грози, море. —
На всю свідомість – вимчало – площину —

З затоками, що – й береги – піщані.
Аж видно: з П'ятницею – й Робінзон —
Із м'ясорубки – на весь світ – озон.

⁴³⁸ Ара, арара = група довгохвостих папуг.

Ідилія – з надтятим – обрієм

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Буття – ніяк, – набрякли – надто – вени,
Де – суходоли – із води – повинні б. —
Все видиме – в процесі – білування.⁴³⁹
З площин – забутих – вершники – і дзвони.

Та – завеликих – зрушень – аніде.
З гір віслючок – із молоком – бідон —
Ще – й смокви й сир – для домогосподинь. —
Дві жіночки – на ганку – лабуду.⁴⁴⁰

На патиках – скрізь – сушиться – білизна.
Майструють – з діжки – похватнішу – лазню.
Снується – цмокання, – жар-волокно, —

Від залицальника, що – із вікна —
До кралі – із пацятком – у дворі,
До яких – з кошиком – іде – гора.

⁴³⁹ Білува'ння = (від білувати) = обдирати шкуру з забитих тварин.

⁴⁴⁰ Лабуда' = дурниця, нісенітниця.

Змінність – відблисків

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Знов – рани – полем – бою – аралези.⁴⁴¹ —
Є перемоги – на весь зріст – і плазом.
Як кров, що – доторкнулася – заліза.
Співає – пташка – у найближчих – лозах.

Давно – і перевали, і – покоси,
Сурмач – єдиний, який – ще – в оркестрі. —
Й зі сміхом – доля – раптом – щастя – кусник. —
Касирка, що – на мить – небесну – касу. —

Й назад – мігрантом – невеличку – ринву,
Які вже – берегами – Ахерону⁴⁴² —
Й ніжність – землі, що – на щоку – підбіл.⁴⁴³

Ще – крок, і хлопці, – в майках, – у футбол. —
Й з гнізда – в світ – вихиляється – пискля,
Що дзьобиком – на друзки – тліну – скло.

⁴⁴¹ Арале'зи (у давніх вірмен) = пси, що зализували смертельно пораненим рани, й воїни ставали до бою – неушкоджені.

⁴⁴² Ахерон = річка сліз у підземному царстві, через яку мали переправлятися душі померлих.

⁴⁴³ Підбіл = лікув. рослина, те, що по-рос. «мать-и-мачеха».

Лиш – тїнь

Із циклу «Не нормовані відтинки»

Птах – вилетів – небачений – із багон.
Лиш – тїнь. І упокоїлась – небога. —
Натерши – маку, баба – варить – бульбу.
В печі – у горщиках – і борщ, і – бігос.

На царство – повертається – щодення.
Нужденне – у стручках, мов – на виданні.
Малий, що – уповільнює – години.
Зір – глибоше – каскадами – бездоння.

Підводяться – менгіри – валуни.
По мертвому – подзвін – ледь – долина. —
На голову – «люби-мене»⁴⁴⁴ – й китайку,

Атлет – працює, аби – м'язи – стійкість.
В кутку – дідусь – забутий – стихирар.⁴⁴⁵
Й поруч – доба, – зі скальпелем – хірург.

⁴⁴⁴ «Люби-мене» = незабудка.

⁴⁴⁵ Стихира́р = зібрання стихир в одній книзі на всі пори року (Стихи́ра = церковна пісня на біблійну тему).

Пришвидшившись, – все – сповільня – ходу

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Місто – за містом – м'яко – з асфоделю, —
Який – за існування – породіллю. —
Гойдаються – з хмарин – вузли – кодоли,
Які – внизу – атолами, що – далі.

Буття – поволі – спину – із прогалин,
Ще – озираючись, – в руці – рогулю.⁴⁴⁶
Подекуди – самі лиш – скелі – голі.
Лле і їх – в сполуки – інші – гелій. —

Вряди-годи – і дійсність – сігватеру,⁴⁴⁷
Геть – від – запрограмованих – повторень.
Та вже – на видноколі – слух – водій —

Фіранку – з вуст, які – віщують – день,
Що – виміри, котрих – ніхто – й ніде.
Літають – покришки, сновиди – й дах;

⁴⁴⁶ Рогу'ля = палиця з розгалуженням (розвилкою) у вигляді рогу на кінці.

⁴⁴⁷ Сігватера (сигватера) = хвороба, спричинена споживанням отруйної риби, в яких міститься токсин, склад якого не відомий. Це стосується деяких видів тропічних і субтропічних риб.

Й під балдахином – ліжко, що – на двох. —
Пришвидшившись, – все – сповільня – ходу.

Дівча

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Квасник⁴⁴⁸ – на розі – без угаву – дейка,⁴⁴⁹
До квасу, що – у суліях, – й кандійку —
Із краєвидами – із верств – прадавніх,
Де – праліс – ще – із ложечки – готує —

Хвощі – і папороть, аби – їм – моці,
І – чи – вже м'язи, – щосекунди – маца.
А тут – без павзи – заважає – муцик,
Який – до вітру – ніжку – аж на місяць.

Бож – і йому, як – всім, – увагу – й ніжність.
Навкілля ж – лиш громаддя м'яса – множить,
І рев – потвор – ніде – не затиха,

Аж поки – знов – природа – задній – хід.
І в менших – вимірах, – вкотре, – почин
Новий, де – браму – з усміхом – дівча.

⁴⁴⁸ Квасни́к = той, хто варить, готує або продає квас.

⁴⁴⁹ Де́йкати (де́йка) = говорити, казати.

Працюють – пересипники – печей

Із циклу «Ненормовані відтинки»

Працюють – пересипники – печей.
І день, і – ніч. – У серці – і в очу.
Похлипує, жде – ласки – потерча.
Дух – зважає, як – знову – лишку – й чіт.

Світає. На воді – поживу – чирка.⁴⁵⁰
Десь – джерело – для перехожих – чурка.⁴⁵¹
Кожний – свою – за пазуху – печерку.
З обори – вівці – їх – чабан – й вівчарка.

Каміння – зберіга – нічну – вігільність.
Підскакуючи, – день, – долає – голод.
На переправах – п'ятьма – б'є – відбій —

Для тих, що – прокундосили – добу. —
Й ліхтар – у сквері – сліпо – спогляда,
Як тануть – в світлі – мороку сліди.

⁴⁵⁰ Чи'рка = маленька качечка.

⁴⁵¹ Чу'рка = дзюрчить, від «чуркати», – «чур» = джерело. ' З Прокундосили = перетріпали.

Поодаль

Із циклу «Ненормовані відтинки»

На розі – перукарня. – Перукар —
Ще – й долю – проріка, – лезо – рука.
Два татуйовані – в рожевому – трико —
Шукають – в нього ради, як – зі шхер

Життєвих, щоб – ні вири, ані – скелі,
Що їх, – все вище, – вертикалей – ткалі,
Щоб – мить, – й знов – на перепічку – півкулі
Землі, – розплескані. —1 вже – навколо

Самі – уламки, заки – зблисне – голуб
Тих – мореплавців, які – прослизнули
В буття – проміжок, котрий – ще – трива,

Де ха'ос – свої – присмоктки – в траву,
Щоб – павзу. Й від угіддя – корморан,
Що, – вмерши, – вже ніколи – не вмира.

Кімоно, що – до карнавки – все, що так – мина

Із циклу «Ненормовані відтинки»

На обрії – півкраєвиду – цапки:
Тлін, що – за вічність – ухопивсь, – зацупко.
Подвір'я. Квочка – із курчам, що – ціпка.⁴⁵²
До юрець-вершник – з цоколя – поцокав.

Над світом – доби – не згаса – кетцаль,⁴⁵³
Заледве – дух, і потертю – кільце. —
Пес – до отари – вкотре вже – вівцю, —
Поруч – із тиром, що – гульвісам – ціль.
З собою – скрізь – кіноапаратуру —
Тюхтій, який – потворне – й непотворне. —
Де стенд – з книжками – всі кінці – у воду,

Дідок – навчає – шкетів – ясновидця.
Повз – рундучки буття – вже – й кімоно,
Щоб – до карнавки – все, що – так мина.

⁴⁵² Ціпкати = видавати писк (про курчат і деяких пташок).

⁴⁵³ Кетца'ль = пташка – ряду прогонів (Трогони = птахи, що водяться в тропічних лісах Азії, Африки, Америки).

Аж – поки – знову кілька бадилин – свідомости

Маля, здавалось, – ані «а», ні – «бе»,
А вже – йому – для розмаху – карбон,⁴⁵⁴
Де титаніди – в мантиях – з кульбаб —
Пандори – слоїк, що – нову – добу, —

І світ – на мить, – хоч – прикладай – до ран. —
Та покищо – в гонг – нітрогліцерин. —
І намір – найстабільніший – корунд,
Заки – Харон – до берега – порон,

Щоб – рівно – розумахам – і нетямам —
Крізь – небуття – і паростки, і стимул
Життя, – хай – в зародку, – на тих – відтинках,

Які – без сліду – й вороття – фотони, —
Аж – поки – знову – кілька – бадилин —
Свідомости – з все швидшого – млина.

⁴⁵⁴ Карбо́н = скорочена назва кам'яновугільного періоду й камінновугільної системи.

У присмерку – ще – світяться льохи

Із циклу «Ненормовані відтинки»

У присмерку – ще – світяться – льохи, —
Заповідають – добре – і лихе.
Стоїть – на вході – між світів – вухань,
Що – залишив – два серця – на моху. —

Сади – в цвіту – поволі – із багнуки,
Що – не впізнала – переміщень – знаків.
На хуторах – й осель – поодиноких —
Часами – й спини, які – вічність – зникли:

Дехто – на плечах – зовсім – свіжий – окіст,
Дехто – й козу, що – каганцями – мека. —
Ледь – невимовне (й коротко) – подмуха,

І форми, й вміст – людина – і комаха. —
І марно – поглядом – усі – усе:
Куди – поділося – буття – і світ? —

Розгін – із грудочкою сиру

Із циклу «Ненормовані краєвиди»

Калюжі, де – буття – океаніди,
Що – закидний, – з галактиками – невід. —
З чарупок – на поверхню – самі – надми
Згустків – матерії, що – світом – нудить.

Та зміни – і свідомість, – й краєвиди.
На пружі, – просто – з сонця, – риб – ведмеді.⁴⁵⁵
На боці – катеринка⁴⁵⁶ – в коло – надить —
На гілочку – життя, яку – ще – одуд.

Бо – вже – межу – перевертні – окультні,
Котрі – з ніщот – споруди – вертикальні. —
Й навкіллям – вскач – скажений – огірок,⁴⁵⁷ —

Розперезався – і ніяк – до рук:
Давай – йому, – хоч в ложці, – міоцен,
Заки – всевидя око – із яйця.

⁴⁵⁵ Риб – ведмеді = ловлять (це слово замінене рискою) риб – ведмеді, як на Алясці – чечугу, лососів.

⁴⁵⁶ Катеринка = по-рос. «шарманка»

⁴⁵⁷ Скажений огіро'к = огіро'к-пирскач.

Чоловік – із зеленим чубом

Із циклу «Портретна галерія»

Строкатість, що – за форму – розмагнічень.
Боло'та – дух – в оселі – серед ночі,
Де ще – комети – світлові – онучі. —
Знак – заклинання – за межею – значень, —

Водночас – бик (арена) – й матадор,
Що – вавилонську – вежу – з самих – дір,
В сопілки – звук – завинений – нуждар,
Який – шаленців – в просвіток – веде,

Щоб – дійсности – магічні – палітурки. —
Крикун – базарний, гевал, – недоторка.
Проциндрювач – маєтків – і недава,⁴⁵⁸ —

Одвічно – юний – й старчик – шолудивий. —
Щеня, – здавалосьь, – а він – обамбурих,⁴⁵⁹
Й останнього, що – по кривій – із бару. —

І – з-під – брезентового – накриття —
Кому – услід – видющі – вже, – кроти.

⁴⁵⁸ Неда'ва = скупар, скнара.

⁴⁵⁹ Обамбу'рити = приголомшити, ошелешити.

Базар у свято – на малому відти'нку

Лежать у кошику – на продаж – а'бри.⁴⁶⁰
Днина – до мозку й настрою – цинобри.
На рундучку – на рибі – спалах – німбів.
Прогулює – літак – рекляму – в небі.

Дідусик – бабі – добива – пухи.
Струмок – із крови – не пересиха.
Зачучверіне, – все слабке – й плохе —
Стегенця – й ратички – в півока «з хутр. —

Жують – й любисток – хворі – на ядуху,
Хто – атмосфер – для себе – не надихав.
Часом – бешкетник – й ложку – дьогтю – в путню,⁴⁶¹
Заки – доварять – юшку, ласий – потрух.
Життя – вибулькує, гуде, ряхтить. —
Мить, – й саме сяйво – з голови – п'ят.

⁴⁶⁰ А'бра = двостулкові морські скойки, поширені в Атлантичному океані, Чорному й Азовському морях.

⁴⁶¹ Пу'тня = діжка, цебро або відро.

Й потвора, що – буття – перегорта

Із циклу «Відозви»

Писнув – під повів – леготу – загайко⁴⁶²

Й, прокинувшись, ніяк – із пляшки, – з шийки.

На плечах – скло – ще – всесвіту – вагою,

Й на нього – приятель – із цятки – гейка,

В якій – той, – з кіньми, – з кварт – майбутнє —
цмулить,

Щоб – встигнути – всю дійсність – намацально.

Бо вже – навколо – самі – геліцели.⁴⁶³

А духа – забарилася – бациля. —

Хоч – й для – забарників – є гелоцо'дик,⁴⁶⁴

Що й наміри – кризь – всі – цідилка – цідить,

Аж відляски⁴⁶⁵ – рожеві – із підвищень,

Куди – захеканим – дедалі – важче,

Де й так – давно – мисливці – і хорти, —

⁴⁶² Зага'йко = заба'ра, вало', м'яло'

⁴⁶³ Геліце'ла = рід наземних червононогих скойок. Деякі пошкоджують зернові, городні, садові культури.

⁴⁶⁴ Гелоцо'дик = арбітр на ігрищах у Стародавній Греції.

⁴⁶⁵ Відляск = луна

Й потвора, що – буття – перегорта.

Телій⁴⁶⁶ – навколо, та – вже – з трун – столи

Із циклу «Відозви»

Стежок – не стало. – Знову – крізь – потерну.⁴⁶⁷
В куток – литаври – шкіру – і котурни. —
Гаразди – й лихо – вітром – всіх – повторно. —
Стіна – на переходах – нашатирна.

В кінці – тунелю – блимає – нафтівка,⁴⁶⁸
А пам'ять – краплі – воску – на підставку.
Проваль – загусто. – Й усе – ширше – стулки.
Повітря – з тюльки. – І хочби – ато'лик.

На поворотах – хтось – хмарин – нахукав —
З віків минулих – ще – кольору – хакі.
Лиш – сковорідкою – маха – хапко:⁴⁶⁹

За колобком – вперед! – Крок – гірники: —
Ануж – зі скелі – золоте – теля! —

⁴⁶⁶ Телій = хвороба = по-рос. «сибирская язва».

⁴⁶⁷ Потє'рна = галерія (тунель) під землею або масивною спорудою.

⁴⁶⁸ Нафтівка = нафтова лампа.

⁴⁶⁹ Хапко' = злодій, хабарник.

Телій – навколо. – Та вже – з трун – столи.

Ще – є – земля! —

І тлін, і вічність – улягають – моді.
Програму – мозок – в скверах – автомати.
Над бляхою – ще – височіє – чмутник.⁴⁷⁰
Перебира – батуту – й халамидник.

Буття – своє – по закутках – кіно.
Курс – і відтинки – визнана – згинач:⁴⁷¹
Чи пляж із сонцем, а чи – глупа ніч,
Заки – маяк і берег – проминуть.

Та мить, – і вже – півмісяця кибалку⁴⁷² —
В свічаді – краля, – яке – форму – булки. —
З ровів – Вряди-годи – й торішне – шкаadlo,⁴⁷³

А діти – у майбутнє – біг – на хідлях. —
І тішиться – в кущах – забутий – фавн:
Ще є – земля, яку він – так – коха! —

⁴⁷⁰ Чму'тник = вигадник, витівник.

⁴⁷¹ Згинач = м'яз, що згинає кістки в суглобах.

⁴⁷² Кйба'лка = старовинний жіночий убір у формі півмісяця.

⁴⁷³ Шка'adlo – падло, стерво.

Вже – отвір – волі, яка – ґрунт – речей

Із циклу «Відозви»

Був – світ, як світ, і нагло – все – зникає:
До лузи – сам, хоч – ні гравця, ні – кия.
Мигтить – і гасне, – що – хто – де – накоїв.
Дух – уперед, й матерія – рачкує.

Намір – і будівничий, й руйнівник,
Який – без попереджень – і ознак. —
Без павз – працює – дійсности – млинок. —
Хто – на глибоке, хто – на мілину.

Часами – й шпиль найвищий долі – кидик,⁴⁷⁴
Хоча – стежки, – без винятку – в нікуди.
І скрізь – дозорці, – у руці – цапину,⁴⁷⁵

Щоб – й нетлі – до шпарини – перепони. —
Та – струс, – й чирчак⁴⁷⁶ – у серці – і очу —
Вже – отвір – волі, яка – ґрунт – речей.

⁴⁷⁴ Киди́к = маленький чоловічок.

⁴⁷⁵ Цапи́на = оче́па, багор

⁴⁷⁶ Чирчак = жовтодзьобий дрізд.

Міський краєвид – на тлі – блискавки

Летить – із душ – і почуттів – хламіття.
Базар. Попід стіною – нумізмати.
Повз – рундучки – галактики – й комети. —
Ранкові – бастіони – каламуті.

Нема – перепочинку – для Нундини.⁴⁷⁷
Квадрати – впливають – з гирл – бездоння,
Що – й за основу – шутого – щодення.
Пісок – з годинника – на башті – дамбу, —

Одну – за одною, – в буття клепсидри.
Чекальники – у затінку – екседри —
Подмухують, – щоб – тиск площин, – мигдаль,

Сліпучі – зародки, що – напрям – доль. —
Й самотньо – репетує – відмінча,⁴⁷⁸
Якому – бракне – серця – і очей.

⁴⁷⁷ Пунди́на = у римлян – богиня, що давала ім'я новонародженому.

⁴⁷⁸ Відмінча' = чортеня, яким, за народним повір'ям, підмінено дитину.

Переходове

За північ. Стукають – колеса – десь.
На клені – грак – переміща – гніздо.
Над містом – зблимує – відеодиск.
З вікна (безсоння) – вигляда – дідуць.

В чарупки – сили – дійсність – долива.
Назовні – спрути – з серця – й голови.
Пригаслі – хмаросяги – на халву.
У сповитку – в три ока – світ – нове.

Змиг, – й на долоні – і незрозуміле.
Прозріння – геть – загати – позмивало.
Наблизилися – речі – й розсотались.

Зосталося – лиш те, що – кілька – стулок.
Ніч – кришиться. Й гусак – заповіда:
Невдовзі – день, що – пацюків – веде.

Маяк

Із циклу «Відозви»

Посеред – неба – вироста – п'ястук,
Який – хребти – і обрію, й – проток.
Хоча – в каварні – каву – і мате. —
Лиш – дід – криваве – листя – підміта.
Та – ще – на лавці – в парку – дихромат⁴⁷⁹
Силкується – бодай – хвости – комет.
Жінки – в макітри – кожну, – й кволу, – мить.
Бо всі шляхи – сірчана – каламуть,

До – хвилями – шипучку – й гучномовець,
Що – ліки – на хвороби – променеві.
Мовляв, хай – смерть – гарантом – довголіття,

Коли – із мозку – й почуттів – полуда. —
Й знов – світ – маяк, який – не встиг – здиміти
І цілим – від – закручування – мутер.⁴⁸⁰

Й поновно: краєвид, – баран, – вівця,
Що – поглядом – із вежок – прапорці.

⁴⁷⁹ Дихрома'т = людина, що слабує на недостатність колірного зору.

⁴⁸⁰ Му'тра = гайка, му'тер = множ. (ген. = родов. відмінок)

М'якуш – майбутнього

Дрейфують – суходоли – в молоці —
У склянці, яку – залишив – пацан. —
В повітрі купи – кольорових цундр.⁴⁸¹
Стріла – в блакить – п'яatformи, – космоцентр. —

Цвіркун – перецвіркунює – закон
Рослинний, аби – з лопуха – вулкан.
У гамаку – відпочиває – кінь. —
Від тих площин, де – при кермі – бовкун.⁴⁸²

На ланцюжку – красуня – пірсом – догів.
Поодаль – з річки – хлопчаки – бодягу.⁴⁸³
Склепінням неба – часом – бозна – звідки

Петлює – шкет, який – затявсь – на вудку —
М'якуш – майбутнього, щоб – ліпший – стоп⁴⁸⁴ —
Від – озії, що – з-під ножа – росте.

⁴⁸¹ Цу'ндра = лахміття, множина род. відм. (ген.) = цу'ндр

⁴⁸² Бовкун = віл, якого використовують у роботі без пари; мовчазна, відлюдькувата, похмура людина.

⁴⁸³ Бодя'га = прісноводна губка

⁴⁸⁴ Стоп = від «стопити», по-рос. «сплав».

Буття – знов – черговий – переворот

Буття – знов – черговий – переворот.
У небі – день – прочинених – дверей.
На хідлях – скаче – двором – діввора.
Світи – на посмик – м'яко – із воринь.

На скринях – воском – мідне – окуття.
В паркетинах – рух: гайзери⁴⁸⁵ – кити,
Яких – господар хати – виміта, —
Бо – речі – і свідомість, і мету.

Черемха звуку – в сутінках – остроги.
В яругах – порцеляни спів – і регіт:
Ще – заспаний – амурчик – потерчат —

Щаблями – дійсність – по – новому – вчить,
А ж – свічку серця – автомат – німий:
Він – є вже! – Хоча – ще – його – й нема.

⁴⁸⁵ Гайзери = гейзери (по—ісландському = гайзіри).

Де – човен – сніп веселок – й нечупар

Шкорину світу – знову – мертвоїди,
Де щойно – перелесники – й наяди.
Не хмари – мілко, – буфи – із саєти,⁴⁸⁶ —
За живчик – сірку, що – на смужку – йоду.

Лиш серце, – територія – мала, —
Тиск – надсвітів, – розщепини – колун. —
Зіжмакав – дамби тліну – мескалін,
Лишаючи – хвилястість – від колон.

Та в просвітку, які – площин – загати,
З розпилень – форми, – коротко – за гідів,
Шлях – чоловічками – переконання —

Під небом, котре – м'язами – конини,
Що – кришиться, аби – за ними – порт,
Де човен – сніп веселок – й нечупар.

⁴⁸⁶ Саєта = гатунок оксамиту.

Аж – гупа – серце, просвітку – квазар

Навкілля – ще – на стовпчиках – покуту
За те, що все передобіддя – скатом —
Відтинки – покотьола, що їх – котять,
Аби – прозріння – м'ячик, який – шкети —

Зі скверу – крізь – всі порухи – ментальні —
Й ніяк – і досі – з існування – штольні
Драглистої, щоб – мить, ванькир – утульний, —
У полум'ї – свічок, що – тло – настільне,

Котре – на порцеляну – непорушну —
Її зародками – вирів – учорашніх,
Що – вдих – і видих – довгий – серпентарій⁴⁸⁷ —

Ніщот, якими – небуття – гуторить. —
Та – у чарупках світла – новий зір,
Аж – гупа – серце, просвітку – квазар.

⁴⁸⁷ Серпента'рій = гадючник.

Й вже – німбики – видмухує – свиріль

Світає. Кожен – за свою – печеню,
Що – дійсности – шматочки – нерозчинні.
Від – ночі – світ – ще – не цілком – очуняв.
Й стрімкі – атоли, – в рейваху, – мовчання.

Минуще – вскач – щоденний – урожай:
Стукочуть – коси, серпики, ножі.
Дзигар⁴⁸⁸ – міняє – день – і абажур,
Що – сновидінь – кінцівки – береже:

Вряди-годи – й торс, – незагусклий, – нипа,⁴⁸⁹
На землю – шуту – тіль – і на – пів неба. —
Та вже – батуту – й віжки – непосиди,

Що – ультрафіолетову – розсаду. —
Лиш – німбики – видмухує – свиріль —
Амурчика – з ночовок⁴⁹⁰ – з фумароль.⁴⁹¹

⁴⁸⁸ Дзигар = годинникар.

⁴⁸⁹ Ни'пати = ходити туди й сюди, вишукуючи що-небудь.

⁴⁹⁰ Но'чви = мають 2 наголоси; ночви – корито.

⁴⁹¹ Фумаро'ля, одн., фумаролі = множина; фумаро'ль = множина (ген. род. відмінок)

Стоніжкою – посілости – нові

Із «Лукавої скриньки»

Серце – в обхід – яруги – й виноробні.
Рибалять – долю. Варять – юшку – рибну.
Навкілля – й обрій – випинають – ребра.
В повітрі – наречені – і прорубні.

Антисвіти – вантажать – на осу:
Нехай – чимдалі – спалахи – несе.
Й матерія – виважує – стусан:
Буття – чарупки – кубиками – синь. —

Від існування – клишонога – риска.
Усе, що – досі, навсібіч – на друзки.—
Із хаосу – без тіла – око – й лікоть,

Де – щойно – самі – схлипи – коливань —
Стоніжкою – посілости – нові.

Й дійсність – ковток – лиш

І шанувальників, і упадальників —
Відвіяло, щоб – посланців, – останніх, – долі. —
Фігляр – на мить – циліндр, – й десь – видиме поділось,
Хоч – знов – екран – хурму – й пелюстки – асфоделю.

А дехто – із присутніх – пальці, – атетоз,⁴⁹²
Ще інші – за кебету – глиняний – картуз.
З предметів – селезінки – цирковий – гротеск.
І на – найменших – рівнях – на всі форми – тиск.

Та в протягах, які – світи, мандрує – свічка —
Й хвіст – павича, що – колесом, – хвилясті – очка
І вже – живе – і неживе – в собі – буття – легені,

Які – в розвихренні – пульсації – й розгону.
Бо з цятки, що – з неіснування – стусана,
Осяяння (й дійсність – ковток – лиш), – стугонить!

⁴⁹² Атето́з = мимовільне скорочення м'язів пальців (рук, ніг) внаслідок захворювання головного мозку.

Захід сонця

Перепочинок. – З таці – океан.
Колись – ще – посланці – його – з руїн —
Країн, що – в наличках – заморських вин. —
Часами – й всесвіт – лиш – малий – кавун:

Щоскибка – інший – розмах, темп – і тембр:
Вздвж – ліній – бовваніє – кілька – тумб,
Які – нових вже – обріїв – мутант,
Що – сам, де – не потрапили – й гуртом,

Щоб – всім – на руки – воду – із гаргали,⁴⁹³
Як – голим – ще – кипіли – скелі – в горлі.
Та, – як – з-під ніг – стабільне – повтікало,

Лишились – двоє – й пес, які – текілу. —
І захід – сонця – й досі – ще – трива,
Хоча – еони, як – буття – криву.

⁴⁹³ Гарга'ла = глечик для води.

Самі – коржарні, дискотеки, диски

Із «Лукавої скриньки»

Самі – коржарні,⁴⁹⁴ дискотеки, диски.
Сміються, заїкаються, гундосять.
Розгін – нового – всіх – трима – на дусі.
Біг – уперед – взнаки – й ледачим – дався.

Ще – світ – на мить – шипучки – і паштети,
Ледь – язиком – неповнолітній – тато.
Та – колесо – все швидше, – й не істотне,
Чи пан, а чи пропав, бо – захотіти, —

Ще – так – здається: раз! – і все – назад:
Шпилі – найвищі – й вирви, що – низи.
У м'язах – знову – сила – і озон. —

Хай – дід – у затінку – хоч що – верзе. —
Дарма що – попід воду – пірс – й півострів,
На клюмбі – ще – і дзвоники, і айстри.

Геракл – в колисці – знов – гадюк – руками.
Полегшали – предмети, що – важкими.
Й сліпий, що – мацав, як – йому – важки,

⁴⁹⁴ Коржа'рня = піщерія.

Хлоп'ям – видющим, – скаче – на мішку.

По колу – коней, що – на довгій – корді

Уздовж карнизу⁴⁹⁵ – в інший вимір – лемінг —
Геть від – проклінниць,⁴⁹⁶ стиску – і реклями,
Яка – на всю свідомість – хижо – блима,
Навколо себе – роботів – і клонів.

Та – намір – гід, що – остаточно – й просто.
Буття – перебудовується – пристрій
З молюсків, веретен – і хризопразу. —
Хоч – бій – давно, навкілля – ще – компреси.

В кишені – ті, що – звинніші, – й татарник,⁴⁹⁷
Або – до норми – витвори – потворні
Природи – й духів. – Кожен – свою – карту. —

Й по колу – коней, що – на довгій – корді.⁴⁹⁸
Чекають: трохи дійсність – підросте,
Тоді – і їй – сокира – вуха – й хвіст.

⁴⁹⁵ У Голоскевича: карнизу.

⁴⁹⁶ Проклінниця = та, що проклинає.

⁴⁹⁷ Тага'рник = чоргополох.

⁴⁹⁸ Ко'рда, и, ж. = мотузок, на якому ганяють коней по колу під час навчання та виїжджування.

Де – воротар – із губкою – тавро

Цвітуть – жовтогарячі – повняки,⁴⁹⁹
Переформовуючи – дня – макет.
Світ – віринає – з порожнин – й зника,
Пилок метелика на зору – кут.

Із місива, що – пихка – без кебети,
Вряди-годи – й конструкти – кострубаті,
Що – поспіль – космодроми – і орбіти,
Й розпильні, яких – важко – скрізь – позбутись.

Та розвірняка⁵⁰⁰ – ухопив – вже – типцю,⁵⁰¹
Що – протягом – століть – серед – потапців,⁵⁰²
І на стежину, що – морози – й спеку —

Повз – шпичаки – і манівці – в опуклім,
Де – воротар – із губкою – тавро,
Яке – крізь – все буття – метеорит.

⁴⁹⁹ Повняки' = гвозди'ки.

⁵⁰⁰ Розвірня'ка = розво'ра = по-рос. «зевака»

⁵⁰¹ Ухопи'ти ти'пцю = втрапити на слід.

⁵⁰² Пота'пці = підсушений невеличкими шматочками хліб, якого їдять з гарячою рибною юшкою, молоком тощо; змащені жиром і підсмажені скибочки хліба, грінки'.

Маяк, що – нитку – для нових світів – снує

Сади – позаду – й дельтові озера.
Відкрилось – мерехтіння – неозоре.
З якого – час від часу – пада – зірка,
Домовичком – зібгавшись – на підмурку.

Міняється – скрізь – й простору – підкрилля.⁵⁰³
Бігцем – і краєвид – на фумаролях.
Смокталками – з платформ – містечка – кралі,
Що – доти – мандрували – на макрелях.

На стружці – смутку – спробу – й розгамуза,⁵⁰⁴
Щоб – до кишені – весь – розвихрень – мізер.⁵⁰⁵
Та – завеликий – і найменший – розмір

Речей, що їх – одразу – костогризи.⁵⁰⁶
Й на тому – місці – спалахи маяк,
Що – нитку – для – нових світів – снує.

⁵⁰³ Підкрилля = спідня, нижня поверхня крила птаха, комахи, а також частина тіла, що знаходиться під крилом.

⁵⁰⁴ Розгамуза = розвора.

⁵⁰⁵ Мізер = дуже мала кількість чогось.

⁵⁰⁶ Костогриза = костогриз = костолу'за = тут співочий птах із масивним, міцним дзьобом для розгризування кісточок і плодкових дерев.

Й при космоплавцях – змієборотьба

Скінчився дощ, – й буття – мазутогін.
Дзьоби і пазурі – крізь плин – туге.
Над урвищем – ховрах: орлан – шуга! —
Між обелісків – походжа – джигун.

Випростуються – балки – і яри.
З калюж, які – поволі, – спів сирен.
Зацвів у горщиках – кмин – й майоран.
На типчині⁵⁰⁷ – полискує – корунд.

Бігцем – і господині, й – світлофори, —
Щодення – потребує – скрізь – офіри,
Заки – новий – на видноколі – звабник —

Чопи – з діжок тисячолітніх – виб'є. —
Й при космоплавцях – змієборотьба, —
Й Геракл – в колисці, – кожної доби.

⁵⁰⁷ Типчина' = типча'к – багаторічна пасовищно – кормова рослина род. злакових із щетинястим листям і вузькою волоттю; вівся'ниця борозниста

Байдуже – камінь – око – чи – лемур

З «Лукавої скриньки»

У картузі – постукало – чиря:
Скрізь – виїли – повітря – вівчурі —
Й навколо – переміщення – широт. —
Хто – не встигає, – на колінцях – мре.

Часами – в небі – зблискує – й гострило. —
Де – дійсність – остаточно – з-під контролю,
Знов – невимовне – всі відтинки – тралом. —
Кипить – окріп – в клітинах – і каструлях.

Дехто – як порятунок – мелопею.⁵⁰⁸
Дехто – дно з'яв, – як в носі – колупає.
Хто – від коліски – бурю, – в зливах – й мокне.

Інший – стовбур – буття – в обіймах – макі.
Від – чоловічків – зміну – й водомір,
Байдуже – камінь – око – чи – лемур.

⁵⁰⁸ Мелопе'я = у Стар. Греції – складання музики, мелодії. 2 Ма'кі = ссавець із підряду лемурів, що живе переважно на Мадагаскарі.

Щоб – з надр – дідів, які, – святі, – горшки

Не вивірка, – вздовж колеса, – каплун,
Що – пазурями – нездоланий – тлін.
Замість яйця – з хмарини – звис – кулон,
Яким – лікують – пристріт – і килу.

Все ширше – з бульбашок – буття – намет.
На хмаросяги – ранків – каламуть.
З переінакшень, які – кожну мить, —
Щоразу – сіверкіший – вітер – дме.

Чергуються: чуття, присмаки, моди.
В заглибинах – кипить – космічний – мідень⁵⁰⁹
Матерія, хоча – часами – й мирка,⁵¹⁰

Для всіх – шаленців – завжди – контрамарку.
Й води поверхню – камінцями – шкет,
Щоб – з надр – дідів, які, – святі, – горшки.

⁵⁰⁹ Мідень = мідний казан, горщик.

⁵¹⁰ Ми'ркати = незадоволено бурчати, жєбрати.

І про гувлісу

Світ – поглина – з суцільних пащ – тверезість,
Чарівна паличка, якою – розум,
Чаки – матерія – на світла – друзки —
Й міязми обрисів – кінці заразні.

Дійсности – цілодобова – дробарка —
Найменші – глечики, пляшки, пробірки. —
У затінку – ледь – невимовне – буркне,
З ніг валиться, що – мозок – смак – приборкав.

Ще й не торкнулася – бідак – джигуха,
А воно вже – на всіх відтинках – оха.
Не губи – капиці, юний – дробитько,⁵¹¹

ледь-ледь – з колиски – і матусю, й батька.
Лиш – пилюмоки – порухи – капарні.⁵¹²
Та пальці – див – щораз – новий – напірник.

І вже – від насолоди – умліва —
І увліса, що – без ніг – і голови.

⁵¹¹ Дроби'тько = балакун з невиразною вимовою.

⁵¹² Капа'рний = нікчемний.

Постать – на тлі – міста

Із циклу «Відозви»

Колесом – груди, походжає – красень,
Низько – на очі – капелюха – криси.
Світлина – пів сорочки: тут – він – кросом —
На Ніагарі, де палає – крейсер.

Буття – й ідилію: при люльці – лоцман,
Якому – двометрові – попелиці. —
Самі димки – ступінчастих – реляцій,
Що – свіжу кров – в задавненій – сполуці,

Коли – пришвартувалося – «сьогодні» —
До берегів, де – невідома – гідність. —
Лише – колони – де-не-де – пустеля,

Що – десь – колись – у зародку – zostались. —
Й ледь – кліпнув – оком, – шаблезубий – тигр —
Поніс – тімаху – в хащі – на мосту.

Смуги

Із «Лукавої скриньки»

На мить лише – платівка – довгограйна —
Навкілля, – й від будяччя – самі реї, —
Нові армади – глибших – перекроєнь. —
Вздовж суходолу – океан – вирוע.

До лігва – упорядник тліну – ліг
Передихнути, і – стихіями – метлюг.
Змінилася – напруга, щільність, тло.
Око – примружилось, – й кермом – мале.

З гаків – й на друзки – брязнула – рутина.
І вже – тунець, де щойно – смуга – туни.⁵¹³
Приплив енергії – на колотнечу,

Що – палець позначок, де – лад, – все нижче.
Та колесо – знов – вгору. И щуролов —
Не пацюків, а шкетів, – на кролі —

З сопілкою, – під – янгола – крило,
Що – дико, – сам, – світами – кривуля.

⁵¹³ Ту'на = багаторічні рослини (роду опунції) родини кактусових.

Різні фази – перепочинку

Із «Лукавої скриньки»

Відкрилися – посілості – губаті.
Космічні рихви – зледачілий – бондар.
Сопілка, що – мелодію – забуту.
Джерела – давніх – вірувань – й обітниць.

Новий – поріг – процеси – величання.
Знов – щедро – кожному – буття – печеню.
Струмок, що – дійсність, з-під кори – прочумавсь
Й нечинним – знане, що – стерна – й причини.

Знов – хаос, стоколінний – пропіяка,
Вхопив – криву – й на неї – тяжко – вйока,
В куці – і портупею, й пектораль,

Втішаючись, що – сів – не в ту – таріль. —
Хоч дух – у серці – вже – й йому – скабу —
Ще й пір'я, – світ – за світиком, – скубе.

Як – лука асфоделева – імлу

Ковчег – на мішковину, що – кенаф.⁵¹⁴
Нутро – новий – і підмурівок, й – неф.
Межу сприйняття – вшир – і в довжину.
Гудило – ходить в надрах – в далині,

Щоб – відлік – часу – із колон – акант. —
Зі стадіону – на пів міста – кінь.
З музейних – черепків – стрілу – дикун.
До дискотеки – поруч – й манекен.
Нова доба – песиголовець – й пестя,⁵¹⁵ —
Був хмаросяг, – і вже – на місці – пустака.
Ще трохи – вбік – і знов – коло прорубні —

Сидять, смеркаючи, – білі голубні.⁵¹⁶
Дехто – при барі, – склянка – теж нічліг,
Як – лука асфоделева – імлу.

⁵¹⁴ Кена'ф = півд. трав'яна рослина род. мальвових, з якої виробляють линви, мішковину тощо.

⁵¹⁵ Пе'стя – пшениця.

⁵¹⁶ «Коло прорубні сидять білі голубні» (Номис, слов. Б. Грінченка).

І – однак

Періщить, – мов природі – бракне – клепки. —
Демон – ковтнув – з додатками – голубку.
Свідомість – редукована – до глипки.⁵¹⁷
По стінах – серце – слід: качині – лапки.
Вахляр – новий – судини коронарні.
Поволі – дійсність, помінявши – норми.
Посунулися – обриси – понурі —
Й на мальовило, – крейдою – фанеру.
Женці, що – долю, – сніп – і перевесло —
Й для тих, які, – без парасольок, – звисли
Із вікон, щоб – осяяння – і сіре —
В ілюмінований – чуттям – глосарій.
Й зозуля, – попри дощик, – провіща —
Літа і щастя, хоча – ще – лящить.

⁵¹⁷ Гли́пка = вічко у дверях помешкання або тюремної камери для спостереження; візитерка, вовчок.

Білі вірші

«Осипалося листя...»

Осипалось листя,
А дерево – все ще зелене.
Лише шляхи
Погнало – перекотиполем.
Ще цівка торкається чола:
А вже: «Хто – наступний?» —

«Дороге, промивальне, незаймане...»

Дороге, промивальне, незаймане,
Сядь на маточку, дай на тебе – поглянути.
Шелестить повітря,
Розвіюються – цеглини. —
А невимовне – віддаляється,
Нехтуючи шкаралупками слів.

«Ніщо – не відлунює...»

Ніщо – не відлунює,
А час – й крізь усесвіт – ходу.
Як швидко – осипались – маки
Червоними й білими кубиками
У бур'яни.
Розвіюється життя
Сигнальними вогнями – в степу. —
Невже – і цвіркун
Думає – людську думу? —

«Самотність – циклоп...»

Самотність – циклоп,
Що – сягнистим маятником. —
На всю околицю чути,
Як – із глибин існування —
Краплина за краплиною
Повільно скапує
До цинкового відерця,
Неосяжного – хвилі. —
Ніде – нікого,
А порожнім пляжем —
Довгими щемливими коливаннями
Кожна піщина гукає:
«Де ти, озовися!» —

«Спалахують вогні...»

Спалахують вогні,
Та ніхто – не виходить – на зустріч.
Аж поки – з-за кручі —
Вперед – кілька кроків —
Серце – на трьох – патиках:
«Тут – ваші – посілості!» —

«У небі – ані хмарини»

У небі – ані хмарини.
І блакить – невідомий, —
Живий – організм.
А навколо – щомиті —
Блискавки – ґрунт. —
Й від грому – не продохнути:
«Хай би то – перший,
А то – останній!» —

О, дійсносте, з рожевим язичком,
Де ти гуляєш, де твій спочинок? —
Заворушився праліс.
Краплинами вкрилася глиця.
І лише пень – у ту саму сопілку:
Як – у наперсток
Вмістити – незміренне? —

«Усесвіт?»

Усесвіт? —

Сльозина в оці,

Яка видовжується – на кілометри?

Лише – кут зору? —

Лише – цятка духа? —

Кожне переміщення

Не має меж.

«Три голови»

Три голови
І одна – порожня.
Грають – у копаного м'яча,
А поле – все меншає.
Ще удар ногою,
І лише короткий – пунктир.
Лле чотири голови,
Настромлені на палі,
Вітають наступних
Змагунів.

«Клубок гадюк, яких – прибуває. —...»

Клубок гадюк, яких – прибуває. —
Підшоною, – забувши – екологію? —
Чи дати себе зїсти? —
І яка насолода,
Коли тебе перетравлюють? —
Вибір – є завжди.
Навіть там, де його – нема.

«Кохане моє, найдорожче...»

Кохане моє, найдорожче,
Найпроминальніше.
Дай загорнути тебе
В серце, що б'ється. —
Крізь відлуння пустелі
Вітер – змітає
Всі очі навколо.
І нуτρο – марно
Простягує дитячі рученята. —
Джерела, що тут,
І джерела, що там.

«Ще тільки – ковток!»

Ще тільки – ковток!» —

Та навколо – мури – розпилень.

Усесвіт – грядка редиски? —

Чи свищик, який – востаннє: —

«Плигай!» —

Зі збірки «Хвилі»

«Все існування – ти. Єдине – ти...»

Все існування – ти. Єдине – ти.

Навколо – безпросвітня – чорнота.

Сядь на ослінчик. Подивися – прямо.

Нехай тебе – торкнеться – серця промінь. —

Єдине, хиже, з мерехтінь води.

Ти, над яким – ніщо, ніким, ніде.

«Ледь – доторкнутися. – Єства – єдиний – дотик...»

Ледь – доторкнутися. – Єства – єдиний – дотик.
Я в твоїх пальцях, – зараз – лусну, – дотик.
А ти – зі сміхом, – усе далі – й далі.
І я – намарне – за коліна – долю.
Смерть? – Бутафорія, не варта – й копняка! —
Хоч – пучкою! – Ти, де – весь світ – зника.

«Ти, що – водночас – і рівнина, й скеля...»

Ти, що – водночас – і рівнина, й скеля.
Моє – ти – серце – із тернин – і скалок.
Схилися. Все буття – єдиний усміх —
Жерунки: яка – з кров'ю – зими – й весни. —
Й однак – не йди! – Хоч – поглядом – зі мною. —
Хай – пекло – й смерть! – А ти – вже – даленієш.



All rights reserved. This book or any portion thereof may not be reproduced or used in any manner whatsoever without the express written permission of the publisher except for the use of brief quotations in a book review.

**«Strelbytskyy
Multimedia Publishing»**

Saksaganskogo str., 58, office 8
Kiev, Ukraine, 01033

tel. +38044 331-06-20
e-mail: dmytro.strelb@gmail.com

Все права защищены. Эта книга или любая ее часть не может быть воспроизведена или использована любым другим способом без письменного разрешения издателя исключая использование цитат из книг или иного способа предусмотренного законодательством.

**«Мультимедийное
издательство Стрельбицкого»**

ул. Саксаганского, 58, оф.8
Киев, Украина, 01033

тел. +38044 331-06-20
e-mail: dmytro.strelb@gmail.com

**Электронная книга издана
«Мультимедийным издательством Стрельбицкого»**

С нашими изданиями электронных книг и аудиокниг вы можете познакомиться на сайтах:
www.strelbooks.com **www.audio-book.com.ua**

Желаем приятного чтения!
Свои замечания и предложения направляйте на e-mail: dmytro.strelb@gmail.com

**Эта книга охраняется авторским правом
Copyright © 2015
«Мультимедийное издательство Стрельбицкого»**